Ludas Matyi

VII. évfolyam, 28. szám

1951. július 12

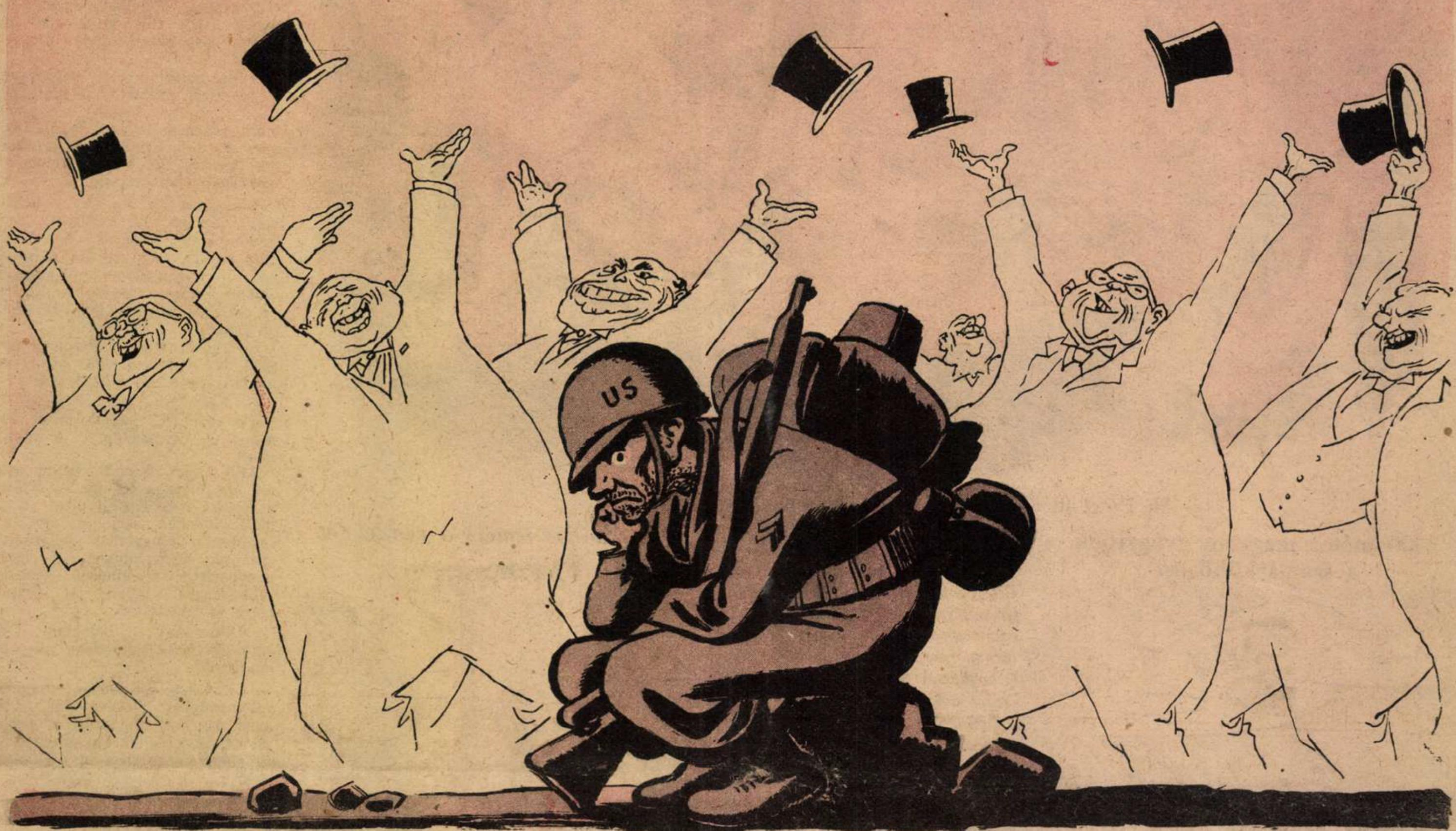

AMIKOR A KOREAI HÁBORÚ KITÖRT...

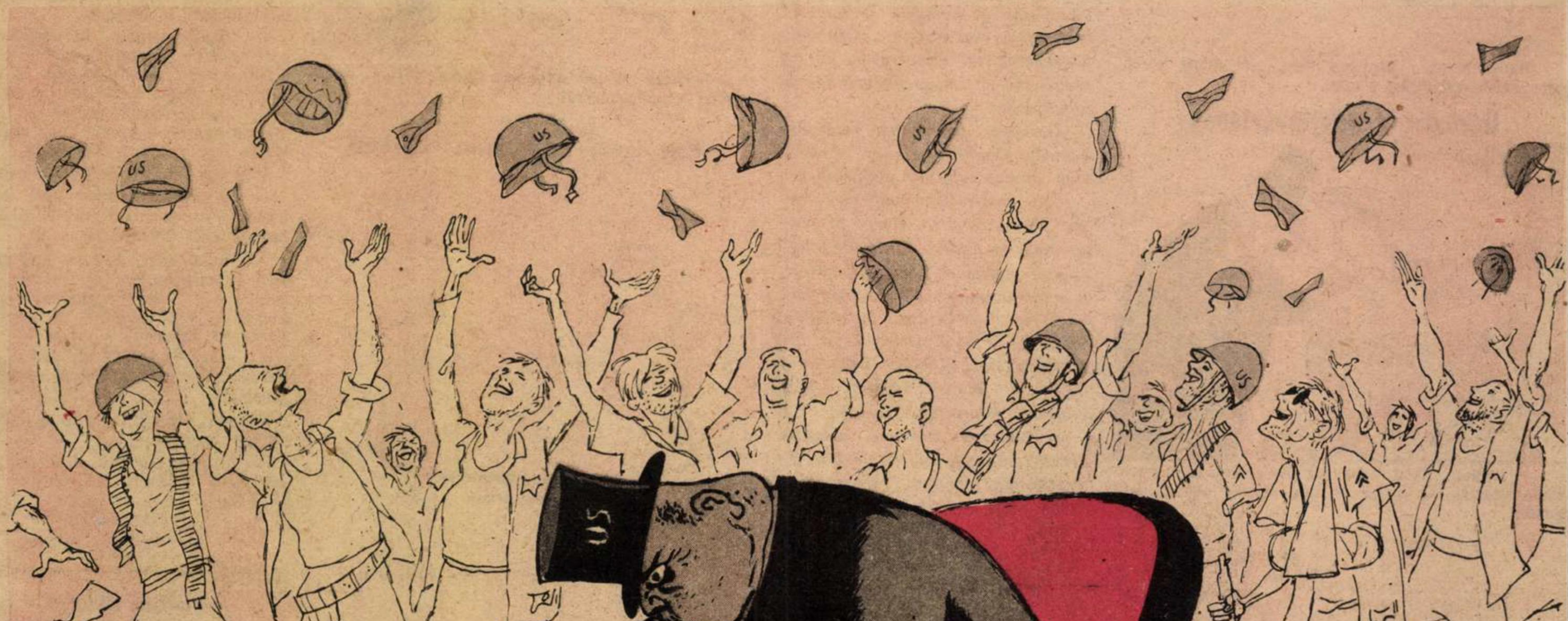
US
US
US
US
US
ENSZ
Szűr

AMIKOR A FEGYVERSZÜNETI TÁRGYALÁSOK HÍRE MEGÉRKEZETT...

70 fillér

Egy berlini AMERIKAI KLUBBAN

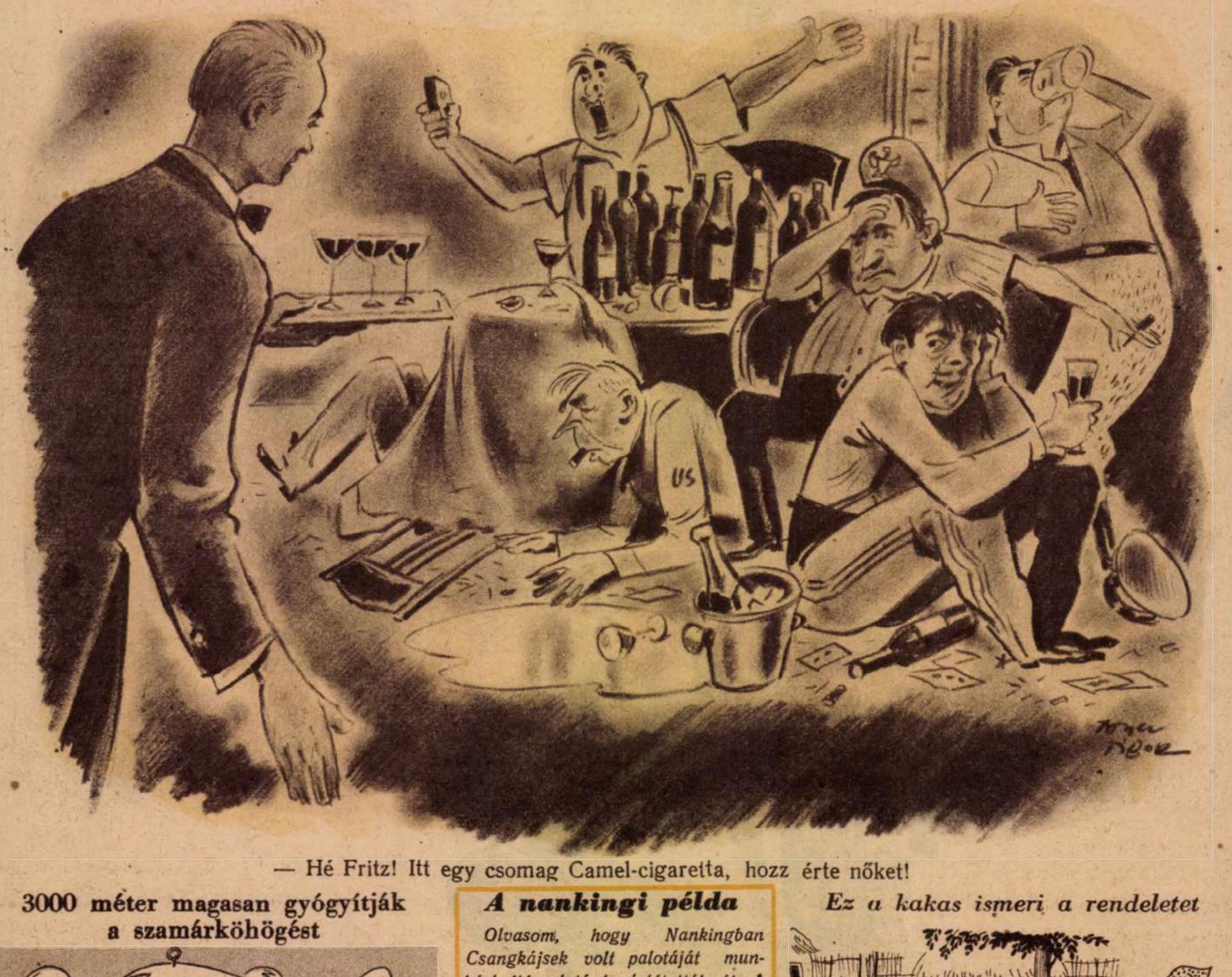

— Hé Fritz! Itt egy csomag Camel-cigaretta, hozz érte nőket!

3000 méter magasan gyógyítják a szamárköhögést

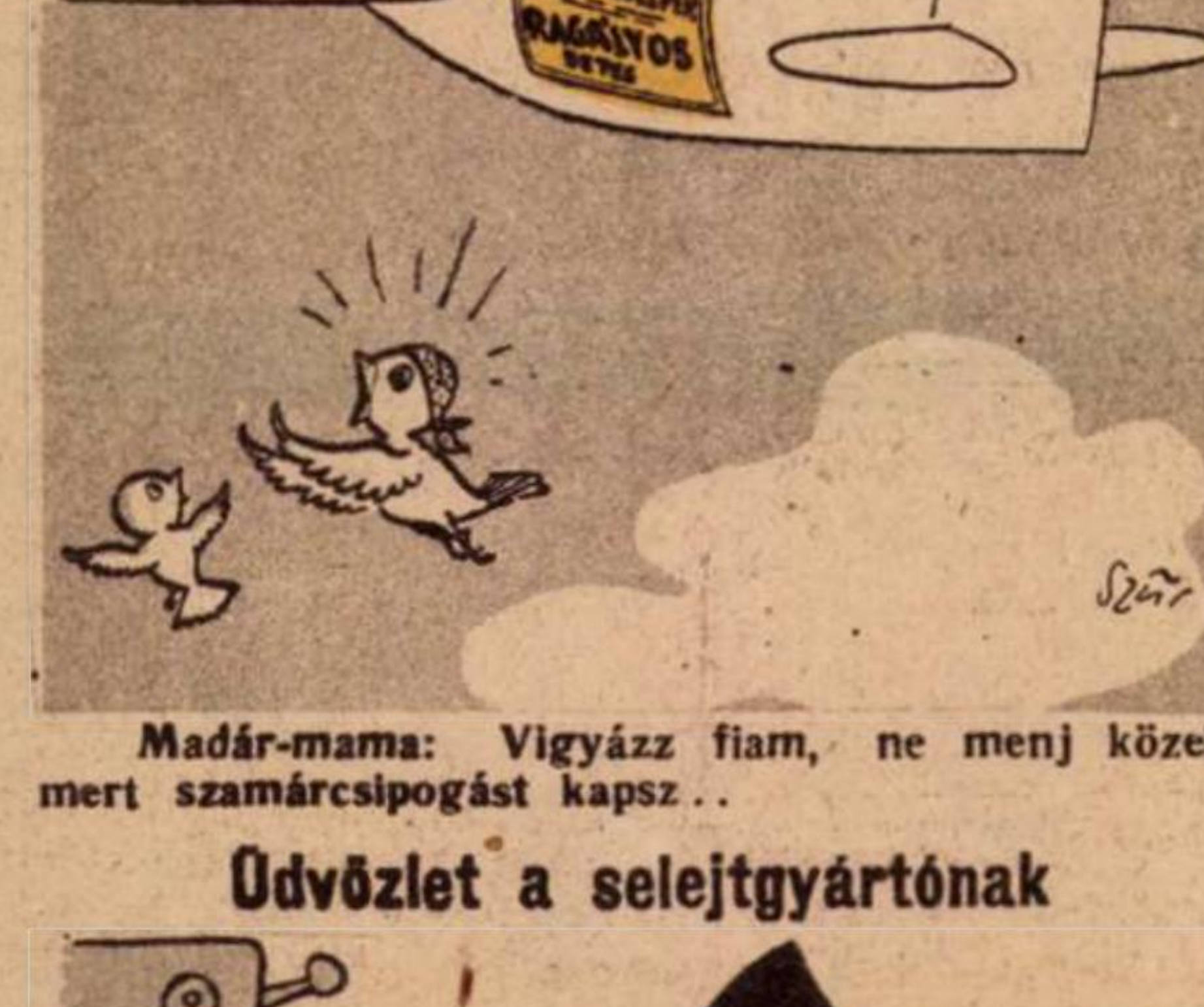

Madár-mama: Vigyázz fiam, ne menj közel, mert szamárcsipogást kapsz . .

Üdvözlet a selejtgyártónak

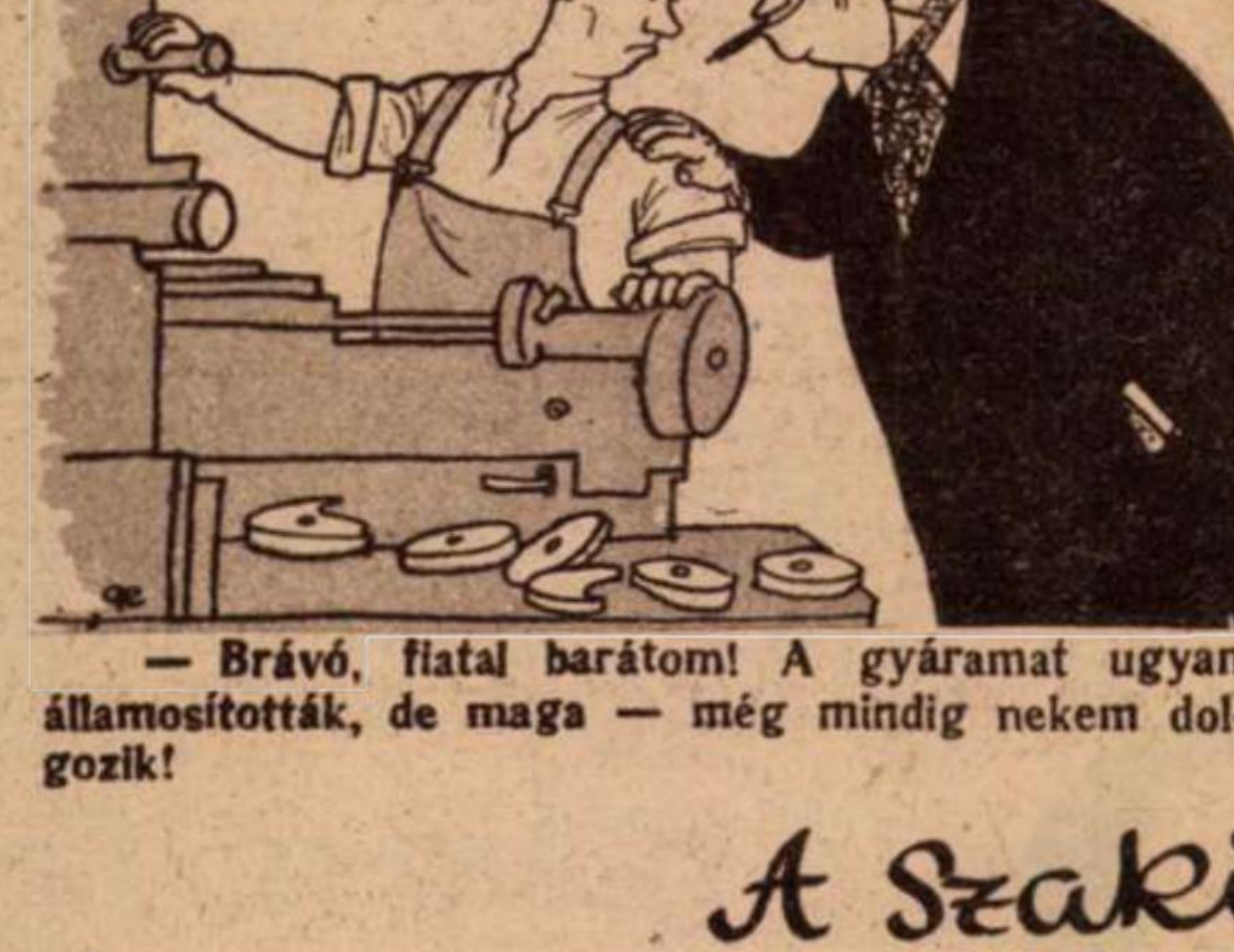

— Brávó, fiatal barátom! A gyáramat ugyan államosították, de maga — még mindig nekem dolgozik!

A nankingi példa

Olvasom, hogy Nankingban Csangkájsek volt palotáját munkáskultúrpalotává alakították át. A palotában hangversenyterem, könyvtár, sportterem és mozi is van. Ahol Csangkájsek unatkozott, ott most ötezer dolgozó szórakozik.

Örömmel olvasom e hírt, de még nagyobb örömmel olvasnám a következő híreket (remélem, olvasni is fogom őket):

„Bizonyára lesznek még, akik Winston Churchill, volt háborús uszító nevére emlékeznek. Winston Churchill londoni palotáját most alakították át óvódává a londoni munkásgyerekek számára, Churchill whiskykészletét elárverezték és az árából műegyetemet építenek három fakultással."

„Hatnapos fedettpálya kerékpárverseny kezdődött tegnap Madridban, Franco egykori ebédlőjében."

„Szép kultúrotthon nyílt meg tegnap Washingtonban, Harry S. Trumannak, az Egyesült Államok megszökött elnökének volt palotájában. A megnyitó műsorban a legnagyobb sikert az Eisenhower, MacArthur, Ridgway és az Amerikaellenes Tevékenységet Vizsgáló Bizottság tagjainak letartóztatásáról szóló csasztuskák aratták."

. . . Mindezzel csak azt akartam illusztrálni, hogy egy pár épület átalakításával milyen boldoggá lehetne tenni a világot.

Ez a kakas ismeri a rendeletet

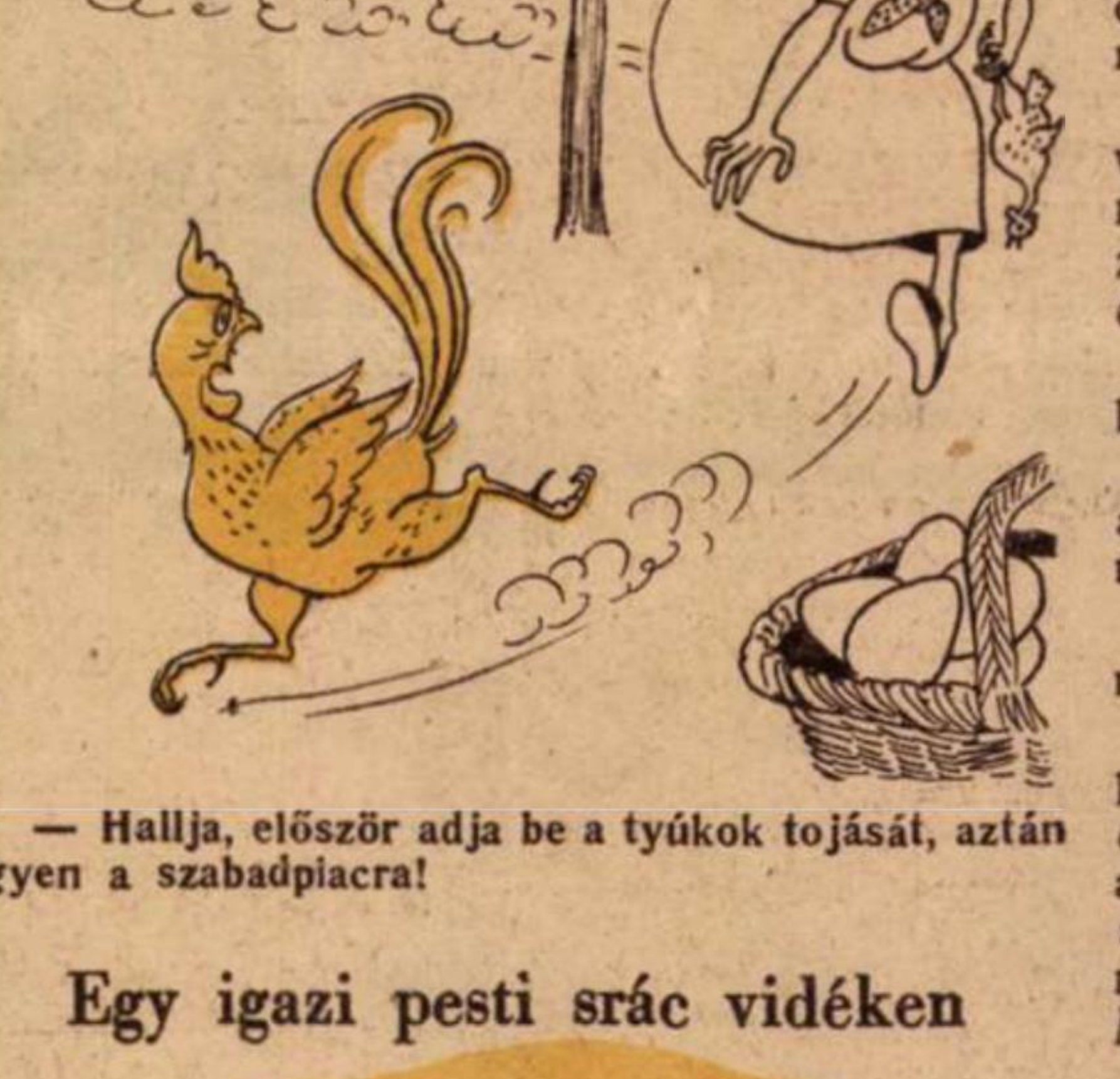

— Hallja, először adja be a tyúkok tojását, aztán vigyen a szabadpiacra!

Egy igazi pesti srác vidéken

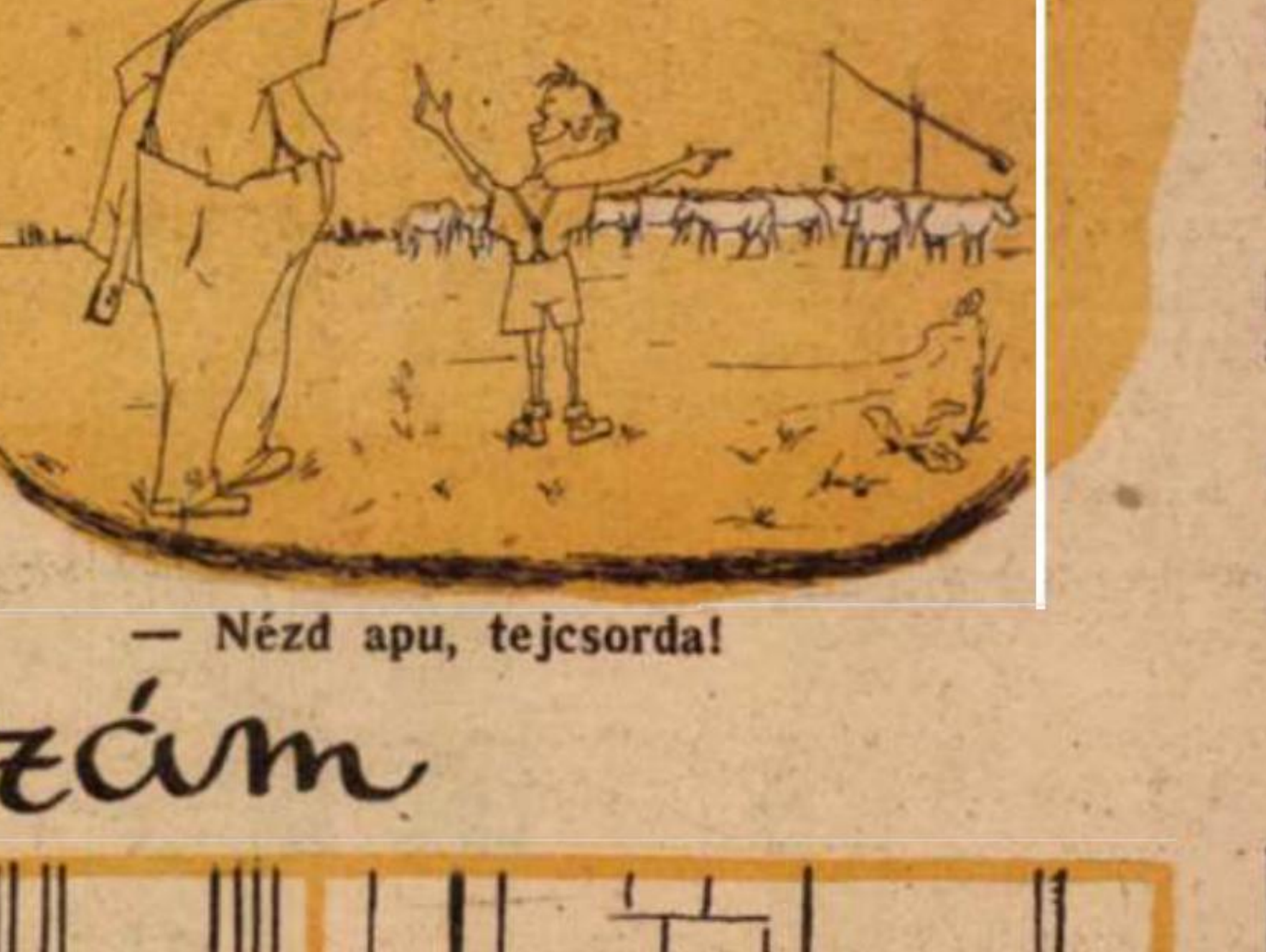

— Nézd apu, tejcsorda!

Üdülési szabadság

Higiénikus természetemnél fogva mohón szeretem a vizet, a Balatont, a napfényt, s ezért úgy terveztem, nyáron veszem ki a szabadságomat, mert víz és Balaton van ugyan januárban is, de napfény nincs, vagy ha van, csak kevés és nem befolyásolja döntően lesülésemet.

A szabadságolási terv januárban készült, s engem júliusra jegyeztek elő. Epedve vártam a hónapot, s íme eljött. Klasszikus üdülési idő. Reggel kánikula, délben kánikula, este kánikula, az ember odaragad a székhez, a hátára odatapad az ing, a szájpadlása kiszárad, a szeme kidülled és alig lélekzik. Nem baj, most már kibírom, vasárnaptól úgyis megyek üdülni.

A szocpolostól már megkaptam a beutalást Siófokra. Semmi zökkenő, minden simán megy, a munkakörömet tegnap átvette Kovács kartárs, aki helyettesít. Rendes, komoly fiú, remek munkaerő, majd napozom helyette is.

Tulajdonképen ma be se kellett volna jönnöm, de bejöttem, nem lesz-e valami zökkenő. Nincs itt hiba semmi, még egy óra és mehetek, — gondolom magamban, amikor cseng a telefon és Király, az osztályvezető kér, hogy fáradjak át hozzá.

Átfáradok, alig vonszolom magam, tyű de meleg van! Király kimérten fogad, de ő is izzad.

— Azért hivattam — kezdi —, hogy közöljem, sajnos most nem mehet el szabadságra, a munka miatt.

Alig kapok levegőt, szólni akarok, de folytatja tovább. — Sajnos a munka nem engedi meg, hogy most elmenjen, tudja jól, hogy ez a legerősebb hónapunk. Dolgozóink csaknem valamennyien a nyári hónapokban szeretnének elmenni szabadságra, holott jól tudják, hogy ez lehetetlen.

— Bocsánat, — dadogtam —, de én idejében bejelentettem, még januárban.

— Én azt jól tudom, csaknem valamennyien bejelentették. De most megy el Hámoriné a levelezésből, Gombos az anyagosztályról és Vándor Zsuzsi a statisztikáról.

— De itt van a zsebemben a beutalás Siófokra.

— Nem baj, beszéltem Ványival, azt mondja vissza lehet adni, elmegy vele más.

Le vagyok törve, érzem, hogy most jobban is izzadok.

— Csak semmi kétségbeesés kartársam — folytatja — meg kell értenie, hogy első a munka és ha a munka megkívánja üdüljön ősszel, lombhulláskor, mikor a természet nyugodni készül s az egész Mátra egy szomorú bágyadás.

Még egy utolsó kísérletet teszek.

— De Király kartárs, nem lesz kiesés a munkámból, már át is adtam Kovács kartársnak.

— Helytelenül, nagyon helytelenül. Felesleges egy új embert betanítani. És ettől függetlenül sem mehet el, mert maga is új munkakört kap holnaptól.

— Már megint új munkakör — kérdem esengőn. Kit kell helyettesítenem?

Lassan rágyujt, kifujja a füstöt és úgy mondja:

— Engem. Ugyanis elutazom két hétre, — Siófokra üdülni.

Miklósi Ottó

A szaki és a 20-as szám

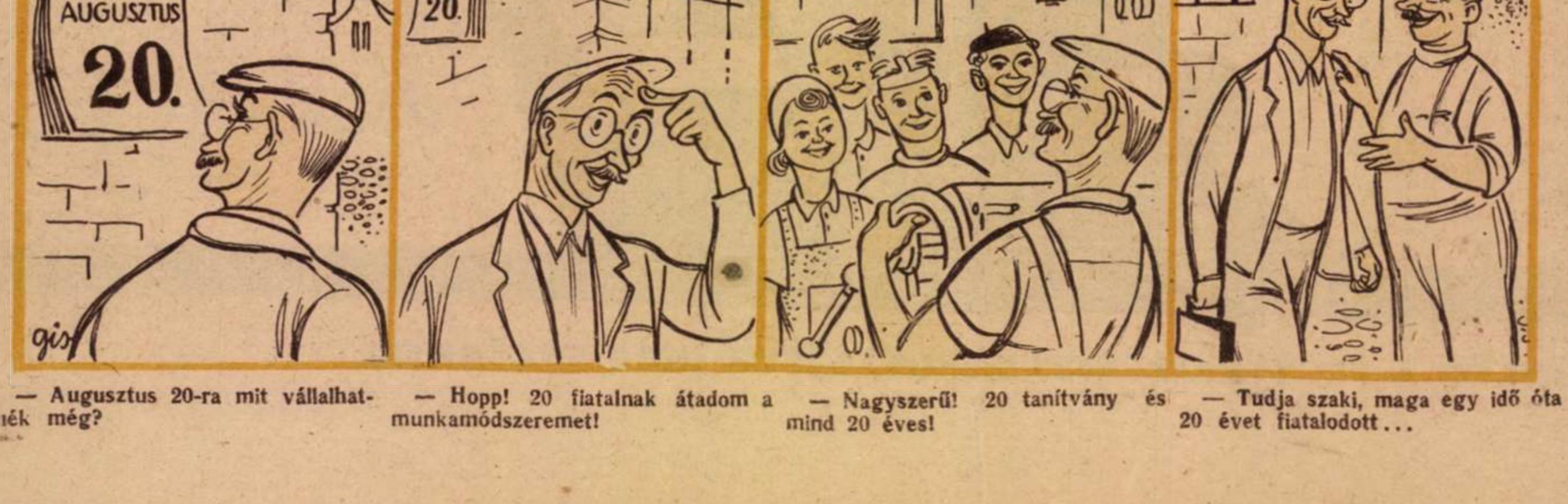

— Augusztus 20-ra mit vállalhatnék még?

— Hopp! 20 fiatalnak átadom a munkamódszeremet!

— Nagyszerű! 20 tanítvány és mind 20 éves!

— Tudja szaki, maga egy idő óta 20 évet fiatalodott . . .

Ludas Matyi
Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
A kiadásért felel:
a Lapkiadó Vállalat igazgatója
Szerkesztőség: V., Alkotmány-u. 3
Telefon: 127-750, 128-031
Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt 9—11
Telefon: 221-285
Hirdetési osztály: V., Bajcsy-Zsilinszky-út 34. Telefon: 125-340
Csekkszámlaszám: 61.080
Előfizetési ügyek: Posta Központi Hírlap Irodája, V., József nádor-tér 1. Telefon: 180-850
Személyes ügyfélszolgálat:
V., Roosevelt-tér 5—6

Budapesti Szikra Nyomda,
V., Honvéd-utca 10
Felelős vezető: Radnóti Károly

Az állatkerti tavon

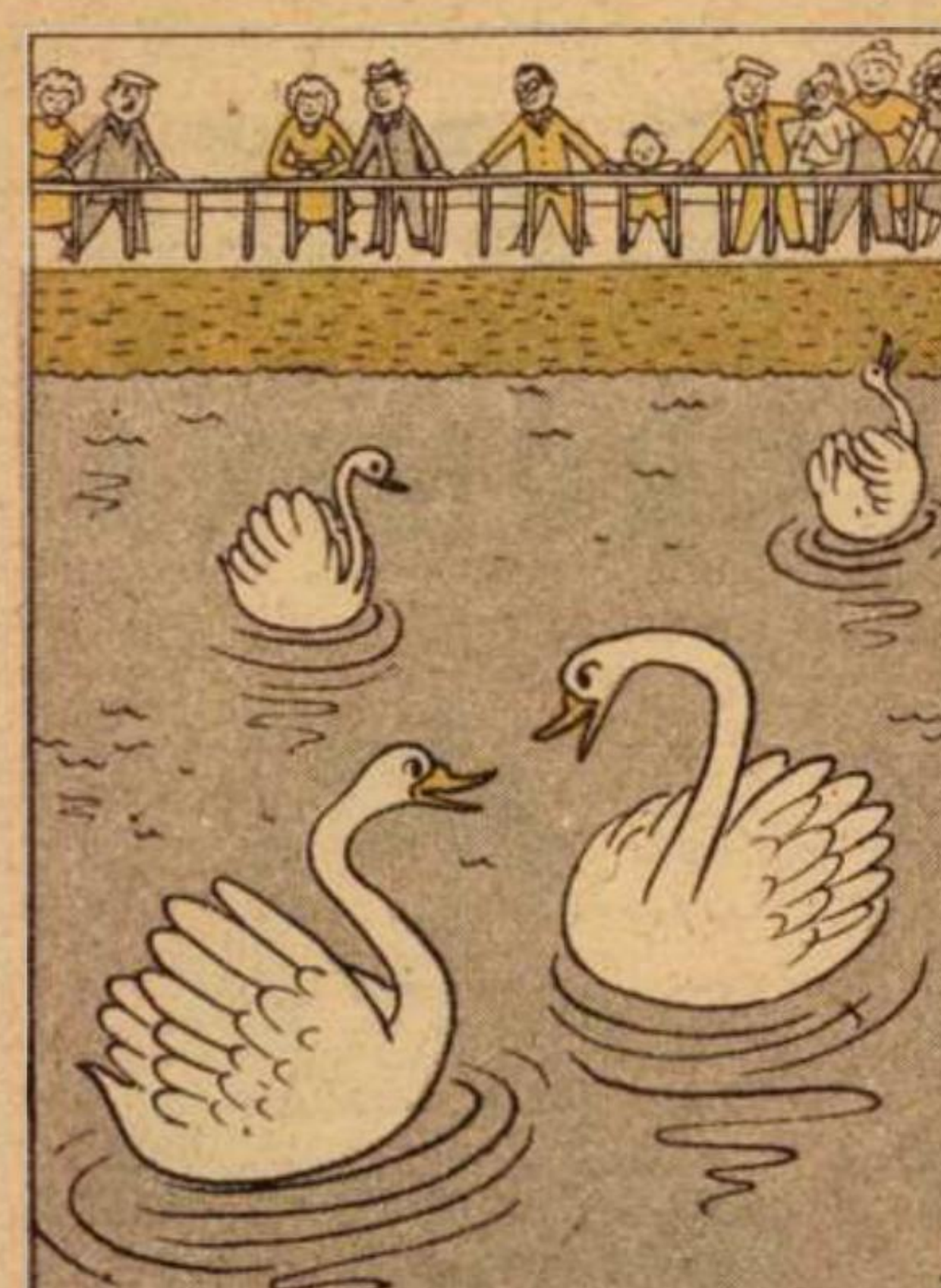

— Nem mondom öregem, minket is sokan néznek, de az operai „Hattyúk tavát" még többen nézik...

STRANDON

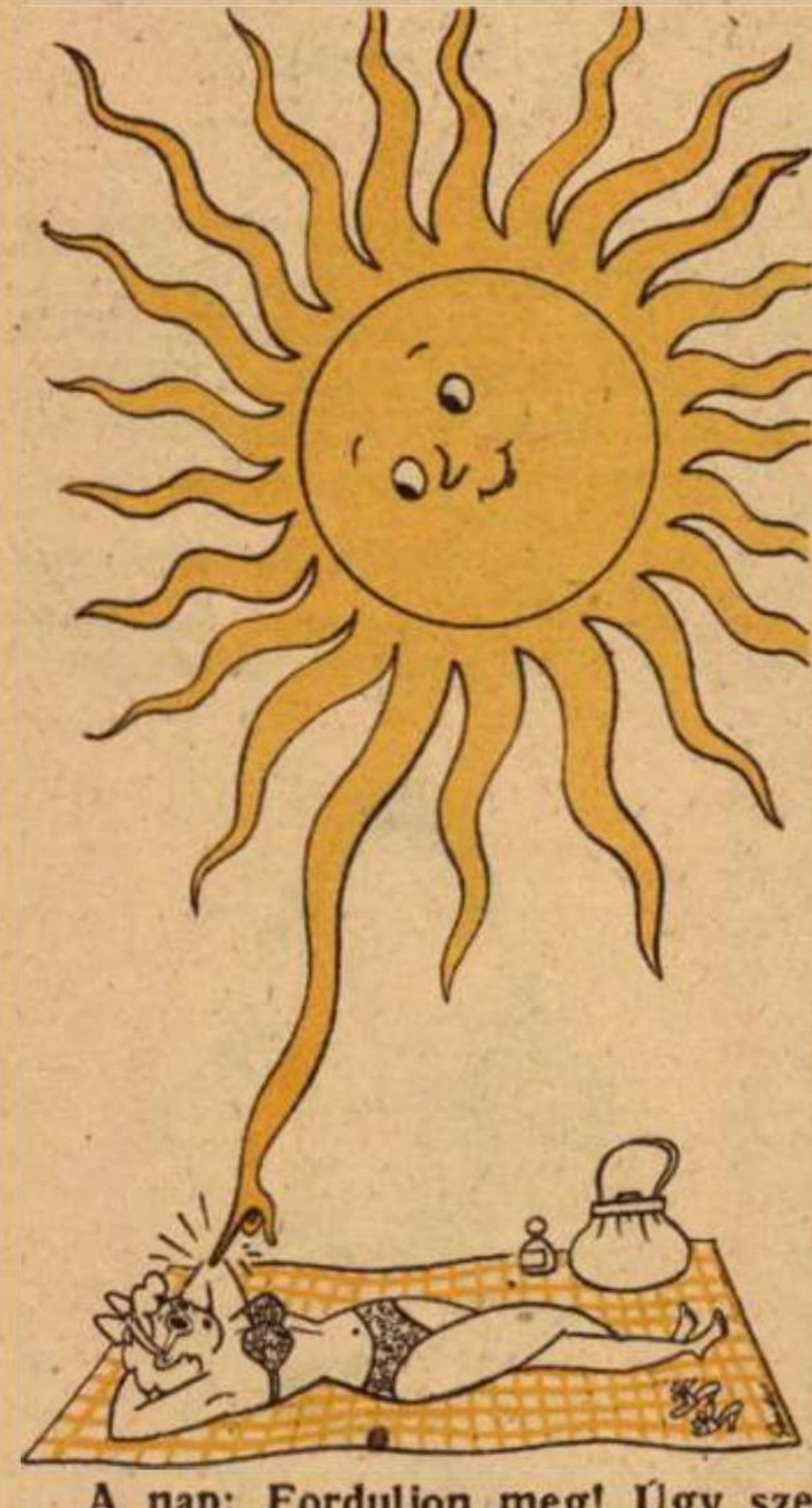

A nap: Forduljon meg! Úgy szeretem, ha mind a két fele egyformán barnára van kisütve...

Vállalja!

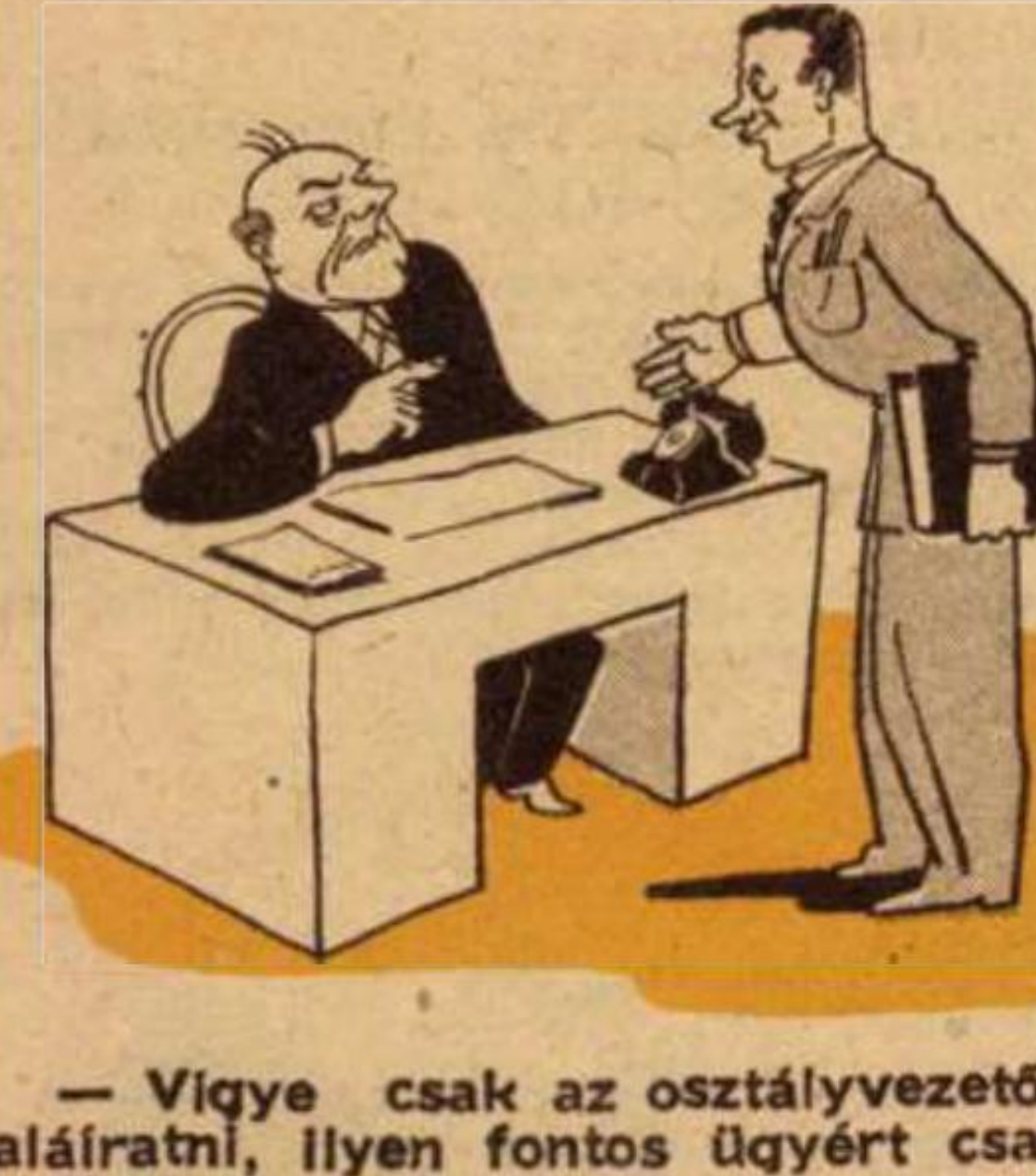

— Vigye csak az osztályvezetőhöz aláíratni, ilyen fontos ügyért csak ő vállalhatja a felelősséget.

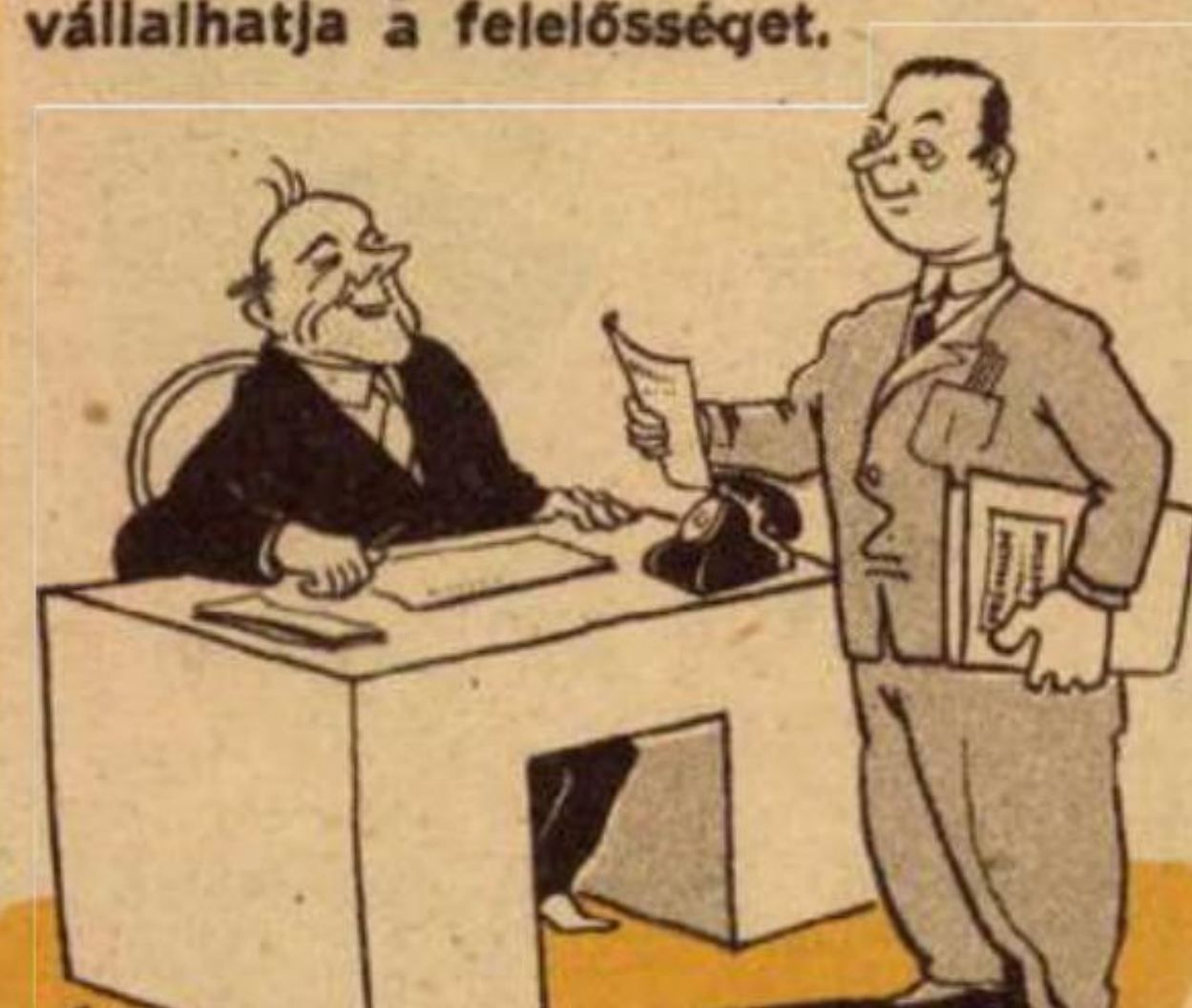

— Kedves bérfelelős elvtárs, nekem mint osztályvezetőhelyettesnek ugyanannyi prémium jár, mint az osztályvezetőnek. Nyugodjék meg, ezért vállalom a felelősséget!

KÖNYV a lóversenyen

Egy ismerősöm, aki mellesleg a lovak nagy barátja, mesélte az alábbi történetet. Nemrégiben kint volt a lóversenypályán, avval a szándékkal, hogy egymillió forintnyi összeget nyerjen s e célból kivitt száz forintot. Természetesen nem pusztán barátom akart egymillió forintot nyerni, hanem még körülbelül tízezren s így az érdekek meglehetősen összegabalyodtak.

Ez azonban eddig mind nem érdekes, az érdekes az, hogy a pálya vezetősége időnkint kulturális igényeket is ki akar elégíteni, s ez alkalommal szépirodalmi és ideológiai könyveket árultak mind a három helyen, az elsőn, a másodikon és a harmadikon. Am egyik helyen sem vált kelendő portékává az irodalom, mert a közönség torz módon elsősorban tikettekbe óhajtotta belefektetni a pénzét, jóllehet a könyveket a pálya istenei, a hol közkedvelt, hol közutált zsokék és idomárok árulták. Bemondta a megafon: az első helyen Balogh János, a másodikon Gelics Mihály, a harmadik helyen Alafi van a könyvessátorban. Ez rendkívül felajzotta a kedélyeket, mert minden lóbarát kíváncsi volt, hogy hogyan néz ki egészen közelről az imádott zseni, aki, ha megsarkantyúzza a lovat, segít megkönnyíteni a sokszor amúgysem túlságosan nehéz zsebet. A zsokék általában soványak voltak, inasak és vékonyak s nem túlzott lelkesedéssel, kopott hangon kínálták az irodalmat.

Vegyenek könyvet, mondta a lovas, de olyan erőtlenül, mint aki éppen halni készül s közben lehetett látni, arra gondol: mi az úristennek állítottak ide?

Szóval a könyv nem fogyott, az írók hiába írták meg mester- és kevésbbé mesterműveiket, mert a lovakba szédült sokaság egész agyműködése teljes gőzzel a könnyű pénzszerzés fortélyára volt átállítva. Végre egy atyafi, akit elkapott a mámor, s űzött az irodalom ihletett szeretete, azt mondta a zsokénak, — veszek könyvet, ha megmondja, mi lesz a következő futamban a befutó. A megindító kívánságra a zsoké nem tudott ellentmondani s némi töprengés után homlokára ütve közölte, hogy a negyedik futamban, vagyis a következőben, az 5—7 oda-vissza a biztos tipp, ami hatalmas összeggel teszi gazdagabbá az emberiséget.

Emberünket a szóbeli közlés nem elégítette ki s kijelentette, csak akkor veszi meg a könyvet, ha beleírja a címoldalra az 5—7 oda-visszát s aláírja hol nagyon becsült, hol nagyon utált nevét. A lovasember erre beleírta. „Negyedik futam, 5—7 oda-vissza, Alafi János."

A könyv különben, melyet az a megtiszteltetés ért, hogy az 5—7 oda-visszával dedikálták, Karinthy Ferenc „Kőművesek" című regénye volt. Ezekután a jóember elindult a kasszához s amit csak lehetett, felrakott az 5—7 oda-visszára. A sátor köré csődült nép hasonlóképpen cselekedett, az 5—7 visszás mámor teljesen megvadította az embereket. Elérkezett a verseny ideje, az 5-ös hat hosszal vezetett, mögötte a 7-es, tiszta dolognak látszott minden, amikor egy 16-os számú nyamvadt, aljas, vacak, büdös dög, egy trampli kecske, egy nyomorult kehes Amelita Gallicurci nevű kanca levágta az 5-öst is, meg a 7-est is. Nesze neked 5—7 oda-vissza.

Természetes, hogy ezekután további könyvvételről szó sem lehetett. a zsokék ezután még kevesebb kedvvel, még fakóbb hangon kínálták a könyveket s a dühös közönség pedig sajnálván az elvesztett pénzt, még mindig a balsikerű futamon kesergett.

Vége volt a versenynek, hazamentek a néhány „vagyonos" kivételével megkopasztott legények, csak a további futamok alatt ülőpárnául használt szegény „Kőművesek" maradt ott árván, szomorúan, magányosan. Otthagyta sebzett lelkű gazdája, na persze, nem bolond olyan könyvet elolvasni, amelyikbe rosszul írták be a befutót.

Nagy S. József

Veszedelmes ember!?

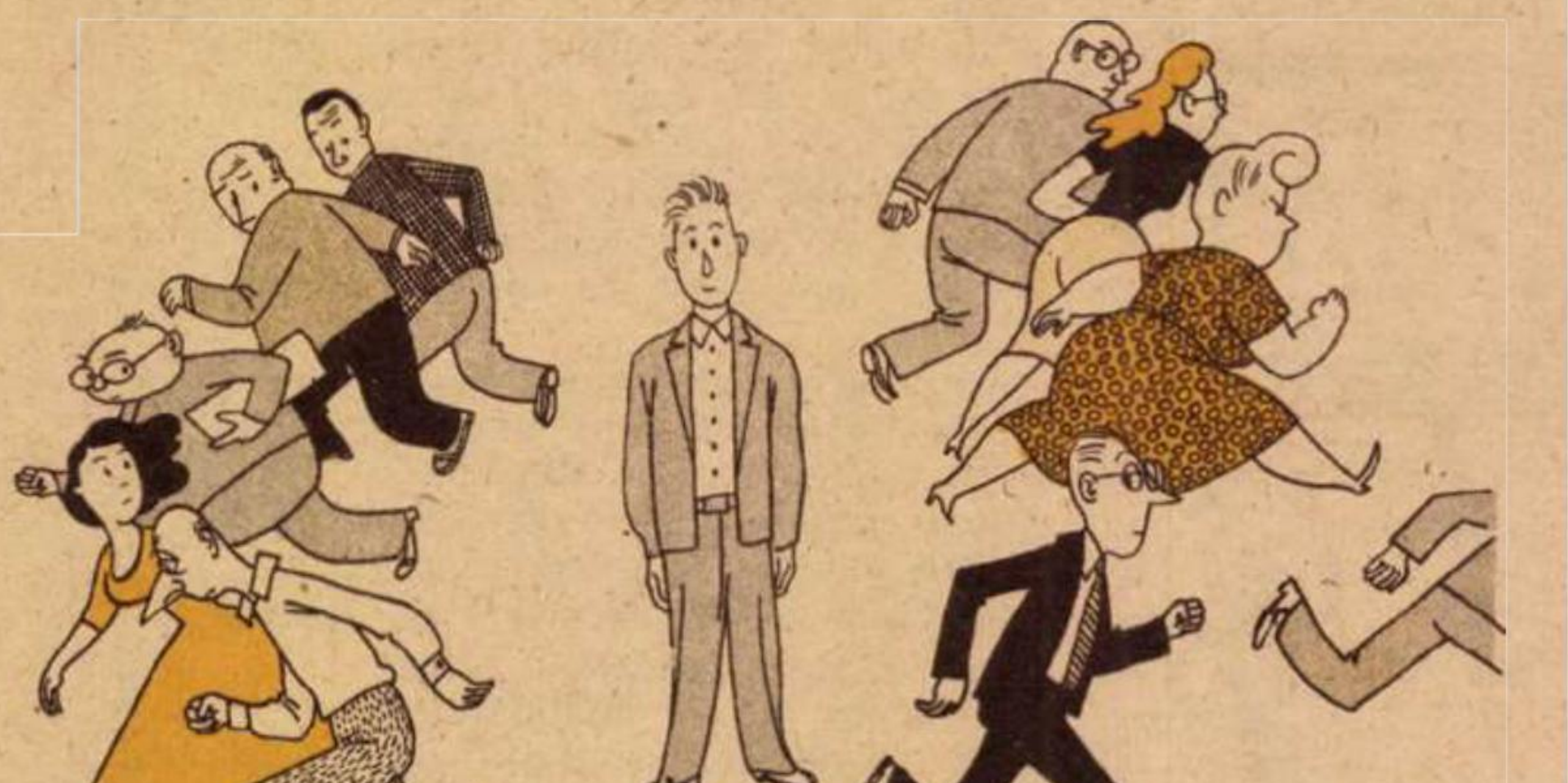

— Miért rohannak el Kovács mellől a kollégái? Talán ragályos beteg?

— Dehogy. Bírálni merészelte az osztályvezetőt.

Meddig röpködnek?

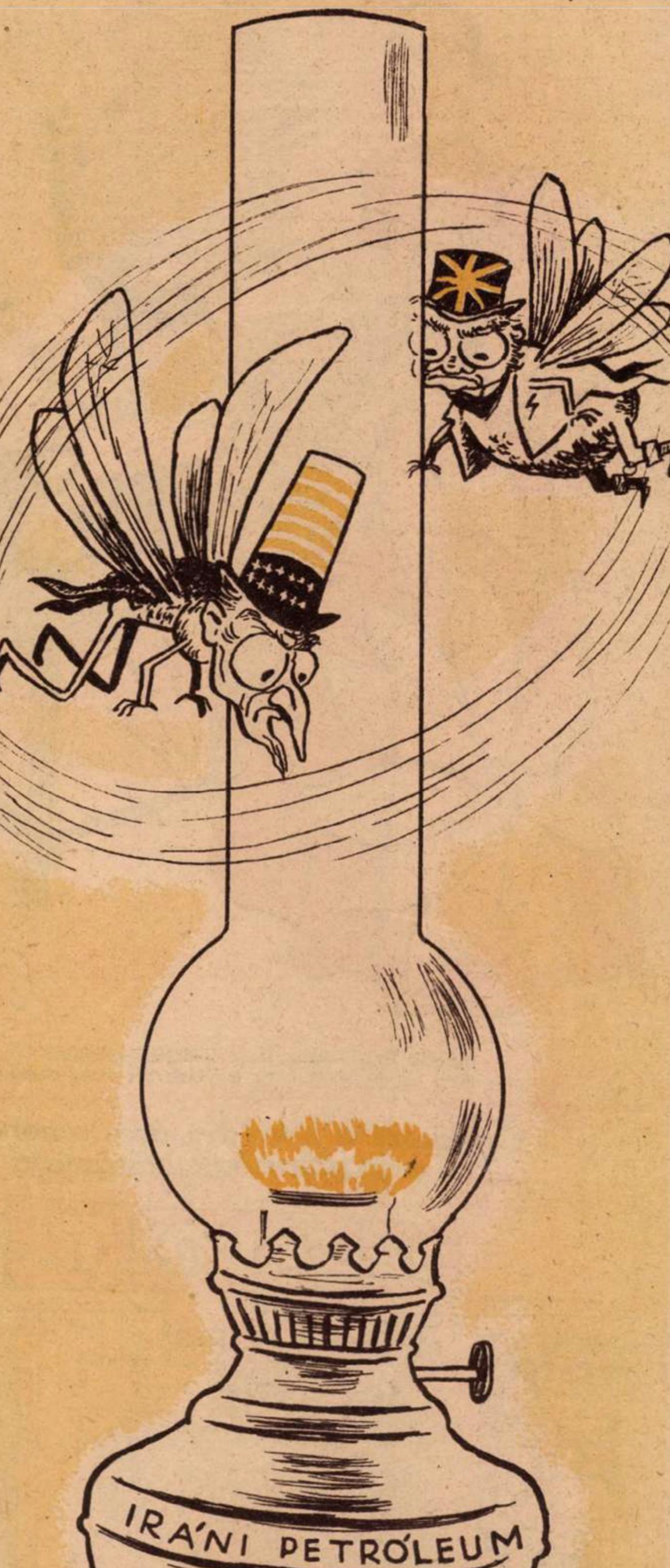

Míg meg nem égetik magukat.

TÖRTÉNET a megszűnt borravalóról

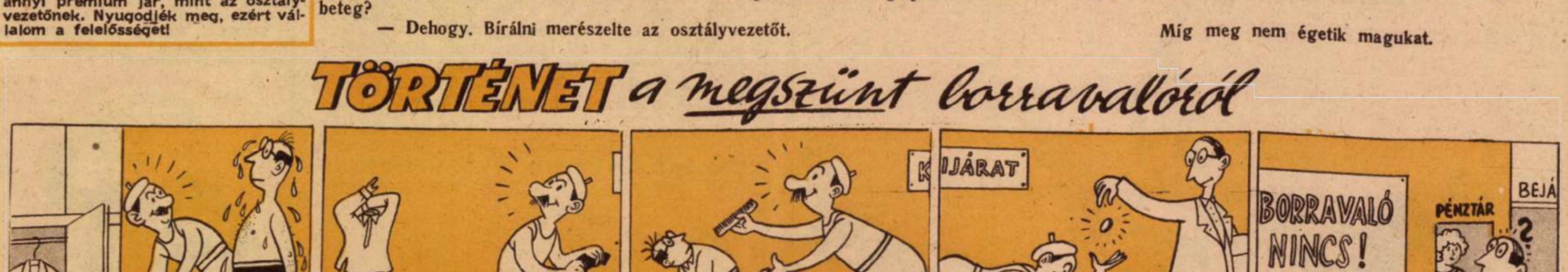
KIJÁRAT
BORRAVALÓ NINCS!
A BELÉPŐJEGYHEZ 10 FILLÉR KISZOLGÁLÁSI DIJAT SZÁMITUNK
PÉNZTÁR
BEJÁ
?

— Ez a legjobb szekrényem, kedves uram...

— Kicsavarom a fürdőruháját, kedves uram...

— Parancsoljon fésűt, cipőkanalat, kedves uram...

— Köszönöm alázatosan, kedves uram...

A női ruha-anyagok dicsérete

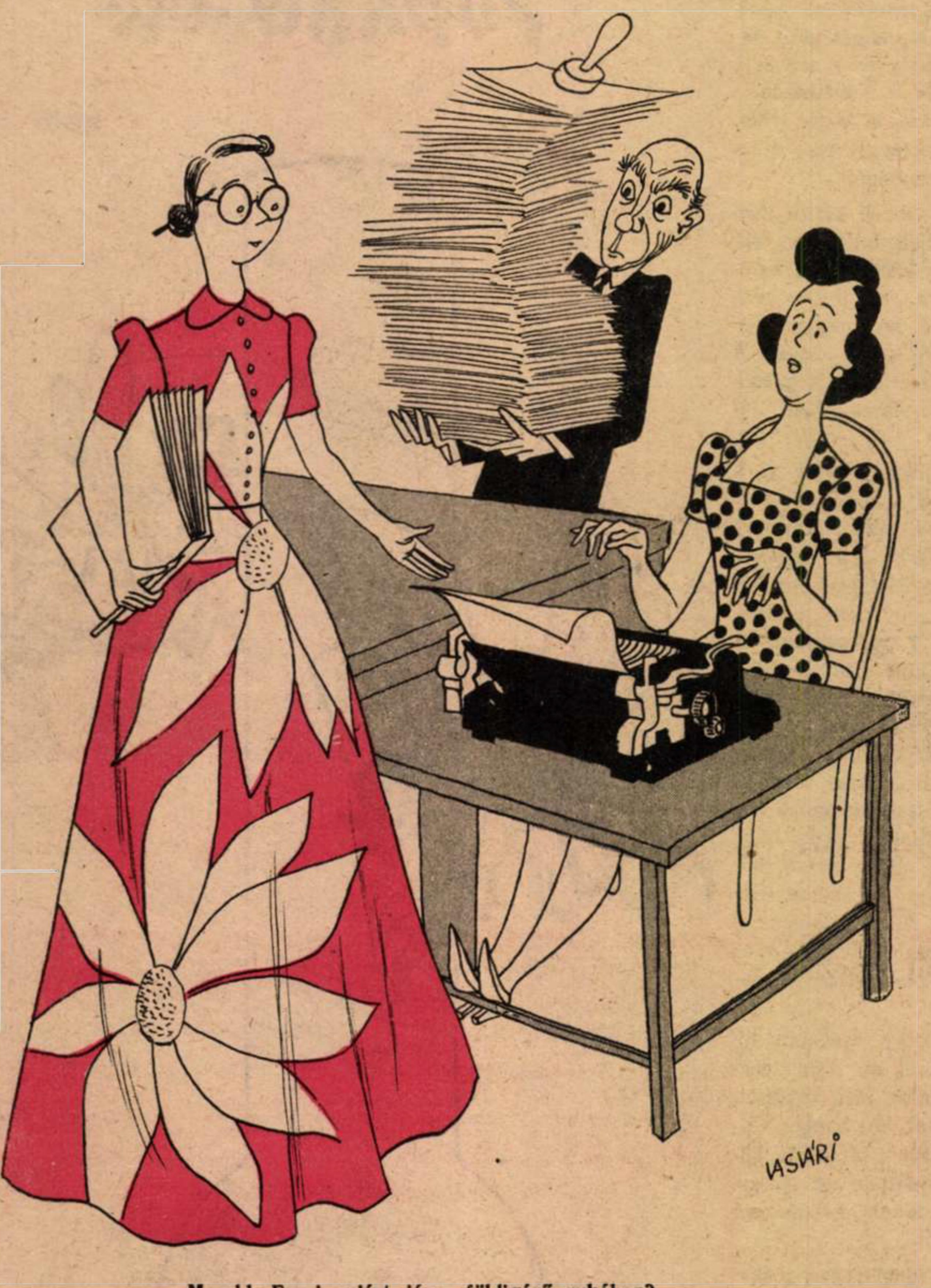

— Mondd, Erzsi, miért jársz földigérő ruhában?
— Mert azt akartam, hogy legalább két virág elférjen rajta.

Csökkent a *játékáru ára*, emelkedett *a legifjabbak hangulata*

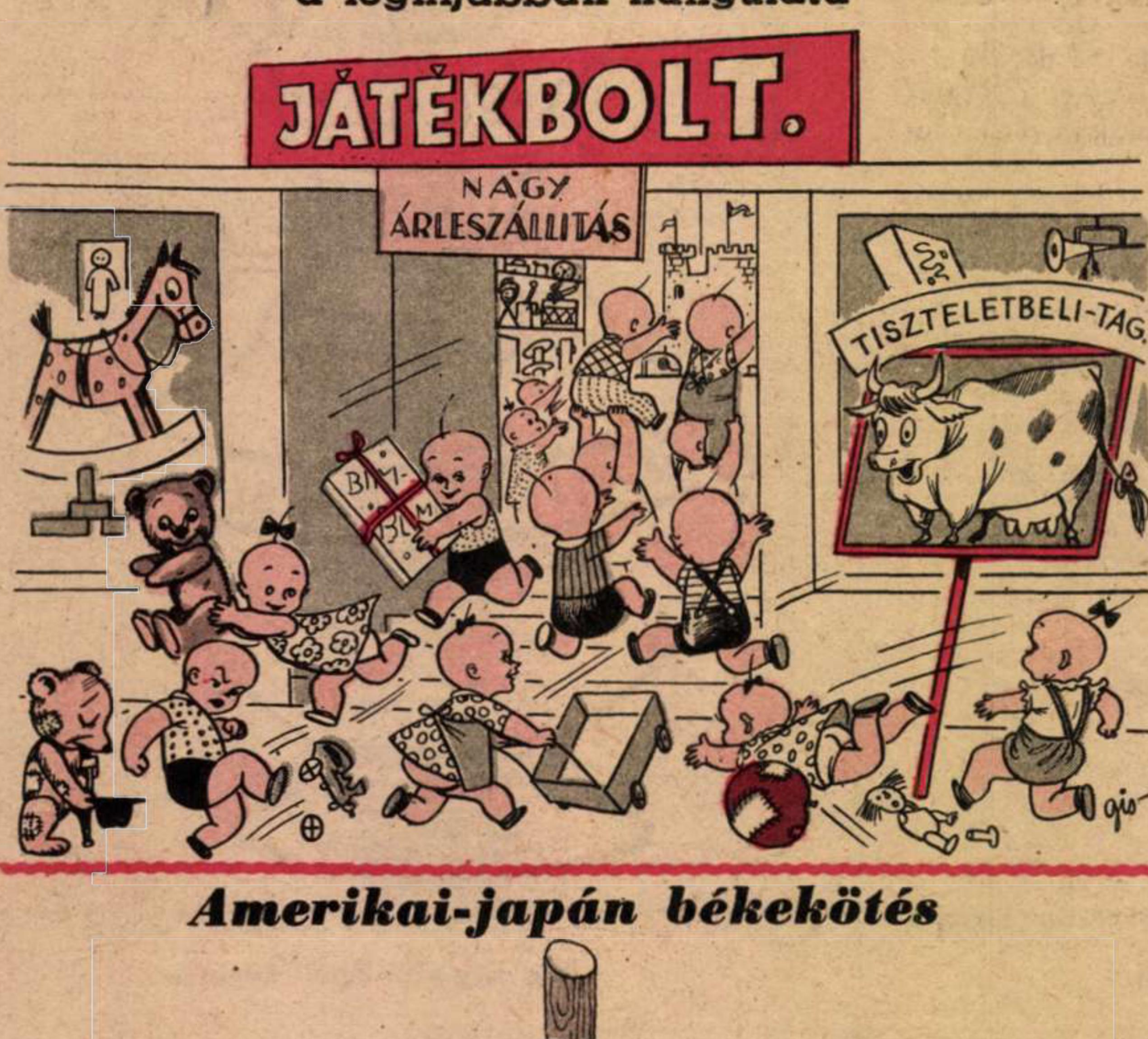

Amerikai-japán békekötés

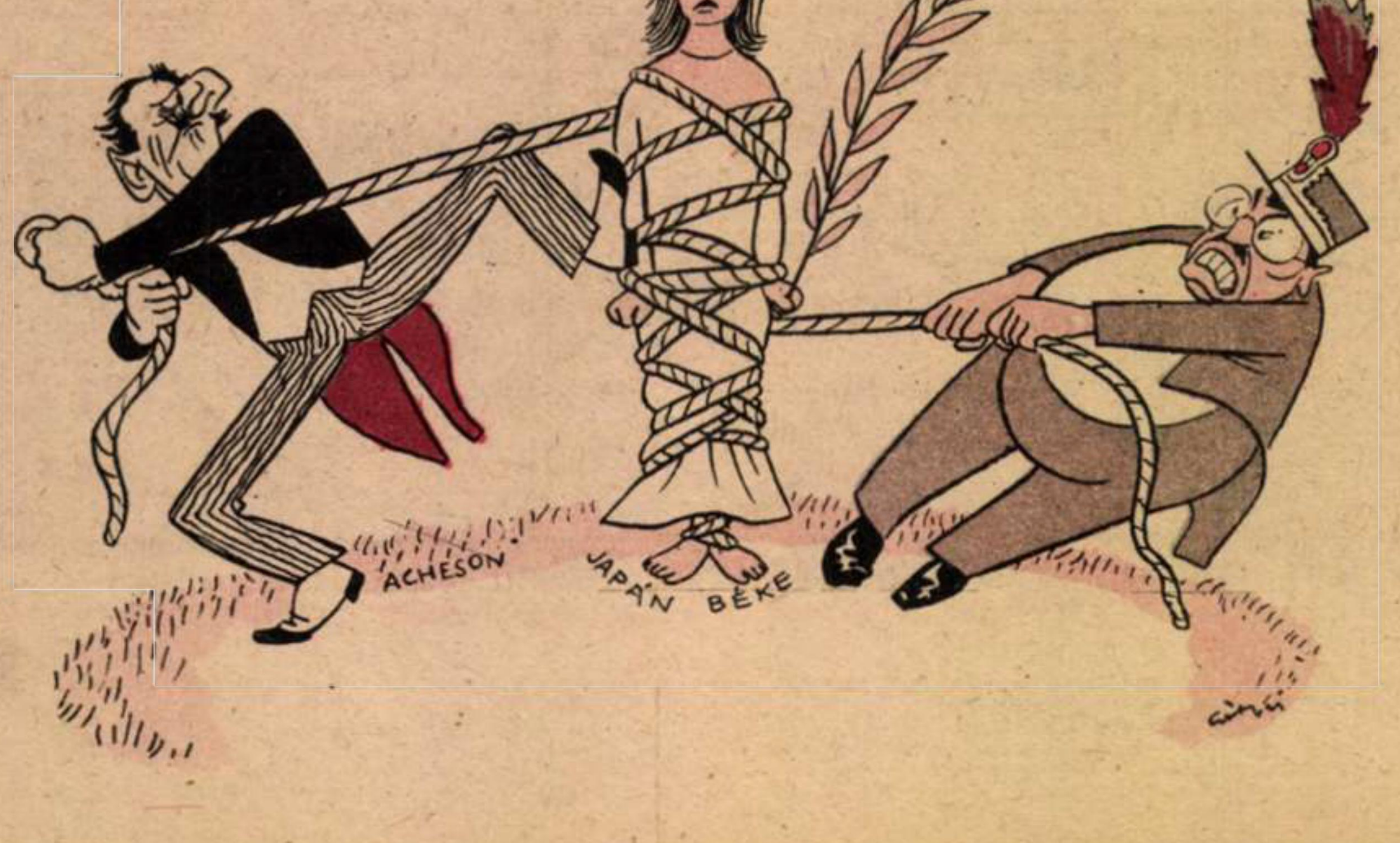

Engedély

Harminc tszcs-tag összetanakodék,
Csoportba a villanyt, hogy bevezettetnék.
Szóljon a rádió, örüljön az asszony,
faszenes vasalót már ne hurcolgasson,
a villany daráljon malacnak, tehénnek...
Irták pedig akkor az 50-es évet.
Harminc tszcs-tag határozott ígyen
S mentek a városba azon melegében,
jó hírt hoznak haza, hiba nem lesz itt már:
Hiszen megígérte Nagy elvtárs, a titkár,
— Lesz villany, elvtársak — pödört bajsza végén,
— persze, a tanácsnak kell erről egy kérvény.

•

Bemegyen a kérvény, villany is lesz most már,
átvette a mezőgazdasági osztály.
S a kérvény megindul. De suta a szárnya,
tétován botorkál osztályról-osztályra.
Pecsét kerül rája, piros, lila, halvány,
rendelvény... iktatvány... beadvány... utalvány...
Az óramutató ballag körbe-körbe,
ám az akta útja hosszú lehet s görbe,
mert három hét teltén — derék idő már az,
egy szó nem sok, de még annyi sincsen válasz.

Harmadik hét végén végetér a portya,
választ kap a község termelőcsoportja.
„Nem jó az a kérvény, van baja, hibája,
kevés a szépsége, nem elég a bája,
a külzet, a felzet nem pontos, szabályos
— újra be kell adni megyei tanácshoz!"
Hej, körmöl kis Jutka, az adminisztrátor,
szenteket emleget istenigazából,
mert a *szöveg* jó volt, egyszerű, világos:
„Engedélyt kérünk a villany-csináláshoz."

Ám üsse a mennykő, legyint csak az elnök,
írjunk még egy papírt... hisz a drót már megjött...
Legyen meg örömük, ha papírt akarnak...
S szerel a téeszcsé, létra dől a falnak.
Autón oszlopot hoz, szereli az ÁVESZ,
— Mikor lesz villanyunk? — Bizony, nemsoká lesz!
De még az engedély... Majd megjön, az anyját!
— Hát akkor építsünk. — S ím, ennyiben hagyják,
Távvezeték drótja kinyujtja a karját,
égni fog a villany: meglesz, mert *akarják*.

•

Nem suhog már kasza búzába meg rozsba,
szőlők szép levelét vörösíti rozsda,
s vörösrézdrót csillog a tanya falánál,
kis porcellán-csigák oszlopok csúcsánál.
Megérik a szőlő: érleli a mustot,
végetér a szüret — és a csoport pusmog:
Hej, hát az engedély! Vajjon hová rakták?
Míg mi építettünk — eltűntek az akták?
Aztán a dologra legyintenek csak már,
Tovább megy az óra, lapot vált a naptár...

Örömnapot mutat most a naptár lapja:
A Csillag-tszcs villanyát avatja!
Megépült, már fényt ad, motorunk forgatja,
De szép a mai nap, a nagy Sztálin napja!
December 21. esti órájában
fény gyulladt a csoport két szép tanyájában.
Hej, ha Ő láthatná! Zenét zeng az éter,
nem kellett hozzá, csak — drót, vagy ezer méter.
Miska ront ünnepet (rádiót igazgat):
Hát a kérvényünk meg... vajjon hol utazgat?

•

Felvirradt a tavasz: erdő-mező ázik,
már a vetőmag is a földben csírázik,
párázik a víg föld, fogas vasát mérvén
megjött a tavasz is. De hol van a kérvény?
Aprilis vége lett ,miként minden évben
Zsiga bácsi jött meg csillogó keréken
ő a levélhordó széles-e határba,
levelet rejteget zsíros tarisznyája.
Bontja a levelet, s felkiáit az elnök:
„A bitang angyalát! Az engedély — megjött!"

— Látjátok, elvtársak: mi késik, nem múlik,
nem is kellett várnunk a dologra *újig*.
Megvan az engedély. Megírhatjuk Pestre:
villany mellett fogjuk olvasni az este!
Szapora nevetés gyűrűzik a sorba,
nevet Gere Jóska, Kovács Pali, Csorba,
Valaki rátalál tanácsadó szóra:
„Akasszátok ki az istállóajtóra!"
— Ott se ér már semmit — egy másik hang
zsémbel, —
akár begyujthatsz az ilyen engedéllyel!

•

A csoport villanya este néha pislog,
Tán arra hunyorít, ki papírral piszmog,
s míg a gép, a kéz áll, s nem halad a munka,
az egyik fiókból — a másikba dugja.
Ne dagaszd az aktát! Intézd sebten, ésszel,
hiszen te erősödsz minden építéssel,
ne ülj a munkádon, mert az idő illan
s valahol miattad késik most a villany!

Baktai Ferenc

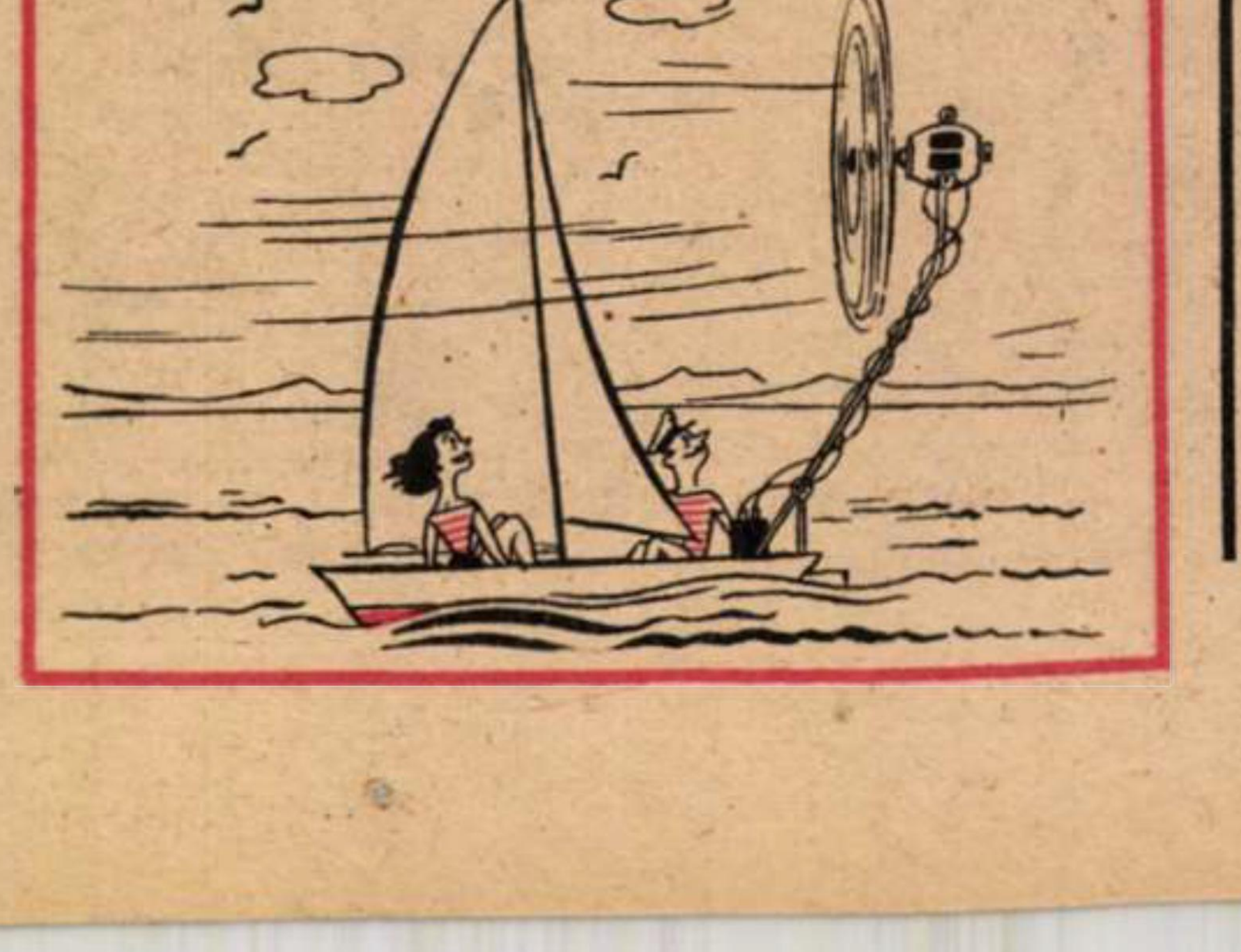
Az ujító szélcsendben sem jön zavarba!

HETI KRÓNIKA

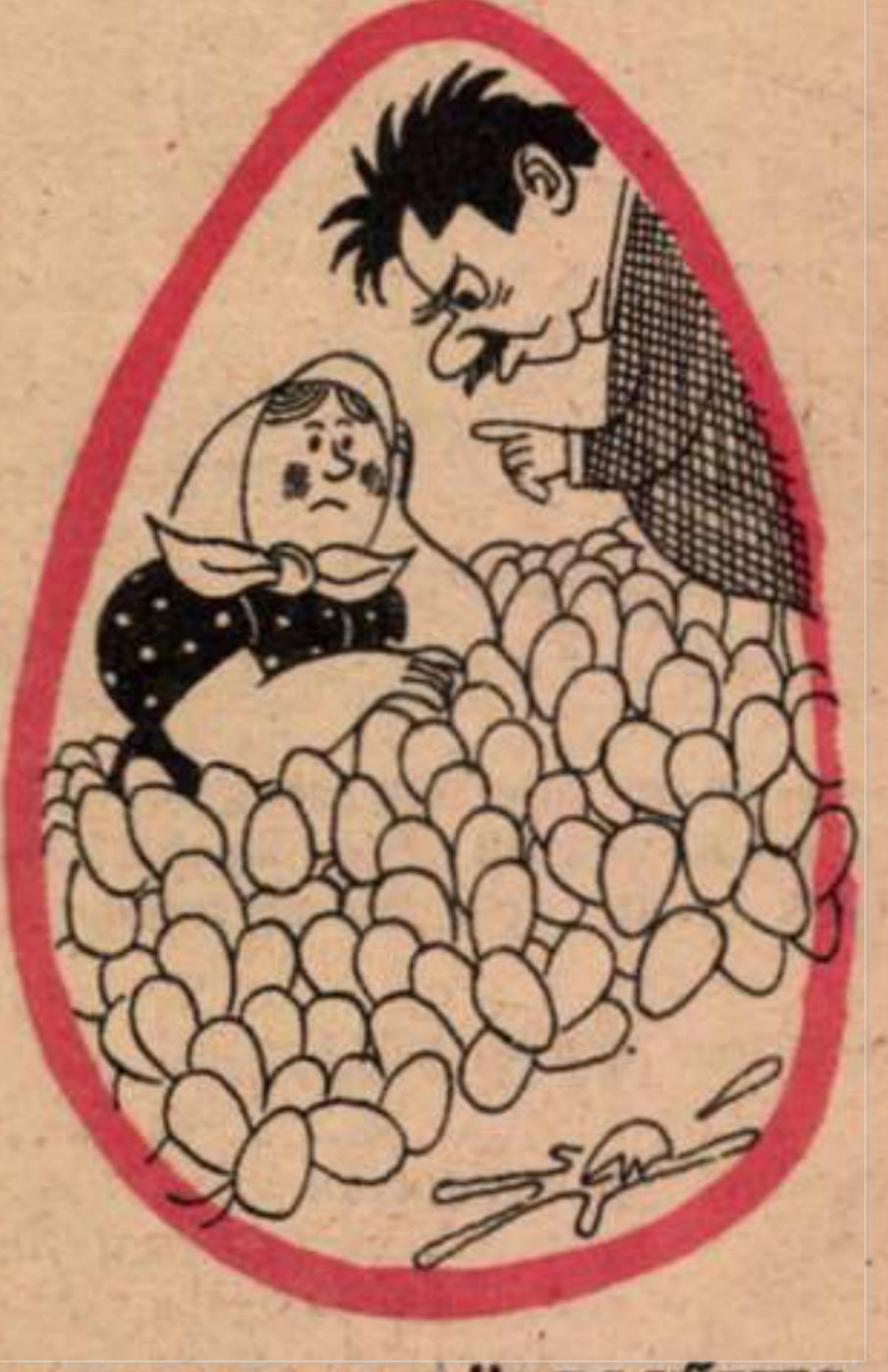

A SZAJLAI FÖLDMÜVESSZÖVETKEZET TOJÁSFELVÁSÁRLÓJA ELSIKKASZTOTTA A DOLGOZÓ PARASZTOK ÁLTAL BEADOTT TOJÁSOKAT

ÜGYVEZETŐ: Mennyi tojást hoztak ma be Polyákné?
POLYÁKNÉ: Százat. Csinálok egy jó tojásrántottát.
ÜGYVEZETŐ: Százból? Az kicsit sok. Csináljon a feléből tükörtojást.

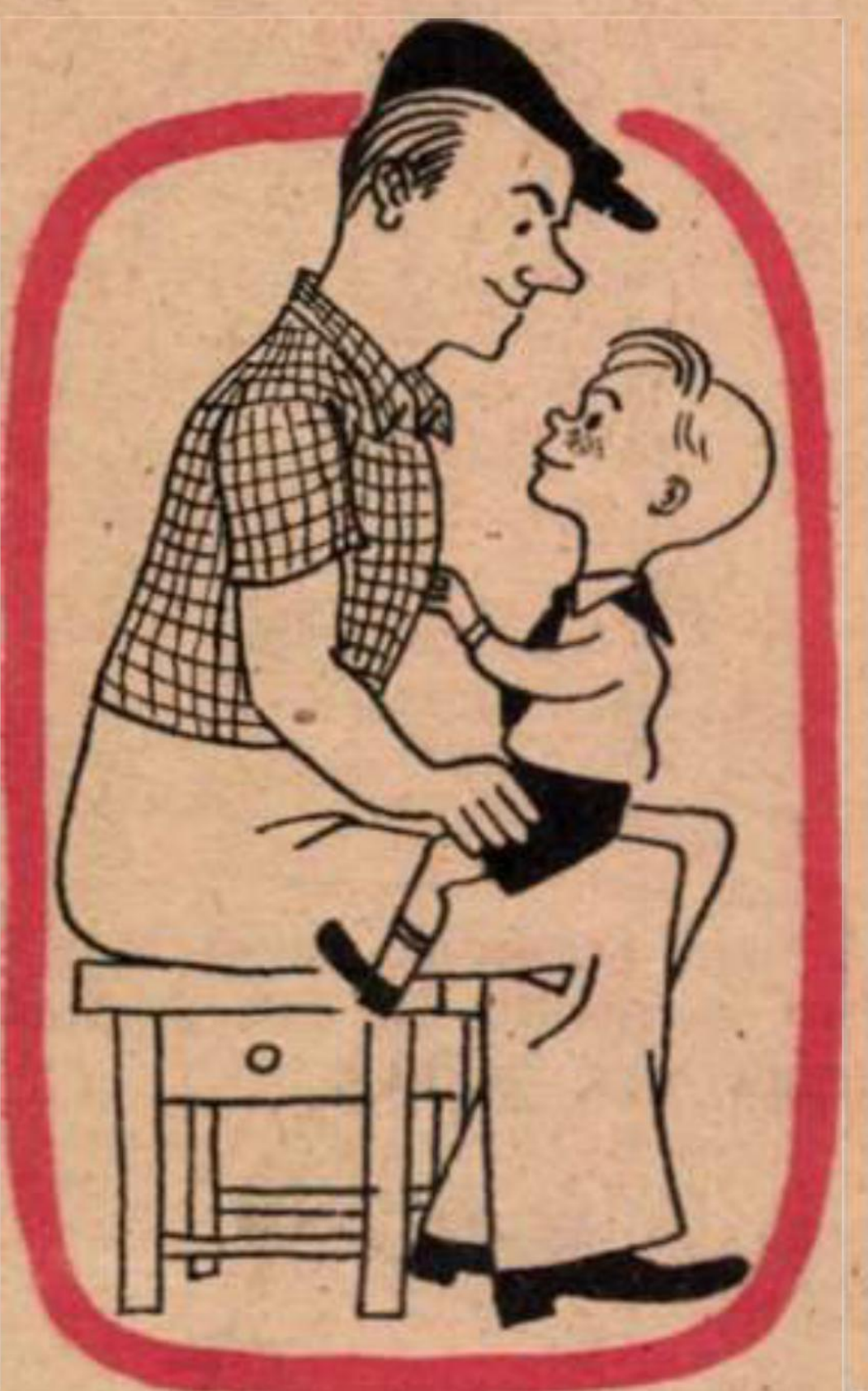

NEM PONTOS FORDÍTÁS, DE ÍGY IGAZ!

(Az amerikai követség két tisztviselőjét a magyar kormány „persona non grata"-nak nyilvánította.)
KISFIÚ: Mi az a „persona non grata" édesapám?
APA: Persona az annyit jelent fiam, hogy: leleplezett. Non grata meg annyit, hogy: spicli.

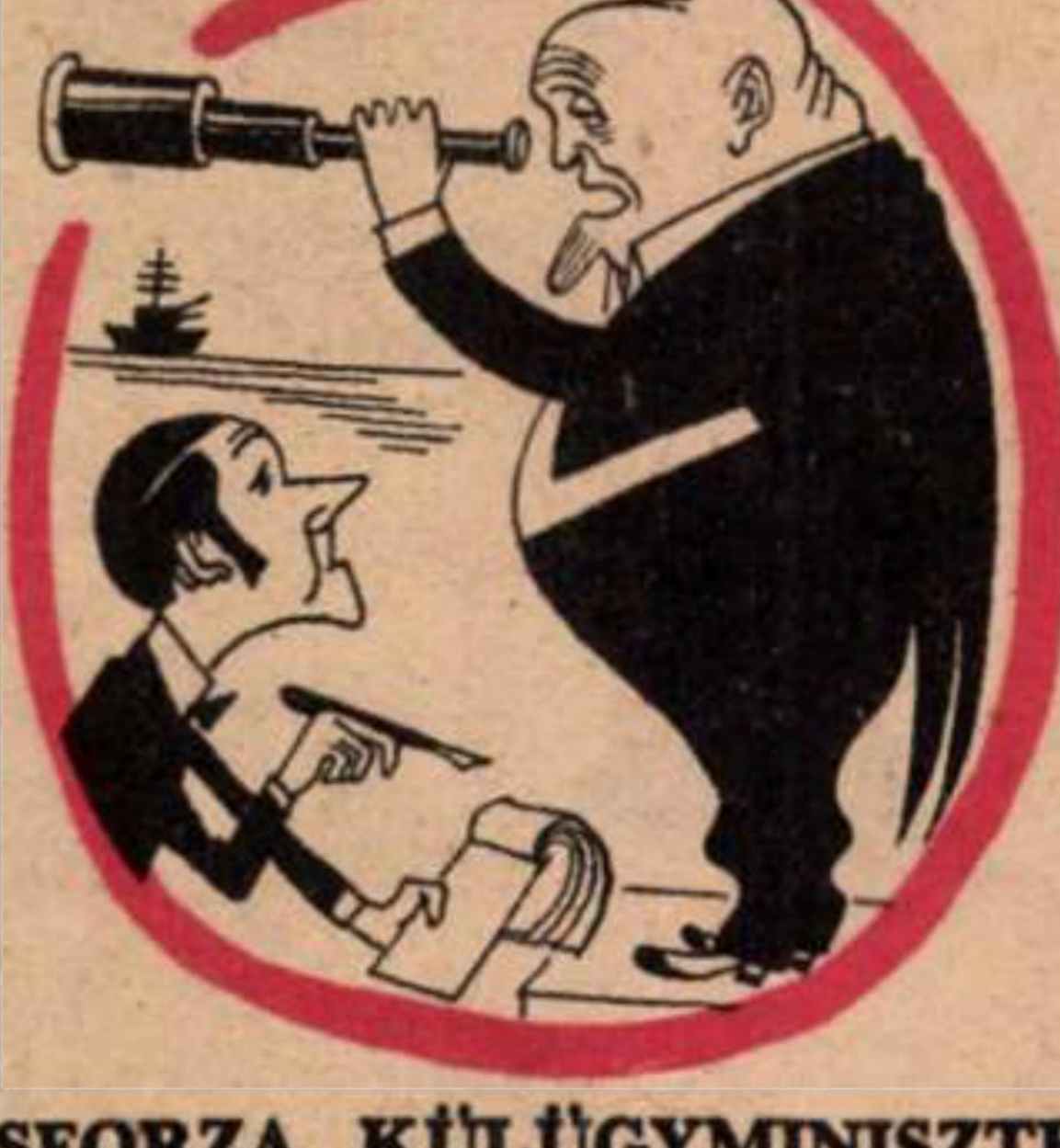

SFORZA KÜLÜGYMINISZTER KIUTASÍTOTTA AZ OLASZORSZÁGBAN NAGY SIKERREL VENDÉGSZEREPLŐ SZOVJET MŰVÉSZEKET

SFORZA: Kitiltjuk a szovjet művészeket Itáliából
TITKÁR: Miért?
SFORZA: Mert a Marshall-terv keretében kaptunk két hajórakomány amerikai tánclemezt.

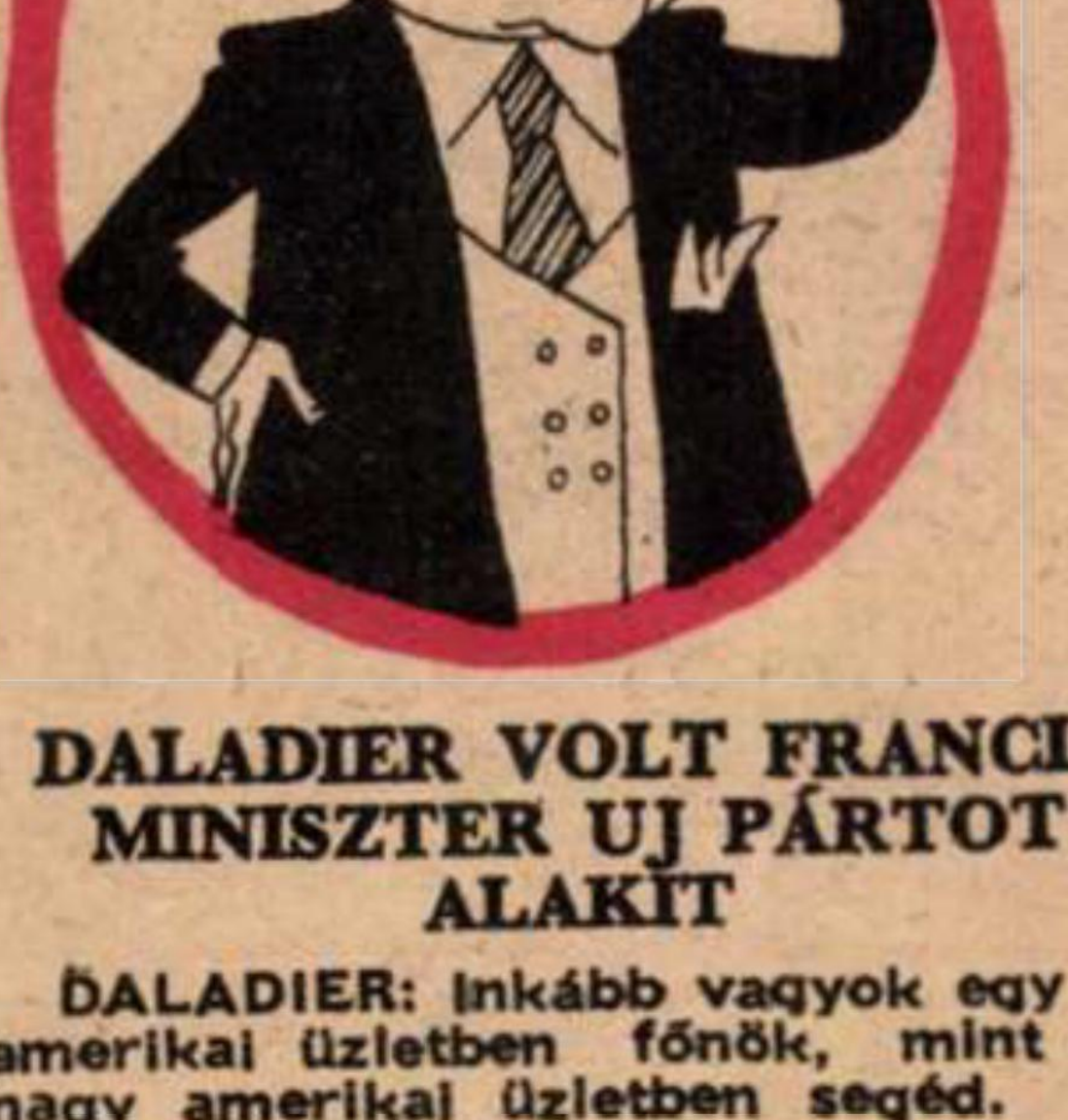

DALADIER VOLT FRANCIA MINISZTER UJ PÁRTOT ALAKIT

DALADIER: Inkább vagyok egy kis amerikai üzletben főnök, mint egy nagy amerikai üzletben segéd.

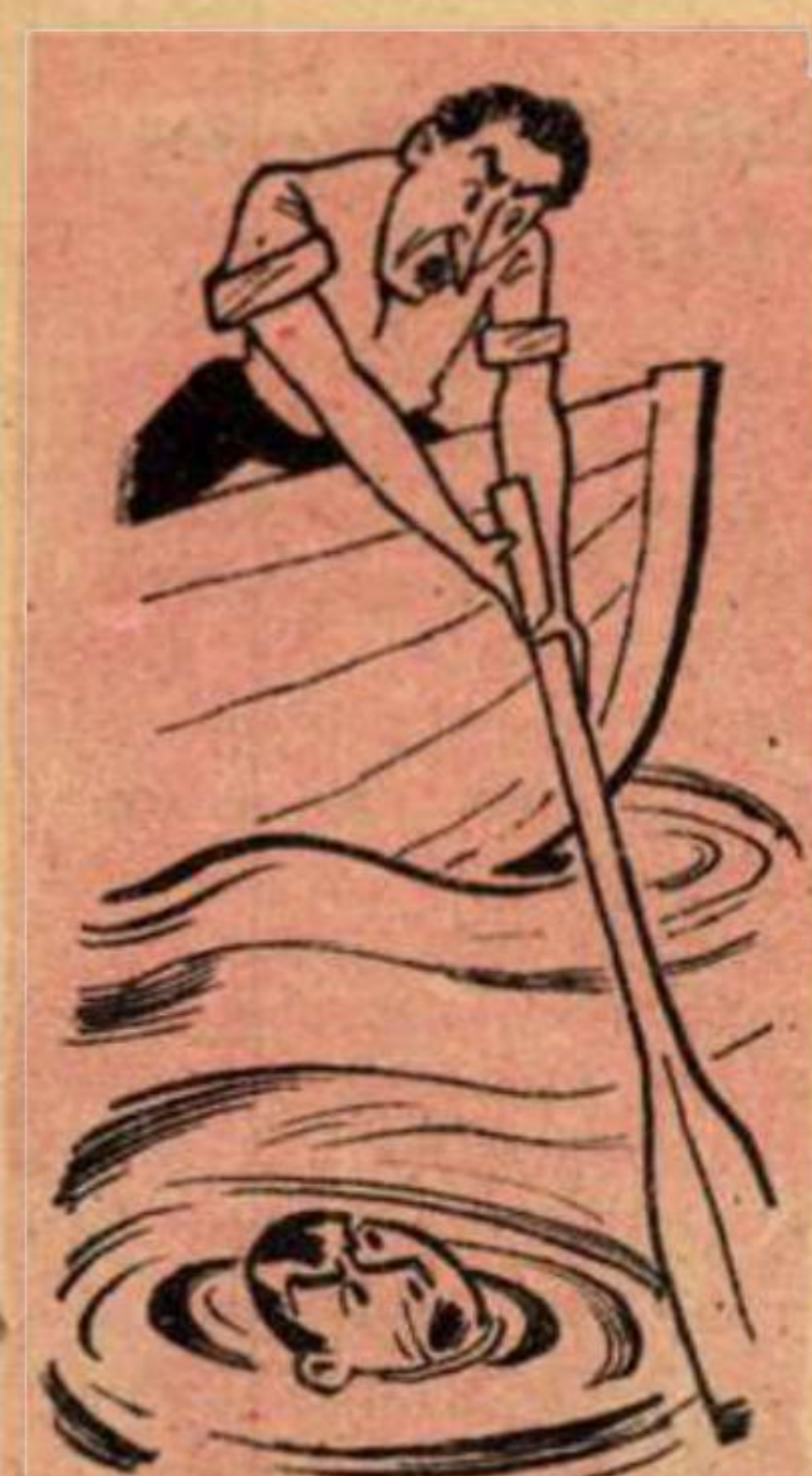

A vizbefuló

(A kritikára olyan szükség van, mint a levegőre.)

Egyszer egy ember fürödni ment a folyóba. Nem tudott úszni, s ezért csak a sekély vízben lubickolt. Később mind merészebb lett, s óvatosan beljebb lépett. Már a nyakáig ért a víz, de még mindig befelé nyújtogatta a lábát. Ekkor a hirtelen támadt szélben egy haragos hullám befelé sodorta. Elvesztette a lába alól a talajt és süllyedni kezdett, kétségbeesetten kapálózott és segítségért kiabált.

Meghallotta a segélykiáltást egy másik ember, aki éppen csónakázott a folyón. Hamarosan odaevezett a fuldoklóhoz és feléje nyújtotta az evezőlapátot. Közben így korholta:

— Nem szégyeled magadat? Nem tudsz úszni és a mély vízbe mész? Miért nem tanulsz meg előbb úszni? No csak fogd meg a lapátot, boldogtalan!

A fuldokló bosszankodva hallgatta a leckéztetést. Nézd csak, gondolta magában, milyen szemtelen! Nem is ismer és csak úgy kritizálgat. Úgy látom, jóval fiatalabb, mint én. Az ember manapság már egyebet sem tapasztal, csak tiszteletlenséget.

— Fogd meg már, te bolond, mert megfulladsz! — kiáltott rá a csónakos ember.

Már sérteget is, gondolta ingerülten a fuldokló. Honnan veszi azt a nagy bátorságot ehhez a hanghoz? Vajjon nem tud tisztességesen beszélni? Lám, ilyenek a mai fiatalok! Idősebb embereket sértegetnek, akiket nem is ismernek. Az én időmben ugyan melyik fiatal merészelt volna csak úgy bolondnak nevezni egy idősebb, tiszteletreméltó embert? Milyen jogon mer engem ez a jöttment csak úgy kioktatni? Talán aki nem tud úszni, az csak afféle kötöznivaló bolond? Az emberiség számos nagyja nem tudott úszni, tudósok, költők, hadvezérek, miniszterek is szép számmal akadtak az úszni nem tudók között. Se szeri, se száma azoknak a kiváló embereknek, akiket az úszni nem tudók adtak a világnak. Úszni minden béka tud. És akkor jön egy ilyen senki és arcátlanul kritizálgat.

— Fogd már meg a lapátot, süket vagy? — kiáltott rá a csónakos ember.

A fuldoklót még nagyobb felháborodás fogta el. Mi mindennek van kitéve a gyanutlan halandó! Úton-útfélen sértegethetik. Már süketnek nevez, az előbb még csak bolondnak. Durvaság durvaságot követ, s még rosszabb is lehet.

— Kapaszkodj már bele a lapátba, te szamár, mert megfulladsz!

Már halállal fenyeget és szamárnak nevez, nyilallott a fuldokló szívébe a fájdalom. Utolsó erejét összeszedve haragosan végignézett a fiatalemberen, majd felháborodással a lelkében végleg alámerült. S mivel nem kapott levegőt, megfulladt.

Feleki László

Júliusban

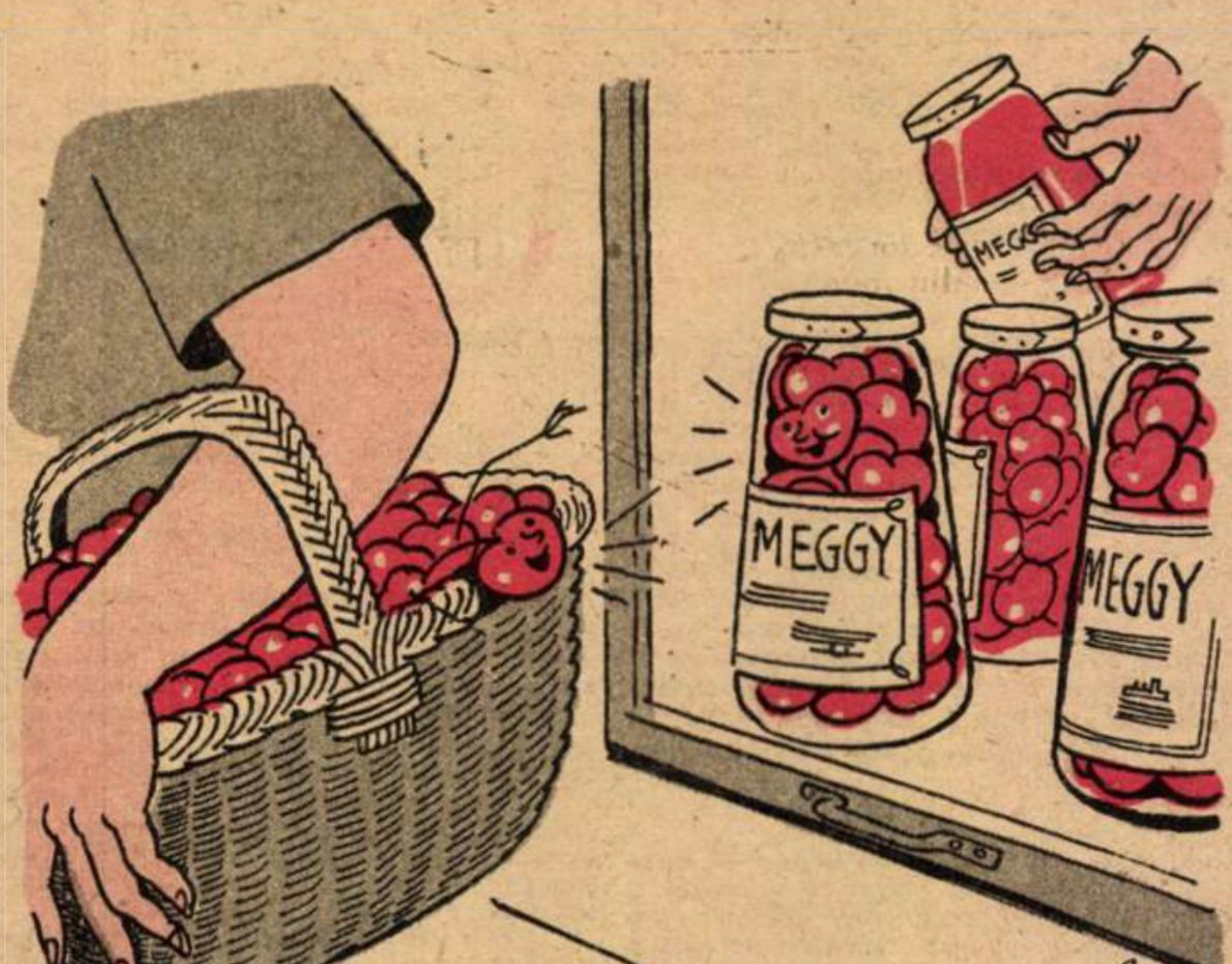

Friss meggy: Halló, befőtt kolléga! Úgy látszik, ilyenkor mindig találkozunk...

MIBŐL?

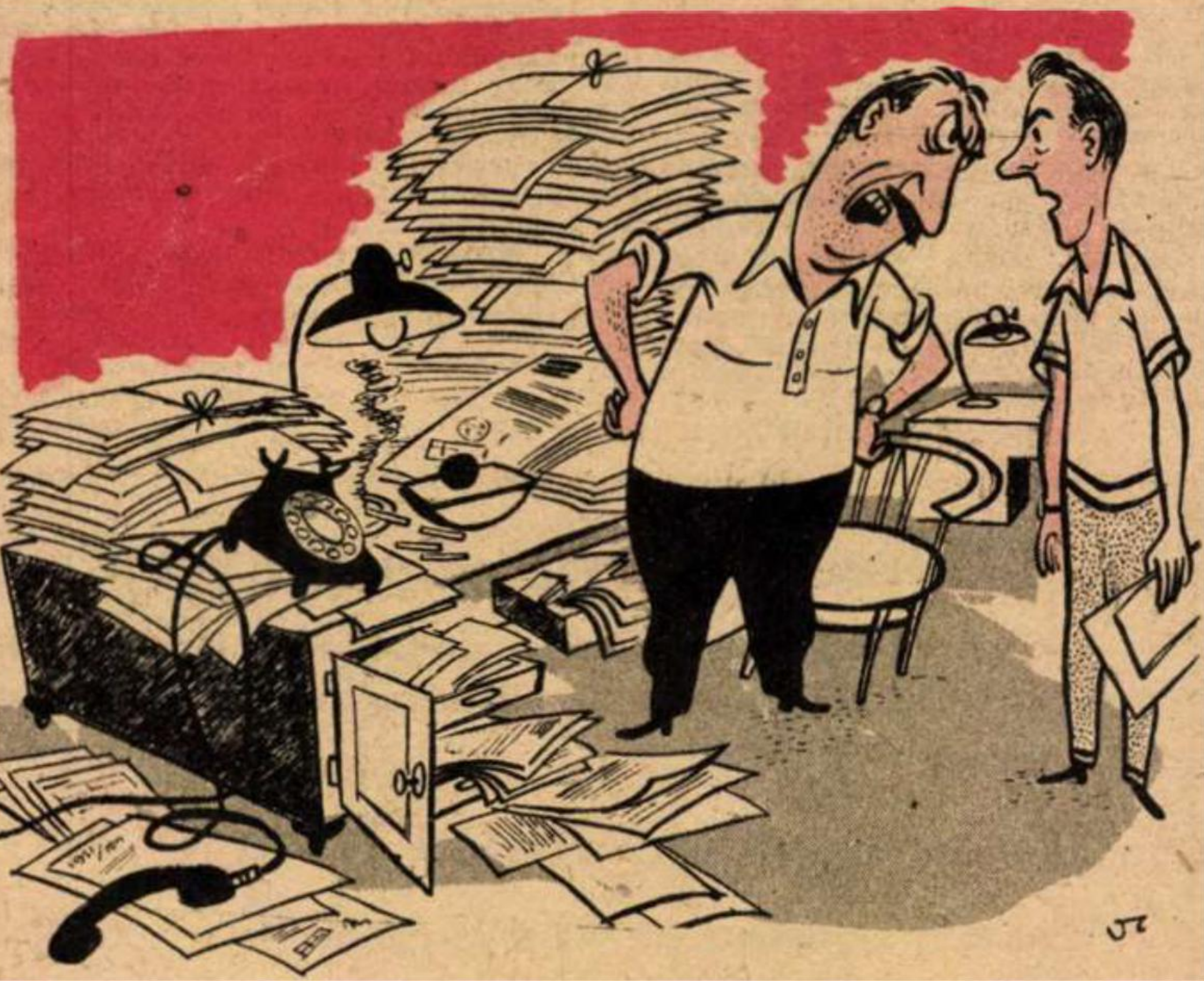

— És ha szabad kérdeznem, miből gondolja ön, hogy az én munkamódszerem rossz?

A Wall-street fodrászműhelyében

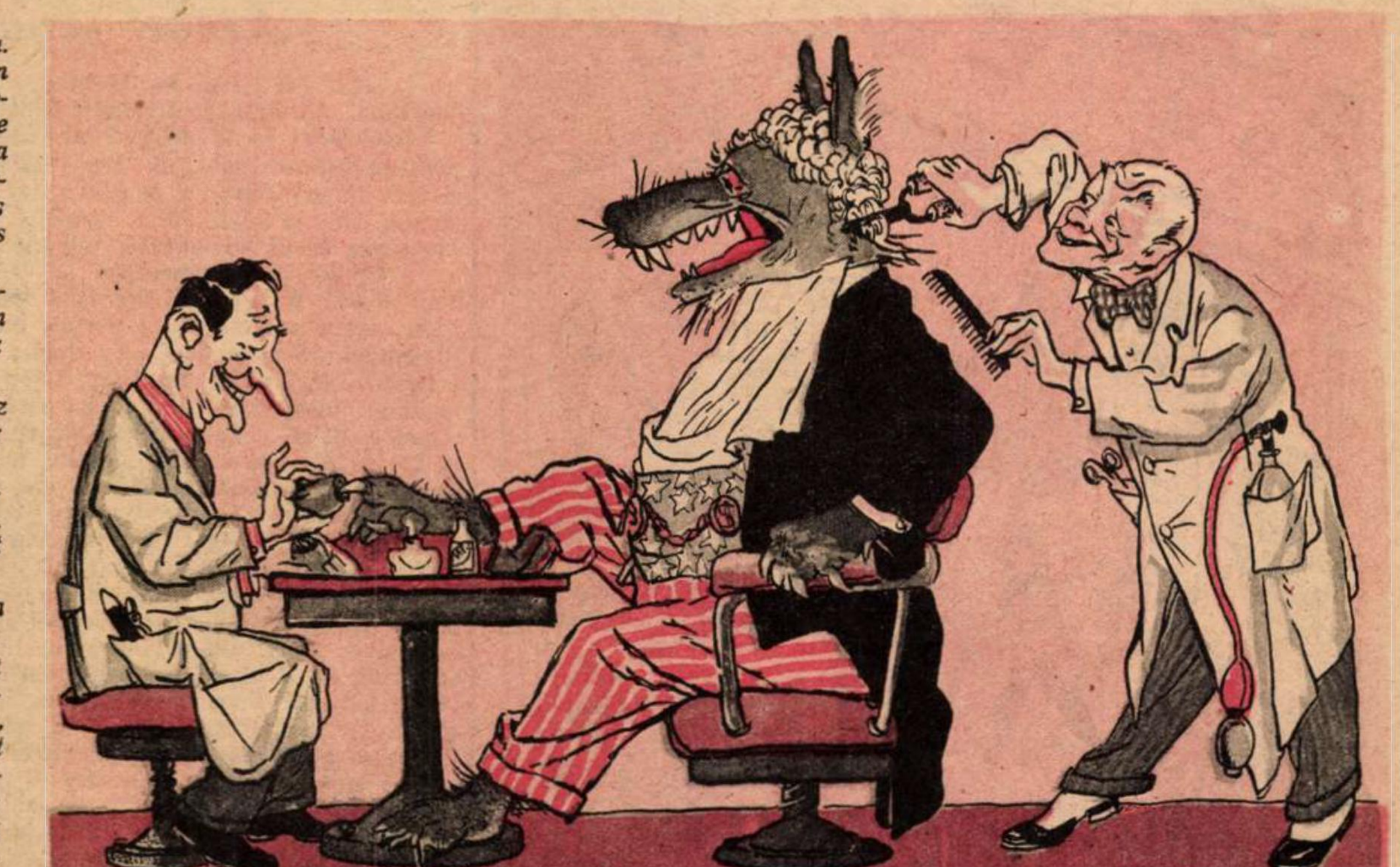

Az Egyesült Államokban pályázatot hirdettek a kapitalizmus szó helyettesítésére. Jobban hangzónak tartják például a „gazdasági demokrácia", vagy a „szabad vállalkozás" kifejezéseket.

(Krokodil, Moszkva)

Gulliver új utazásai

Hajónk, az Antilop, 1951 június 30. napján az Atlanti-óceánon viharba került. A vihar egy különös ország partjára sodort bennünket. A bennszülöttek később azt mondták, hogy ezt az országot Amerikának hívják, de ezt nem hittem el, mert Amerikát tudomásom szerint Kolumbusz Kristóf fedezte fel és Kolumbusznak sokkal jobb ízlése volt.

A benszülöttek először egy fehér házhoz vezettek, amelyben ráncosképű öreg ember ült mérges arccal.

— Azon gondolkozik — magyarázta a vezetőm —, hogy ki ellen lehetne háborút indítani.

— Háborúba akar menni? — kérdeztem csodálkozva. — Hiszen öreg és rövidlátó.

— Dehogy megy ő háborúba — mondta a vezetőm — hiszen a mennydörgéstől is összerezzen szegény. Ő a nehezebbik részét vállalja.

Érdeklődéssel vártam a továbbiakat, mert az itteni szokásokról még semmit sem hallottam.

— A háborút megindítani nehezebb, mint a háborúban meghalni — folytatta vezetőm — mert elesni egy pillanat alatt lehet, de a háború megindításához néha esztendők kellenek.

Ekkor az öreg ember a fehér ház ablakából intett, hogy menjek be hozzá.

— Lemuel Gulliver seborvos vagyok — mutatkoztam be.

— A liliputi Gulliver? — nézett fel érdeklődve az öreg ember, akit, mint később megtudtam, Trumannak hívtak.

— Igen, uram — bólintottam.

— Nagyszerű — csillant fel az öreg ember szeme. — Akkor mindjárt elkezdhetünk tárgyalni. Az Egyesült Államok berendez néhány támaszpontot Liliputban...

— De uram — hökkentem meg — Liliput olyan kicsi, hogy be se fér az országba egy amerikai hadihajó...

— Akkor majd egy kisebb cirkálót küldök. Liliputot meg kell védeni.

— Ki ellen ?— kérdeztem csodálkozva.

— Hogy ki ellen — legyintett türelmetlenül az öreg ember — azon ráérünk akkor gondolkozni, ha már ott vagyunk!

— De Liliputnak nincs ellensége — igyekeztem meggyőzni a makacs öreg embert.

— Akkor majd hirdetünk a New York Timesben! — ütött a homlokára az öreg ember. — Ma mindenre akad vállalkozó! A liliputiakat meg beállítjuk az Atlanti hadseregbe!

— De uram — jöttem ki a béketűrésemből — a liliputiak csak akkorák mint a kisujjam!

— Az nem rossz! — csillant fel az öreg ember szeme. — A koporsók méreteinél rengeteg pénzt lehet megtakarítani!

Éppen felemeltem a karomat, hogy kellőkép megfenyítsem ezt az undok öreg embert, amikor jöttek társaim s jelentették, hogy hajónk kijavítva útrakészen áll. Boldogan hagytam el az országot, s tértem vissza szeretett Angliámba, hol nőmet s gyermekeimet betegen találtam, mert aláírták a békeívet, s ezért a rendőrök alaposan elverték őket.

Gergely Miklós

Csikágóban történt

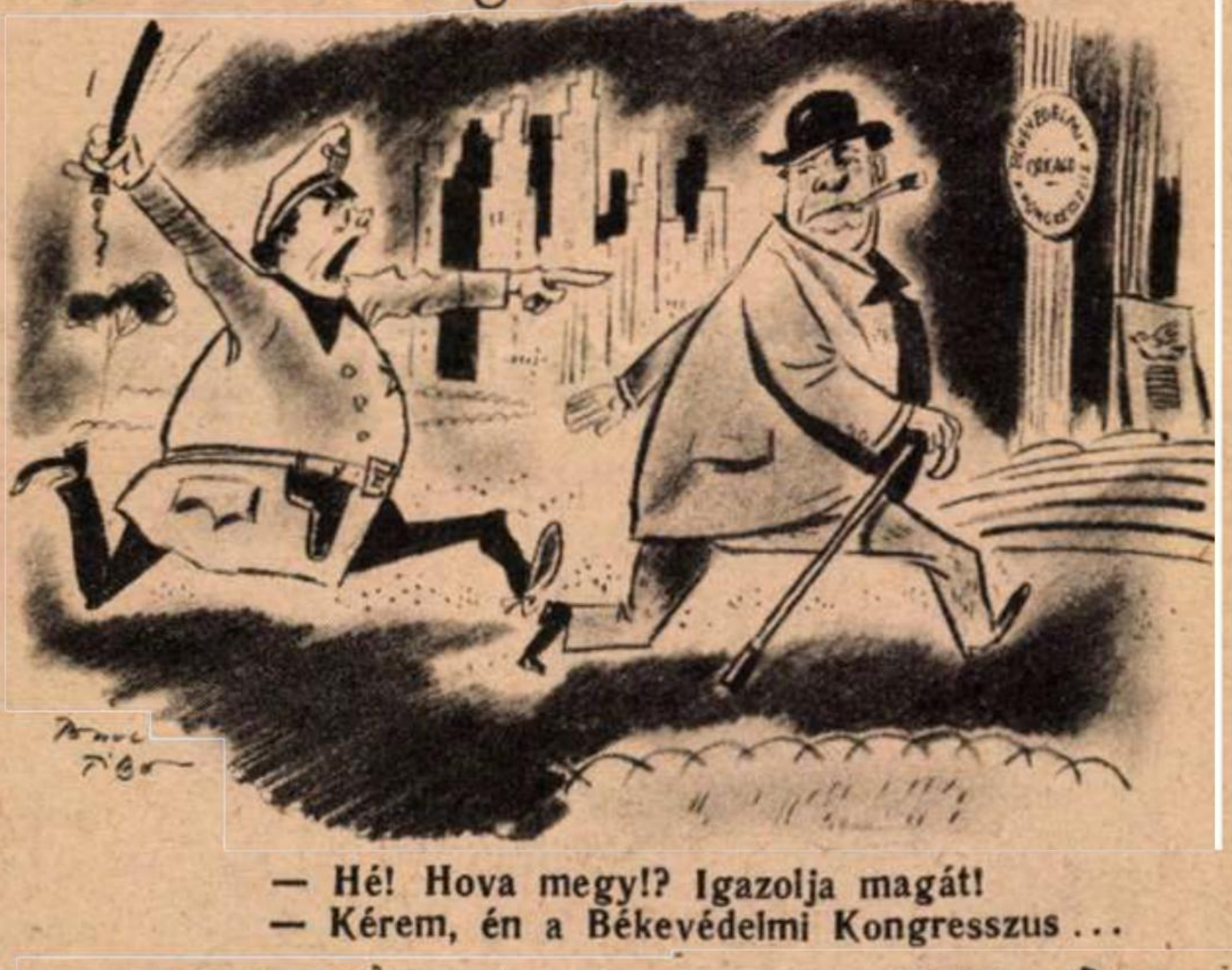

— Hé! Hova megy!? Igazolja magát!
— Kérem, én a Békevédelmi Kongresszus...

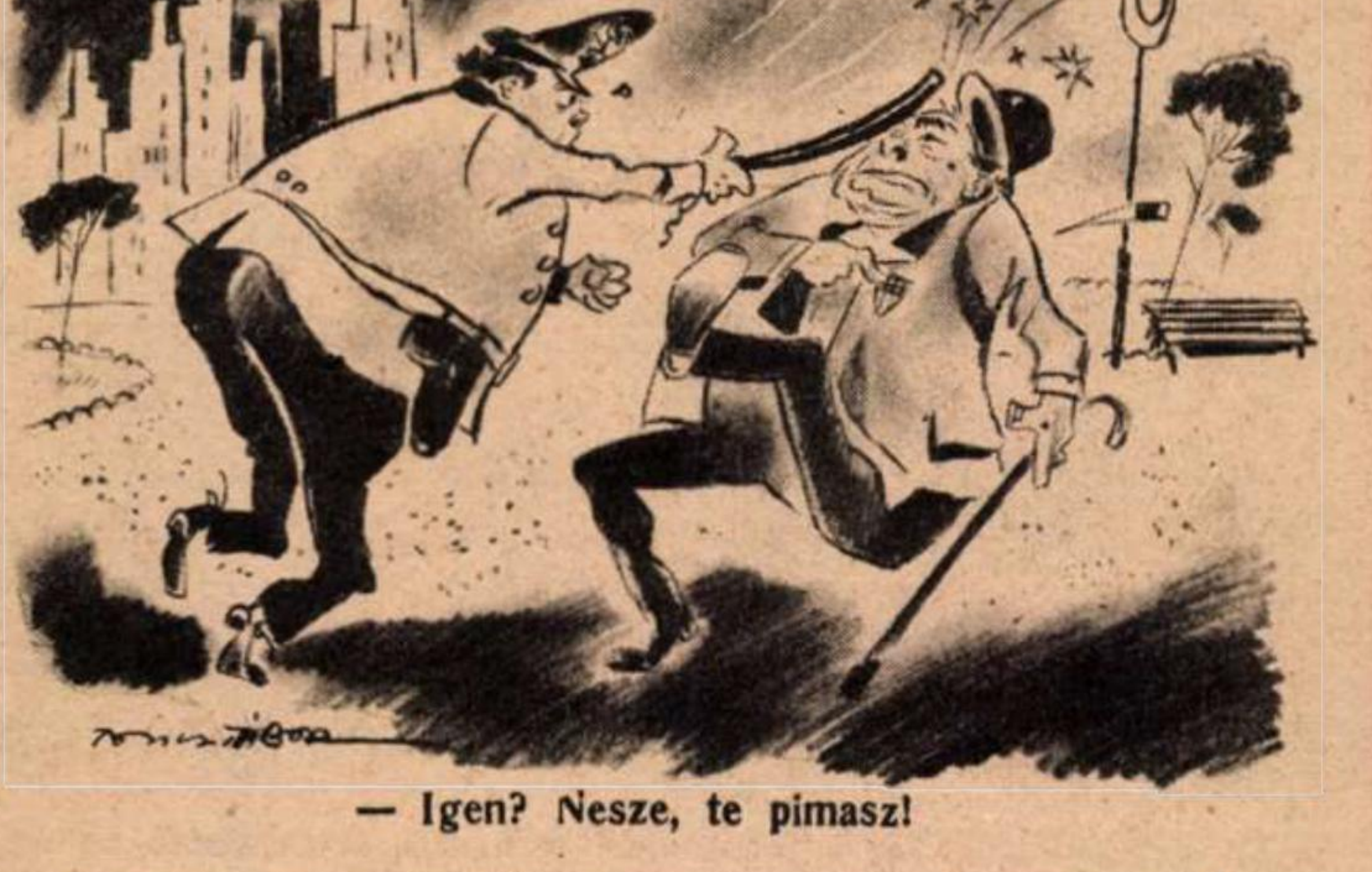

— Igen? Nesze, te pimasz!

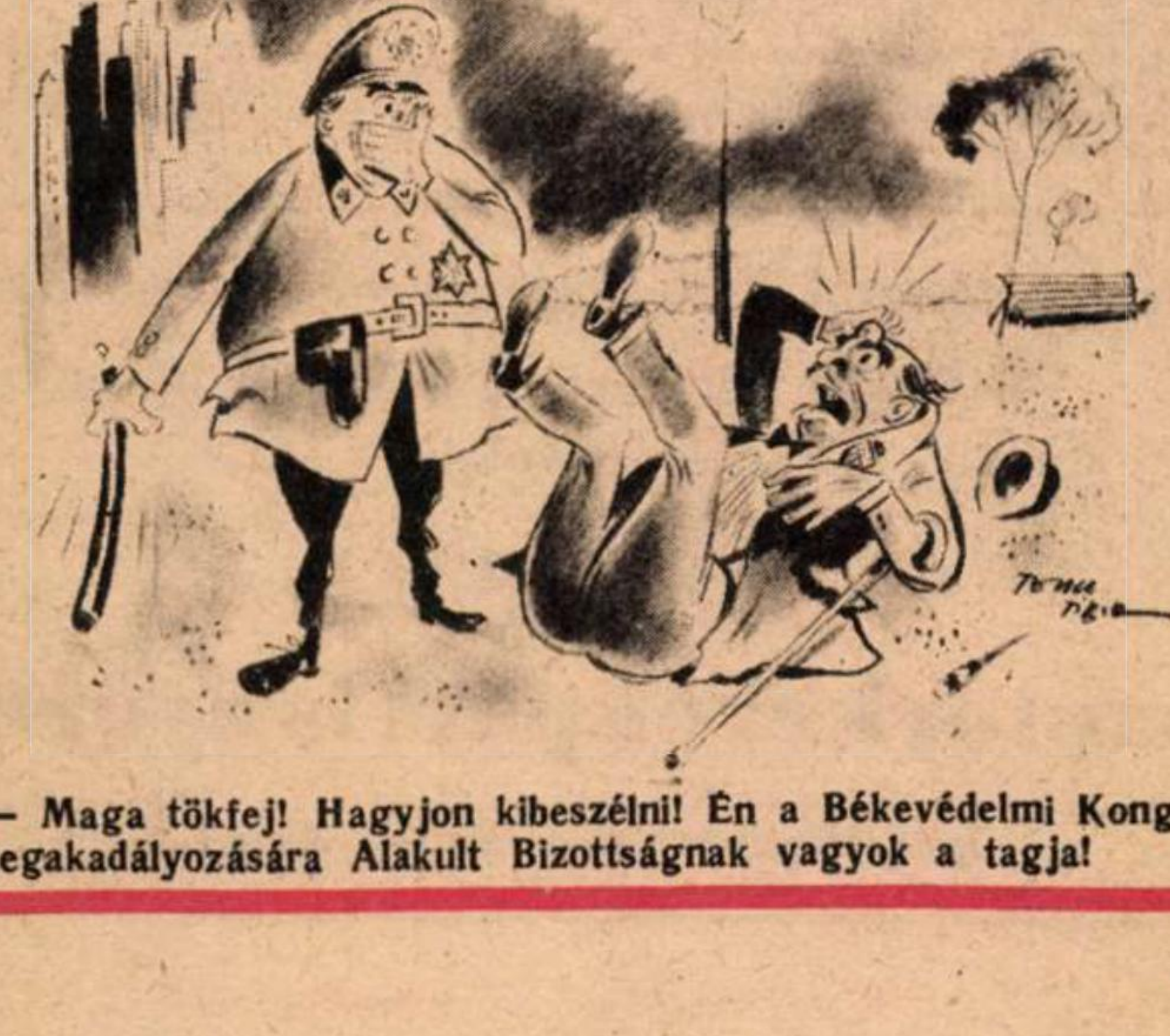

— Maga tökfej! Hagyjon kibeszélni! Én a Békevédelmi Kongresszus Megakadályozására Alakult Bizottságnak vagyok a tagja!

Dísztávirat

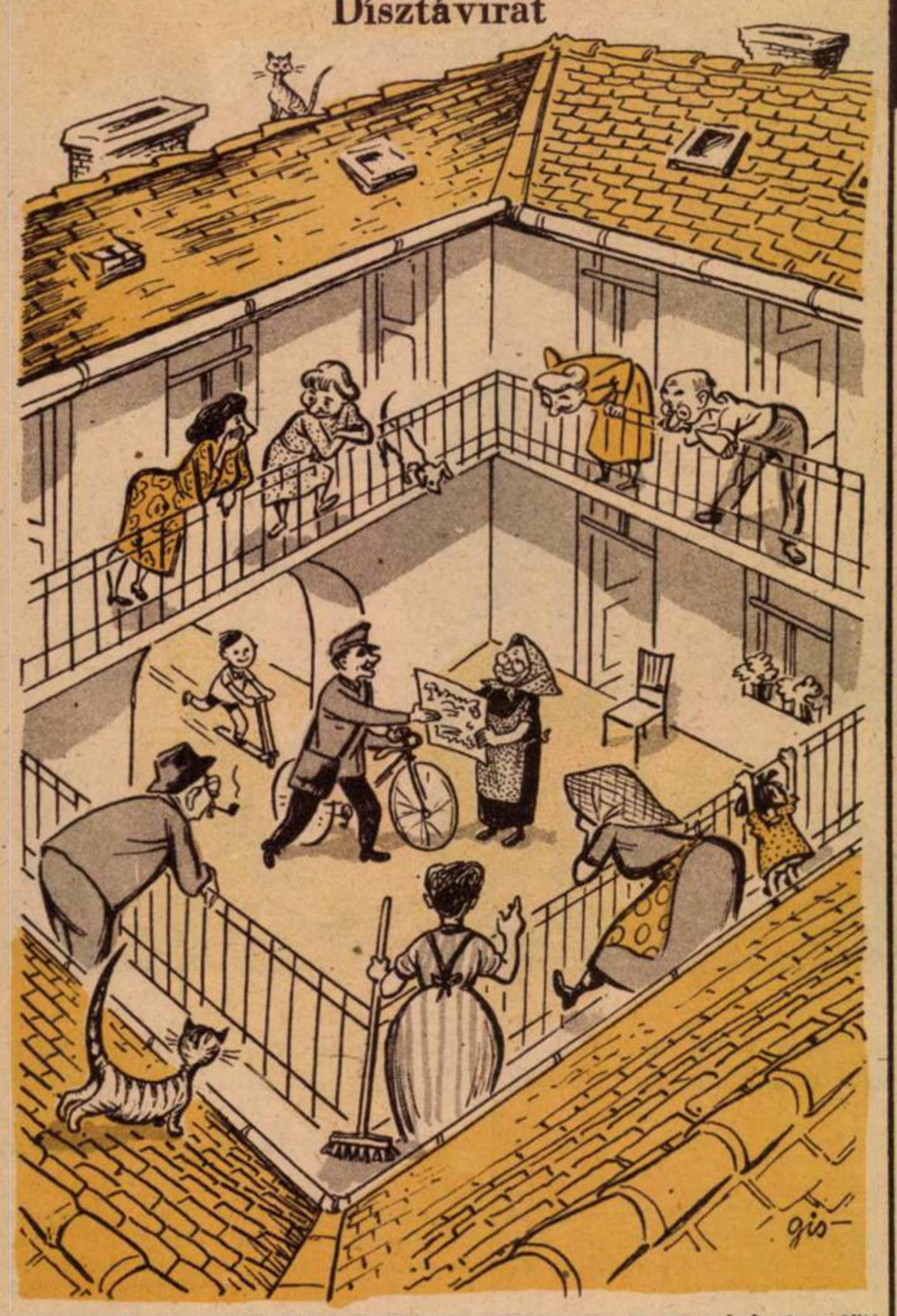

— Kovács néni, üdvözlő távíratot hoztam, a fia egy órával ezelőtt sztahanovista lett!
— És már itt a sürgöny?
— Persze. Én is sztahanovista vagyok.

Aki az ellenségre hallgat

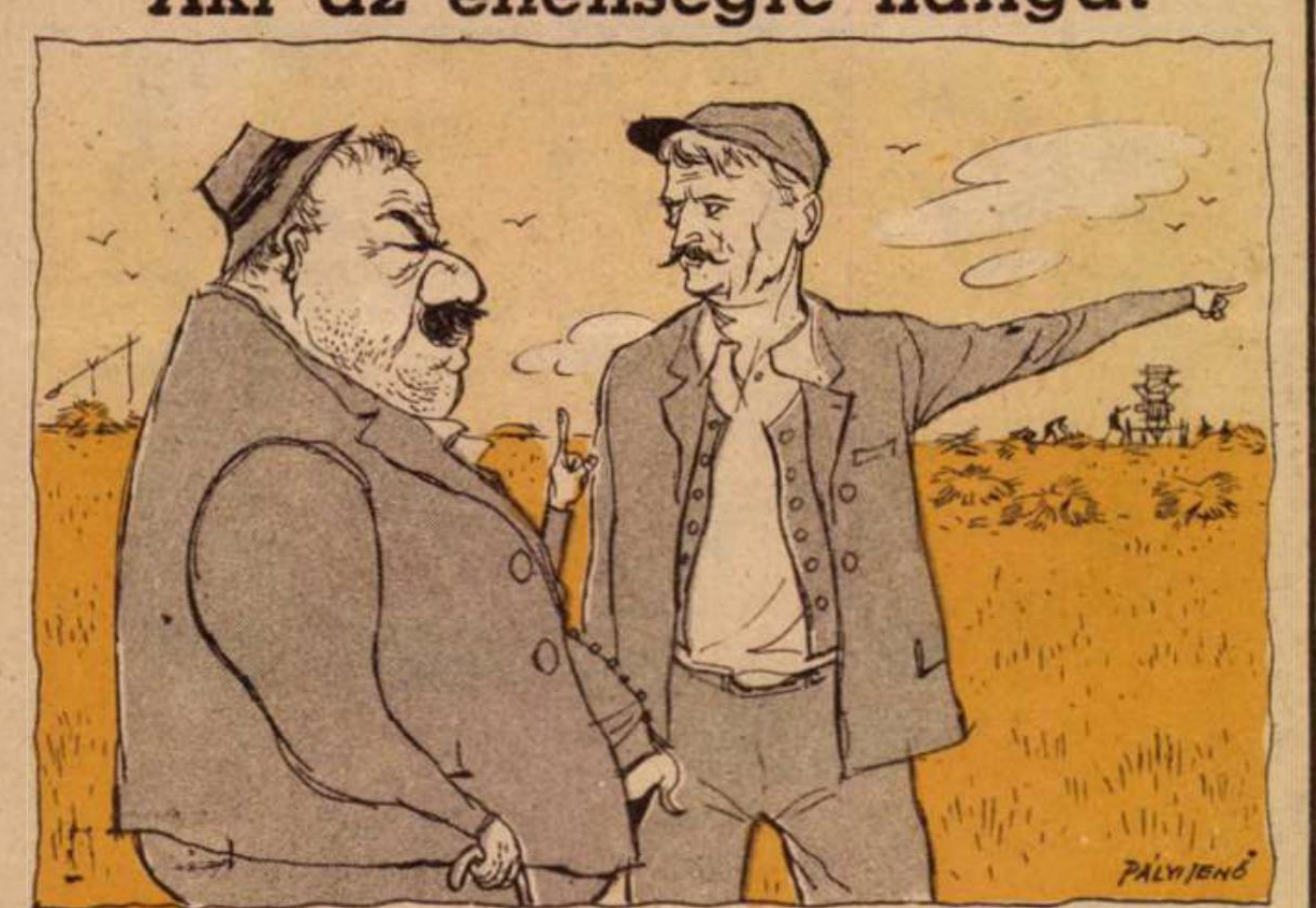

— Tudja-e Zsíros, hogy a tszcs-nek 18 mázsája termett egy holdon, nekem meg csak 12?
— Node azoknak nem is én adtam tanácsot!

STATISZTIKA A FOGFÁJÁSRÓL

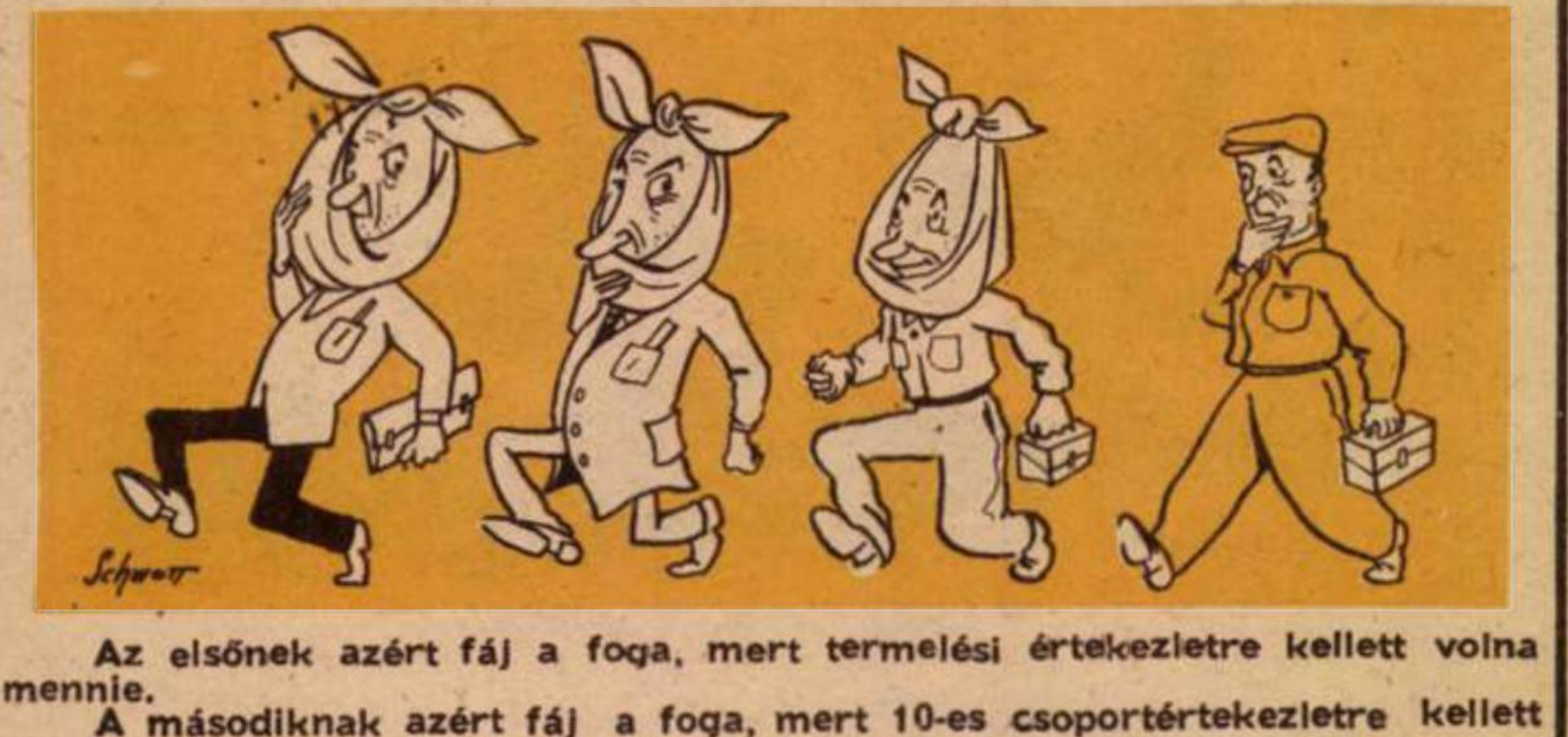

Az elsőnek azért fáj a foga, mert termelési értekezletre kellett volna mennie.

A másodiknak azért fáj a foga, mert 10-es csoportértekezletre kellett volna mennie.

A harmadiknak azért fáj a foga, mert népnevelői értekezletre kellett volna mennie.

A negyediknek azért fáj a foga, mert lyukas — egyébként termelési értekezletre megy.

Vegyen részt a Toto tárgynyeremény sorsolásán!

3 Ft 30 fillérért az eddig szokásos nyereményeken felül

CSEPEL motorkerékpárt is nyerhet

Igazolószelvényeit a húzásig őrizze meg

Le a bürokráciával!

Kedves Ludas Matyi!

1951. évi június hó 15-én egy zárolt Mercedes gépkocsit akartunk megvenni. Az Autoker értesített bennünket, hogy a zár alól való feloldást a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium és az Országos Tervhivatal jóváhagyásával kaphatjuk meg. Ezért elmentünk a KPM-be és Feledi elvtárs az engedélyt ott meg is adta. Hátra volt tehát az Országos Tervhivatal, ahol a közlekedési előadó Czér Brunó elvtárs aláírása volt szükséges és itt következett kálváriánk.

F. hó 16-án elmentünk az O.T.-ba, de ott a portás azt mondta, hogy Czér Brunó elvtárs csak délután 2-től fogad. Elmentünk délután 2-kor, akkor azt mondta a portás, hogy Czér elvtárs házon kívül van. Elmentünk 18-án is, de Czér elvtárs délelőtt nem fogadott, délután értekezleten volt. Ezután elmentünk 19-én is, de sem délelőtt, sem délután nem fogadott bennünket Czér Brunó. 20-án délelőtt még mindig nem fogadott, de mi ekkor már elhatároztuk, hogy aláírás nélkül nem megyünk el. 20-án 14 h-kor a portás közölte, hogy Czér Brunó újra értekezletre ment. Mivel vállalatunk vidéken van, nem várhattunk tovább. Kérésünkre a portás felhívta Czér Brunó felettesét, aki intézkedett, hogy mivel 4 nap óta várunk egy aláírásra, menjünk fel hozzá, majd ő aláírja. Felértünk az emeletre és ott az egyik ajtón megláttuk Czér Brunó névjegyét. Benyitottunk. Czér Brunó volt a szobában és éppen beszélgetett. Elébe tettük a 4 példányból álló jegyzőkönyvet, amit pár másodperc alatt aláírt. Utána megkérdeztük, hogy mi a véleménye az olyan emberről, aki 4 napon keresztül mindig letagadja magát és sohasem lehet vele találkozni. Erre ő kijelentette, hogy az ilyen ember egy szemtelen fráter. Erre elmondtuk neki, ő az, akire 4 napig vártunk. Az egészre az volt a megjegyzése, hogy ez azért történt, mert neki olyan sok és sürgős munkája van, hogy ha őt a munkájában zavarják, azt nem tudja kellőképen befejezni.

Úgy véljük, az eset alkalmas arra, hogy a Ludas Matyi hasábjain keresztül segítse a bürokrácia maradványai elleni harcot.

Szoldatics József
Béta Vegyiművek Beruházási Vállalat.

Kedves Ludas Matyi!

Múltheti számodban Péter Zsuzsika háromhónapos kolleganőm panaszolta el Neked a pelenka-elosztás körüli anomáliákat. Az ő bátorságán felbúzdulva én is Hozzád fordulok a következőkkel:

7 és 1/2 hónapos vagyok, bátyám, István 2 és 1/2 éves. Május hó utolsó napjaiban Anyukám — aki egész nap dolgozik — megérdeklődte, hogy hol lehet vásárlási könyvecskét kapni részünkre. A kapott téves információ alapján Anyukám elment a Tanácshoz, a Fő-utcába, ahol közölték vele, hogy a Mártirok-útján lévő jegyhivatalhoz forduljon, hivatalos idő 5 óráig van. Anyukám, hogy még egy délelőttöt ne veszítsen, másnap negyed 5-kor otthagyta a munkáját és elrohant a jegyhivatalba.

1/25 után két perccel érkezett az ajtó elé, amit zárva talált. Hosszú könyörgésre egy néni ajtót nyitott és közölte, hogy „hivatalos idő ugyan 5-ig van, de csak 1/25-ig kötelesek feleket fogadni", így nem állhatnak rendelkezésére.

Másnap Anyukám, — aki a Bánya- és Energiaügyi Minisztérium dolgozója — hogy munkáját el tudja végezni, megkért valakit, intézze el a könyvecske beszerzését. Az illető az összes szükséges okmányokkal felszerelve megjelent a jegyhivatalban és meg is kapta a könyvecskét.

Te persze most azt hiszed, hogy Anyukám elment az Anyák Boltjába és beszerezte a szükséges holmikat részünkre. Sajnos, nem így történt, mert bár a betétlapot — akkor még azt hittük — szabályszerűen kitöltötték a nénik, akik 1/25-ig „kötelesek" dolgozni, azonban az igazolványról István nevű bátyámat lefelejtették, így a betétlap szerint mindketten, az igazolvány szerint viszont csak én voltam jogosult vásárlásra.

Eltelt egy pár nap, míg valaki ismét hajlandó volt bemenni a jegyhivatalba ezt a hiányosságot pótoltatni. Magával vitte a betétlapot is, igazolványt is és az összes szükséges iratokat. A pótlólagos bejegyzés szabályszerűen megtörtént.

Anyukám ma szerette volna hiányos öltözékünket pótolni és bement a Mártirok-útján lévő Állami Áruházba. A polcok telerakva szebbnélszebb gyerekholmikkal, s az oly nagyon szükséges guminadrágból is igen nagy választék volt, de sajnos, bármilyen nagy volt Anyukámban a vásárlókészség, s az Állami Áruház dolgozói bármennyire szerették volna azt kielégíteni, nem lehetett, mert a jegyhivatalban a nénik, akik 1/25-ig kötelesek dolgozni, elfelejtették a betétlapot lepecsételni. Ne csodálkozz, kedves Ludas Matyi, ha Anyukám elkeseredésében sírvafakadt.

A következőkre szeretnélek megkérni:

1. Érdeklődd meg, nem lehetne-e a dolgozók érdekében a Mártirok-útján a jegyhivatalban is inspekciót tartani?
2. Nem lehetne-e megoldani, hogy a nénik, akik 1/25-ig „kötelesek" dolgozni, legalább 1/25-ig végezzék el munkájukat kicsit körültekintőbben, hogy a többi dolgozót legalább ezzel segítsék kora reggeltől sokszor késő estig végzett munkájukban.

TISZAI JUDIT
Görgey-udvar 2.

Ludas Matyi elintézte

Miért ragad be a csomagolásba a hortobágyi félkemény sajt

A Kelenföldi Tejipari Vállalat igazgatósága írja:

Gyáni Gyula, Vál László, Keczkó András és más dolgozók bírálatot gyakoroltak a Kelenföldi Tejipari Vállalat egyik készítményének, a hortobágyi félkemény sajtnak csomagolásáról. A kritika teljesen jogos és helytálló, amiért köszönetet kell, hogy mondjunk. Az igazsághoz tartozik azonban az is, hogy a sajtot jelenleg aluminiumtakarékossági okokból nem aluminiumfóliába csomagoljuk, hanem olyan anyagba, amihez kell a szívópapir. A sajt így bizony beragad, ezért kísérleteket folytatunk más csomagolási móddal. Máris áttértünk az egykilós tömbök gyártására, és ezeknél pergamentpapirt használunk.

A Ludas Matyi június 28-i számában cikket közölt a csecsemők pelenkaellátásáról. Tájékoztatásul közöljük, hogy ez év június hó 5-én kiadott rendelkezésünk értelmében azok, akik terhességük ideje alatt a biztosított 18 darab pelenkát nem vásárolták meg, gyermekük egyéves koráig 12 darab pelenkát vásárolhatnak. A hatdarabos csökkentésre azért volt szükség, mert a szervezett ellátás bevezetése előtt a megszületett gyermekek számára több-kevesebb pelenkát az anyák beszereztek.

Belkereskedelmi Minisztérium

A Ludas Matyi f. év június 7-i számában megjelent egy cikk, mely a MÁV személykocsik tiltó tábláira vonatkozik. A cikkben kifogásolt táblákat a felszabadulás óta már nem szerezzük be s mivel a cikk pontos adatokat nem közöl, csak feltevésként állapítjuk meg, hogy esetleg a vidéki járműjavító vállalatok szerelhettek fel egy-két kocsira raktári készletükben levő tiltó táblákat.

A kifogásolt táblák sürgős leszerelésére és eltávolítására a járműjavító üzemi vállalatokat és a műszaki szolgálatot egyidejűleg utasítottuk.

Közlekedésügyi Minisztérium

A Ludas Matyi f. évi június 14-i számában közölt Horváth János antalszállási lakos levelére válaszolva az alábbiakat közöljük:

A cikk az antalszállási megállóhely várótermének megépítésével, illetve annak halogatásával foglalkozik. Közöljük, hogy vasúti főosztályunk az ügy kivizsgálása alapján a munka megindítására megtette a szükséges intézkedést, mely szerint az építkezés a legrövidebb időn belül megindul és be is fejeződik.

Közlekedésügyi Minisztérium

Pici beadványból — nagy aktatömeg

Kohut Ferenc és Kozák Gyula, a Ganz Vagon- és Gépgyár dolgozói újítási javaslatot nyujtottak be az alumínium ívhegesztő elektróda hazai előállítására. Az újítás komoly valutamegtakarítást jelent, ezenfelül új irányt ad a hegesztés technikájának.

Újításukat először a Ganz Vagon- és Gépgyárba nyujtottak be. A Ganz Vagon- és Gépgyár az újítási javaslatot továbbította a Rákosi Művekhez, azzal, hogy nem ők hivatottak az újítás elbírálására, hanem a Rákosi Művek, mert azok foglalkoznak elektródagyártással. A Rákosi Művek újítási irodája úgylátszik, kellőképen értékelte az újítást, mert kijelentette, hogy országos jelentőségűnek tartja. De éppen azért, mert az újítás országos jelentőségű, nem tartotta magát illetékesnek az elbírálásra, hanem továbbította a javaslatot a Bánya- és Energiaügyi Minisztérium színesfémipari főosztályára. Ott az ügyet most már valóban kézbevették. Letárgyalták, áttárgyalták. Eközben a kísérletek sikeresen folytak és április óta már szerte az országban használják az újtípusú ívhegesztő elektródát. Igen ám, csakhogy az a körülmény, hogy az országban már jóideje gyártják az újítást, nem jelenti azt, hogy csak úgy egyszerűen el is lehet bírálni. Írtak az újítóknak, hogy küldjenek mintadarabot az újításukból, mert anélkül nem tudják a gazdasági eredményt kiszámítani. A mintadarab megérkezett, szépnek és jónak találtatott. A gazdasági eredmény kiszámítását azonban — úgy érezték — nem vállalhatják és „illetékes elbírálás végett" inkább megküldötték a Találmányi Hivatalnak, további intézkedés céljából. Innen az óriásira duzzadt aktát természetesen továbbították a Kohó- és Gépipari Minisztériumhoz, hiszen a Találmányi Hivatal csak felülbírálásra, nem pedig díjkiszabásra illetékes.

Jelenleg az akta éppen útban van a Találmányi Hivatal és a Kohó- és Gépipari Minisztérium között, ahonnan majd visszakerül a Találmányi Hivatalhoz, kiértékelés utáni felülbírálás végett.

De vajjon mi történik az aktával, amíg eljut odáig? Valószínűleg szekéren kell majd tologatni. Reméljük, az eredmény a két újítót még életben találja.

Dr. Bozóti Lajosné
Budapest, V., Teleki Pál-u. 8.

Mint a Patyolat?

Élénk érdeklődéssel olvastam a Patyolat vállalattal kapcsolatos cikkeket. Hadd toldjam meg őket egy saját bőrömön szerzett tapasztalattal.

Mint dolgozó nőnek, általában otthon mosható ruháim vannak. „Szerencsétlenségemre" mégis van, illetve volt egy selyemruhám, a „Ruha", amelyet csak néhanapján vettem fel. Éppen, mert ilyen keveset hordtam, hosszú három év során sikerült megkímélni a tisztítás tortúrájától.

Április közepén azonban kénytelen voltam beadni a Patyolat Jászai Mari-téri fiókjához.

Jó négy hét múlva visszakaptam a ruhát. Mivel a ruha plisszirozott volt, felemelt díjért vállalták csak. Ennek ellenére azonban piszkosan és gyűrötten kaptam vissza, a rakott részek erősen kinyúltak.

Mit tehettem mást? Visszaadtam. Jó két hét múlva végre megkaptam: ragyogó tisztán, gyönyörűen kivasalva. Nagyon örültem, hogy ilyen jól sikerült, — mindaddig, míg fel nem akartam venni. Akkor aztán kiderült, hogy a ruha annyira összement, hogy inkább fürdőruhának lehetett volna használni, de nem utcai ruhának. Én, mint laikus tudom, hogy a kreppes műselymet nem lehet kimosni. De a Patyolat kimosta.

Érdeklődésemre, hogy mit lehet csinálni, sajnálattal közölték, hogy: „Semmit!"

Mindezt azért írom le, mert szeretném már egyszer azt hallani, hogy a Patyolat önbírálattal élt a rossz munkája miatt, és nem mindig magyarázkodással bizonygatja igazát.

MIKE GYULÁNÉ
XIII. Pannonia-u. 15.

Előfizetőink figyelmébe!

A lapterjesztést az egész ország területén a posta végzi. Ezért felhívjuk előfizetőink figyelmét, hogy lapunkra vonatkozó panaszokat felvesz, vagy felvilágosítást nyujt,

Posta Központi Hirlap Iroda Ü. V.

Személyes ügyfélszolgálat: V., Roosevelt-tér 5—6.
Telefon: 180-850, 38. mellék.
Közületi előfizetés: Telefon: 182-038, 180-950, 25. mellék.

Az életből ellesve

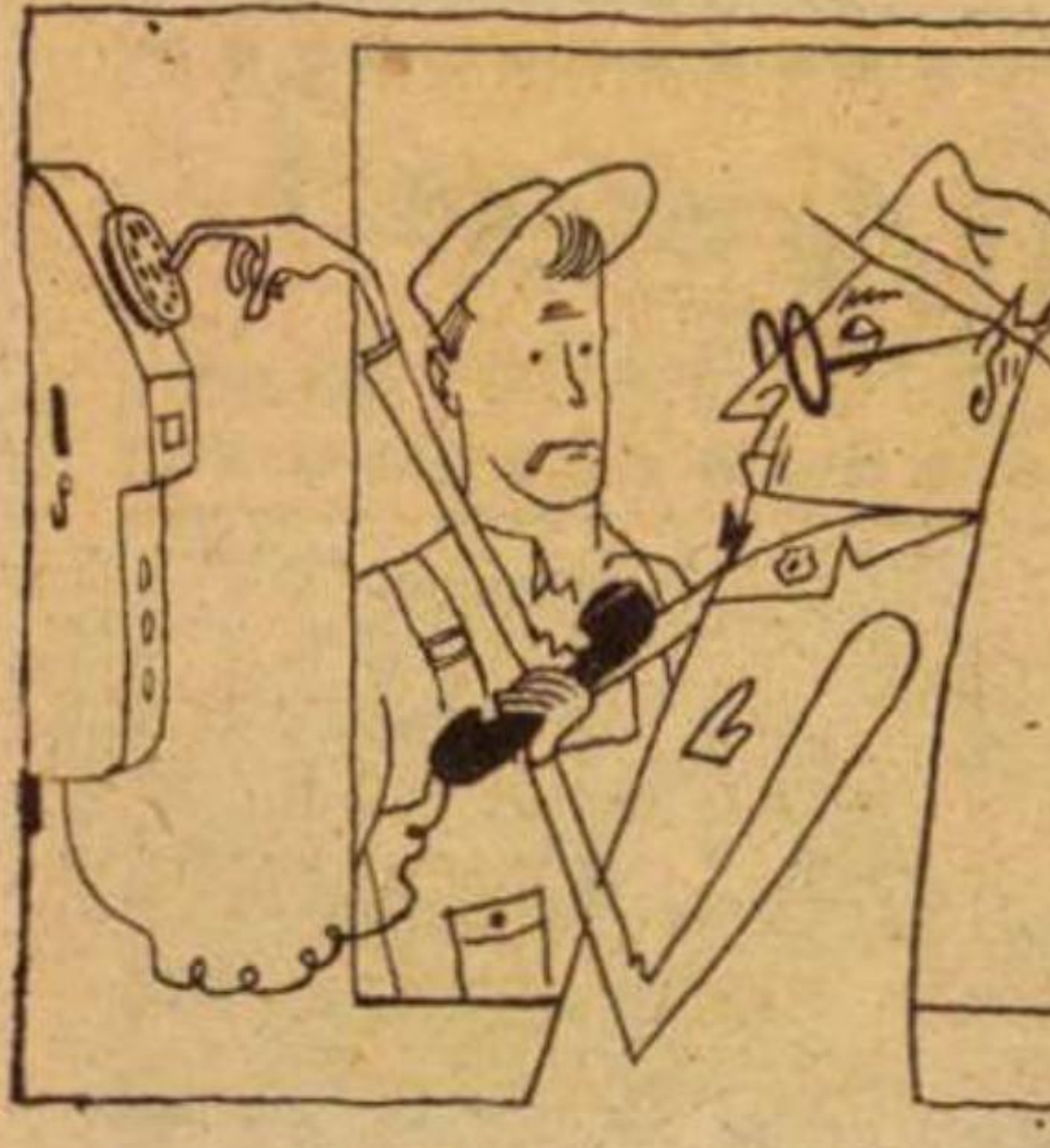

Ez a kis történet a Nemzeti Színház melletti telefonfülkében kezdődik és egy póruljárt, szemüveges úr vihardúlt keblében végződik, tehát kétszeresen érdemes elolvasni.

Overallos fiatal munkás tart a telefonfülke felé, kezében szerszámtáska. Ám a jólöltözött szemüveges férfiú, aki szintén a fülke felé közeledik, meglátja ezt, futólépésbe lendül és abban a pillanatban, amikor már a munkás a kezét kinyujtotta a kilincs után, besiklik a fülkébe, fürgén, mint a gyík.

— Pardon — mondja közben, mert a szemüveges udvarias ember és az illemre még akkor is ügyel, ha netán belerúg valakibe.

Az overallos magyarázni akar valamit, a másik azonban már behúzta maga mögött az ajtót, hátat fordított és leemelte a kagylót.

— Pukkadj meg — gondolta magában az overallos, de mit tehetett egyebet? Vállat vont, cigarettára gyujtott és türelmesen várt. Ismerte már az effajta embereket.

A szemüveges tudta, hogy várnak rá. Épen ezért a szokottnál is lassabban halászta elő zsebéből a telefonérmét, lassabban dobta be, lassabban kereste elő a számot, lassabban tárcsázott. Hadd pukkadjon az a munkás, úgyis munkaversenyben van.

A csengetés azonban nem megy ki a vonal másik végén. Vár, vár, vár, majd csapkod és ráncigál, dühöng a szemüveges, az érmét sem kapja vissza.

A készülék nem működik.

Kifordulna a fülkéből már, de amikor észreveszi, hogy a munkás még mindig vár, új érmével kísérletezik. Még lassabban halássza elő az új érmét zsebéből, még lassabban dobta be, még lassabban tárcsázott. Most sem járt jobban, a második érme is odavész. Ráncigálás, csapkodás sem használ. A készülék néma daccal veri vissza az ostromot.

A készülék nem működik.

Harmadszor is ugyanez történik. Csakazértis halászik, csakazértis dob, csakazértis tárcsáz. De most már csigalassúsággal. Minden hiába.

A készülék nem működik.

A szemüveges ekkor hirtelen megváltozik: arcát nyájas mosoly simítja ki és barátságosan tárja ki az ajtót szélesre a munkás előtt. Csupa igyekvés, kitartás, csupa buzgalom: járj te is úgy, mint én, egyen téged is a fene, mint engem. Egyszóval végignézlek téged is, te szerencsétlen.

— Tessék...!

Az overállos pedig nyugodtan belép, a cigarettavéget kiköpi a szájából, kivesz a táskájából egy nyomtatott táblácskát és felakasztja a horogra. A táblácskára ez van nyomtatva:

A KÉSZÜLÉK
NEM MŰKÖDIK

Szücs István

Ballada a bürokratáról

A bürokrata ült a székén,
Melynek alul négy volt a lába
És mindegyik be volt vezetve
A megfelelő rubrikába,
Az asztalán akták feküdtek
És porosodtak agyba-főbe
S ő hosszan, figyelmesen nézett
Bele az üres levegőbe.

A munkáját ahogy így végzi,
Az altiszt odalép elébe:
„Most üzent ide a kórházból
Éppen a kedves felesége,
Azt üzeni, megjött a gyermek,
Egészséges és fiú persze,
Kis pufók angyal, négy kiló pont
S hogy megjött, annak nincs egy perce."

A bürokrata megvakarta
A fejbúbját szórakozottan
És az altisztnek azt felelte,
Ki várakozva állott ottan:
„Most jött meg? Ötkor? Menjen vissza!
Tartsuk be csak a rendet szépen,
Aztán töltsön ki majd egy ívet
És jöjjön vissza jövő héten..."

Áhítatos beszélgetés

(A pápa annakidején áldását küldte a gyilkos Vezér Ferencnek.)

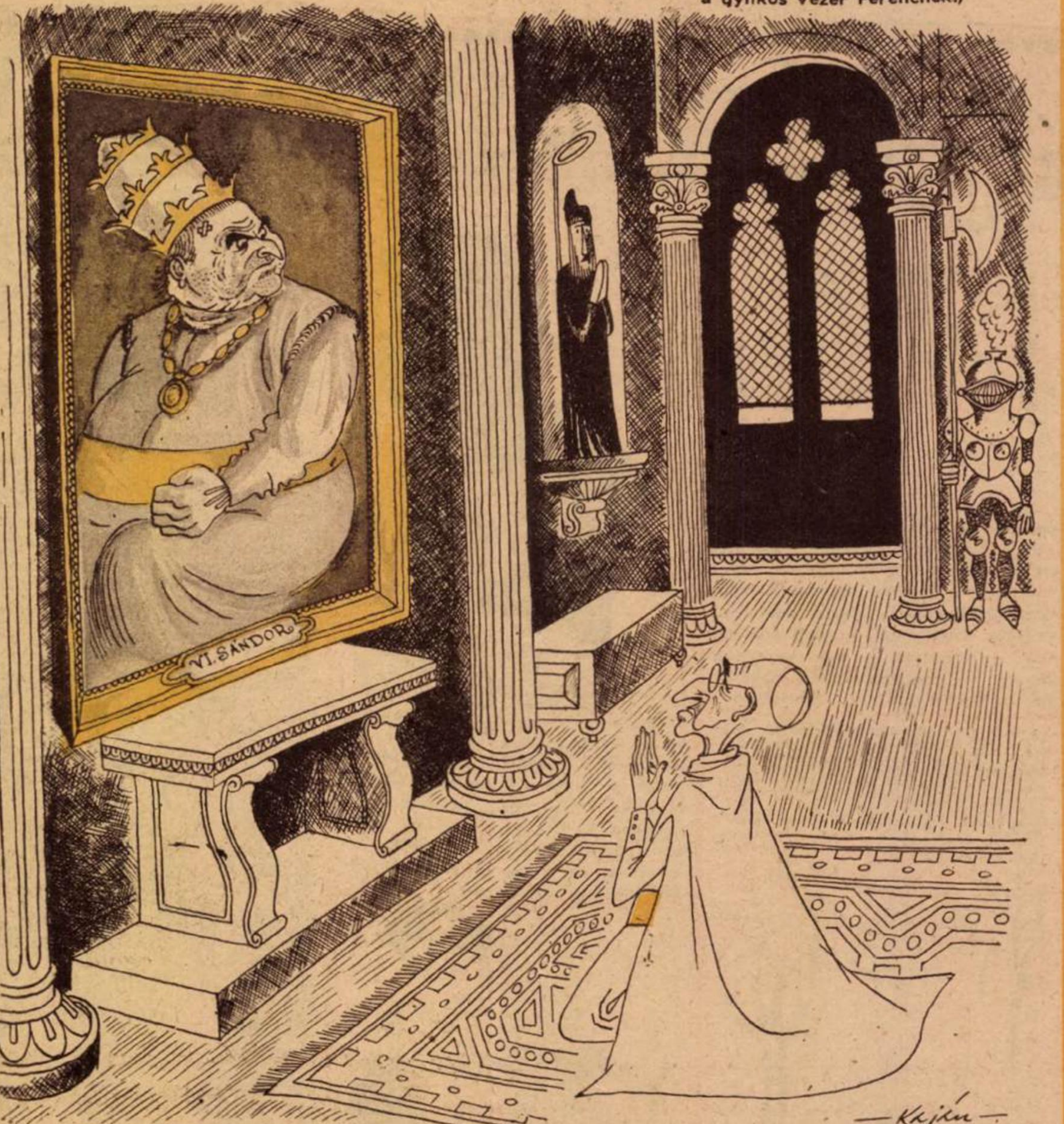

Piusz: Bocsáss meg Sándorom, leleplezték a Grősz-féle összeesküvést...
Borgia: Tanulj fiam az én példámból. Bérgyilkosnak több pénzt és kevesebb áldást kell küldeni.

ÜZEMI FALIUJSÁG KIÁLLÍTÁS

Ludas Matyi az üzemekben összegyüjtött néhány faliújságot, amelyeknek nem szabadna lenniök.

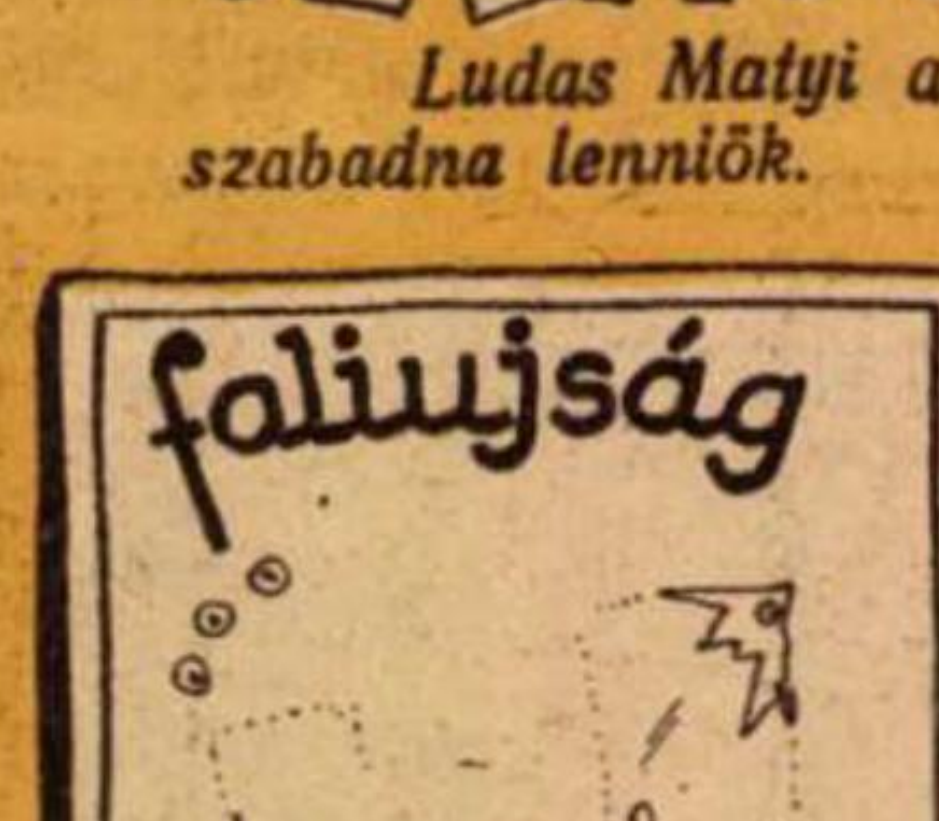

LÁTHATATLAN FALIUJSÁG
A cikkek állandóan kicserélés alatt állanak.

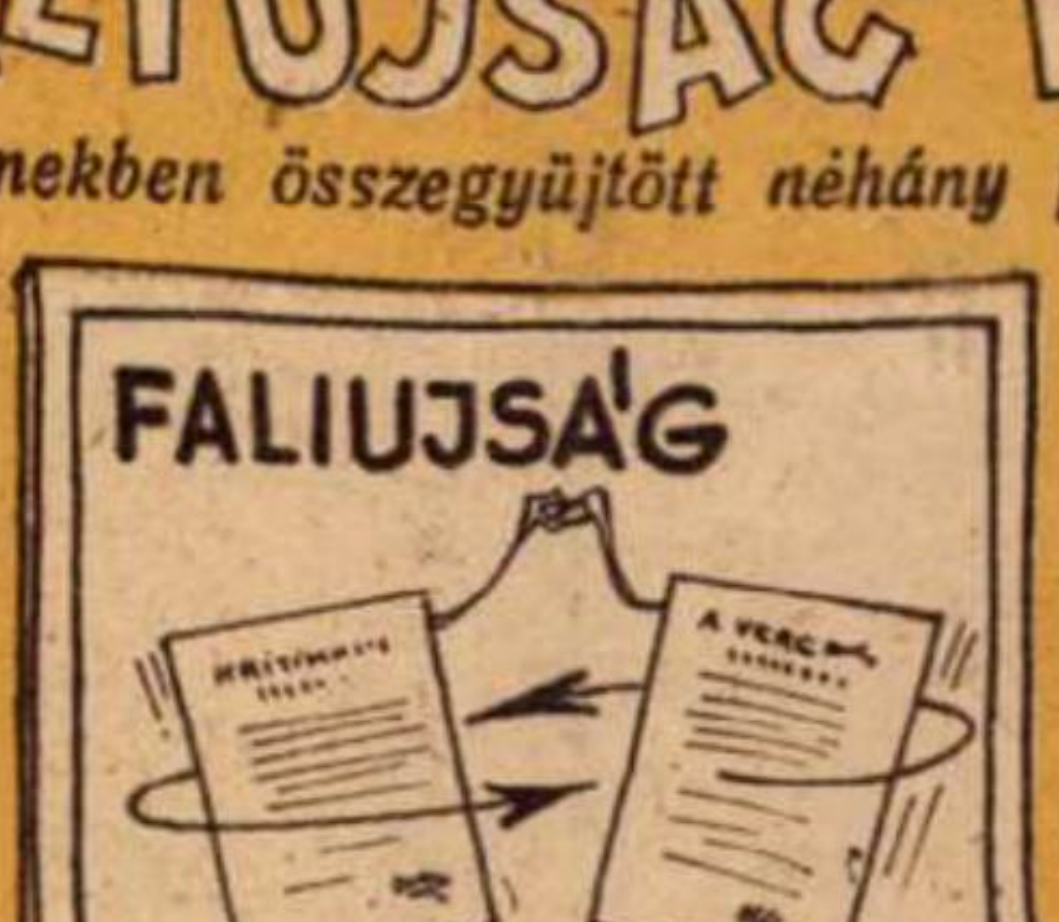

TÁNCOS FALIUJSÁG
Ugyanazon cikkek a francia négyes szabályai szerint helyet cserélnek.

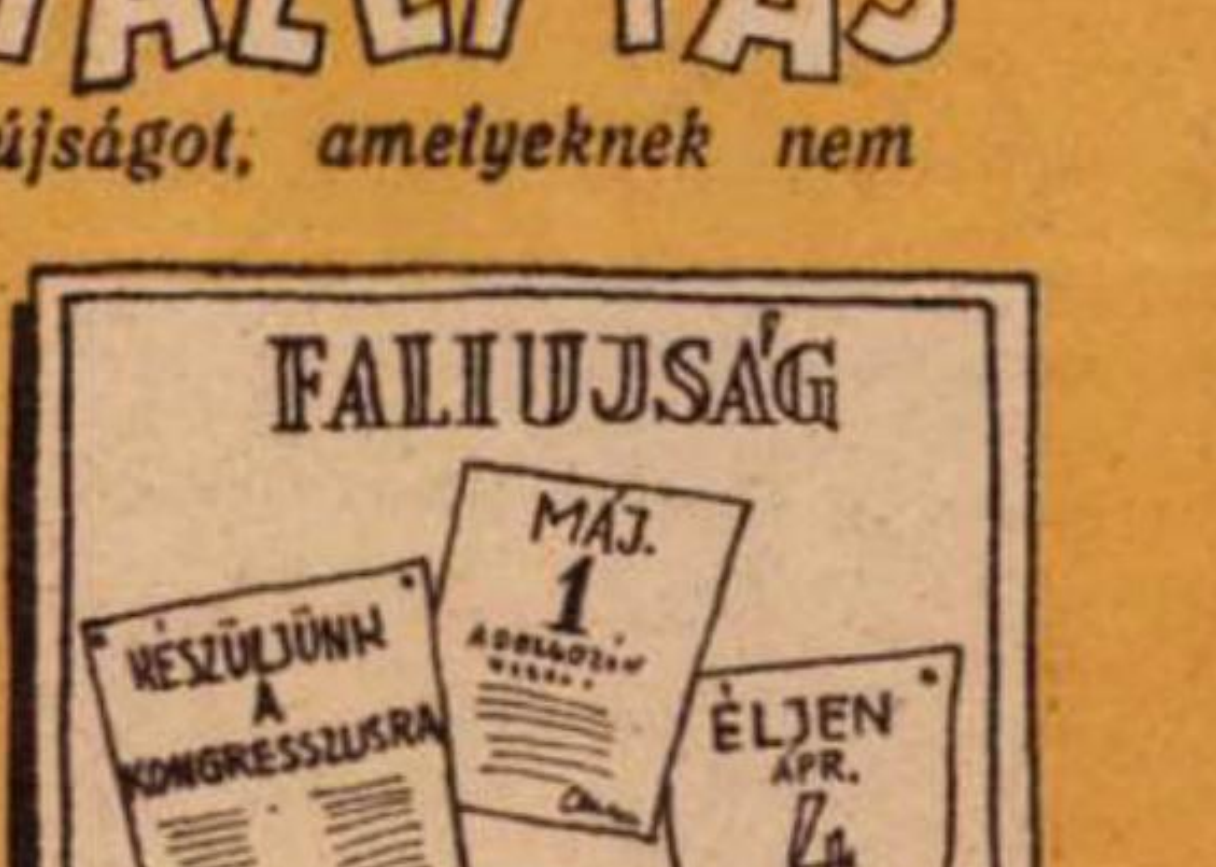

~~KLASSZIKUS~~ FALIUJSÁG
Ahol a legfrisssebb cikk is legalább negyedéves.

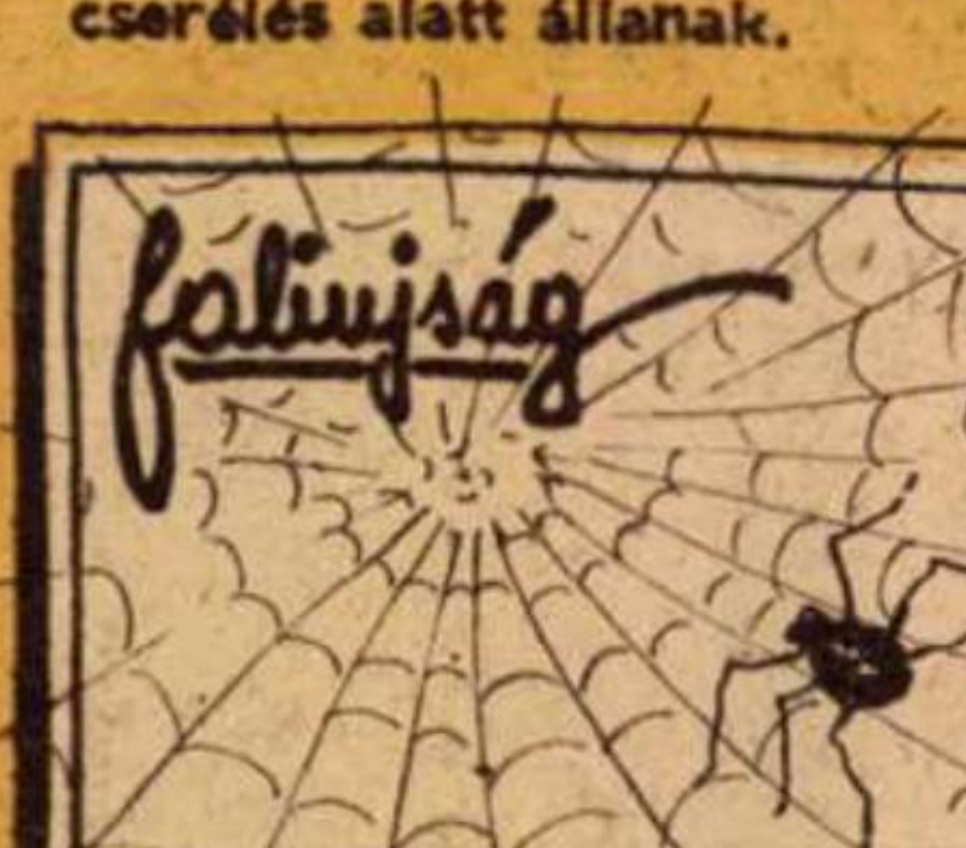

ÁLLATBARÁT FALIUJSÁG

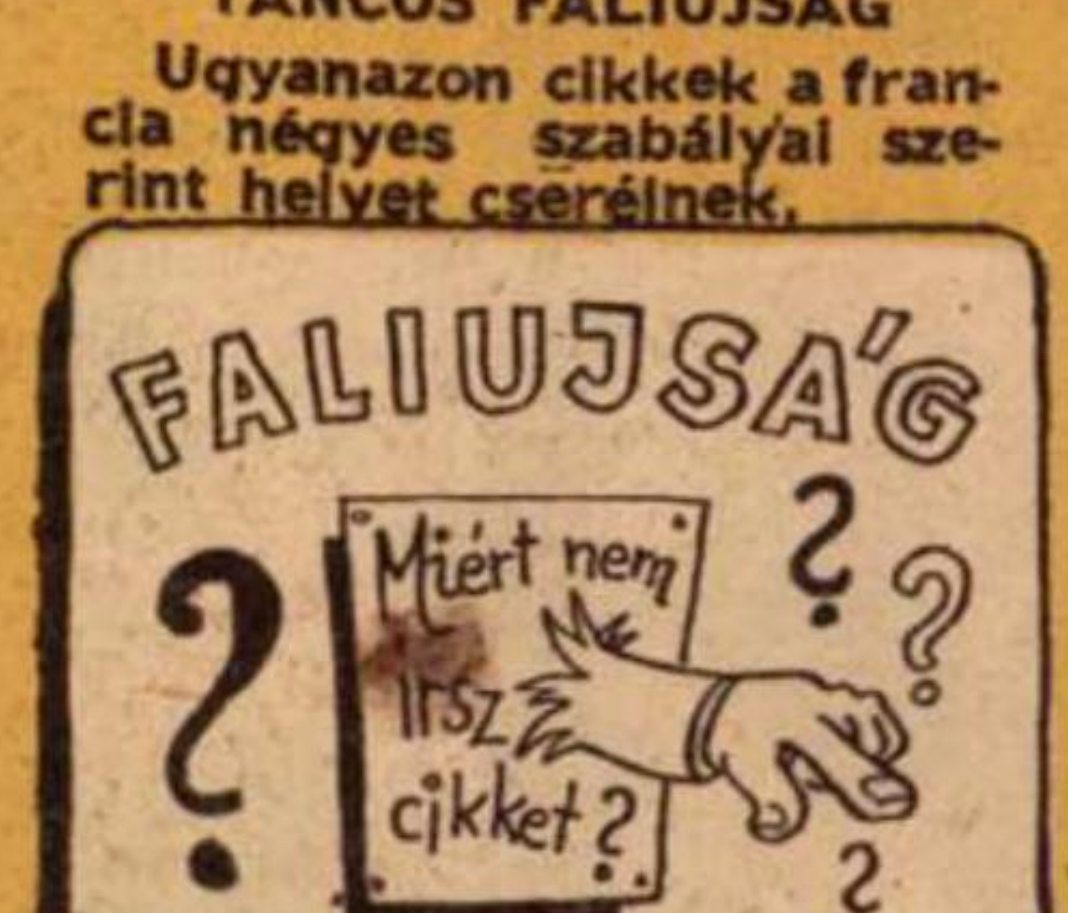

SZEMREHÁNYÓ FALIUJSÁG
Amelynek a cikkei kizárólag azzal foglalkoznak, hogy nincsenek cikkek.

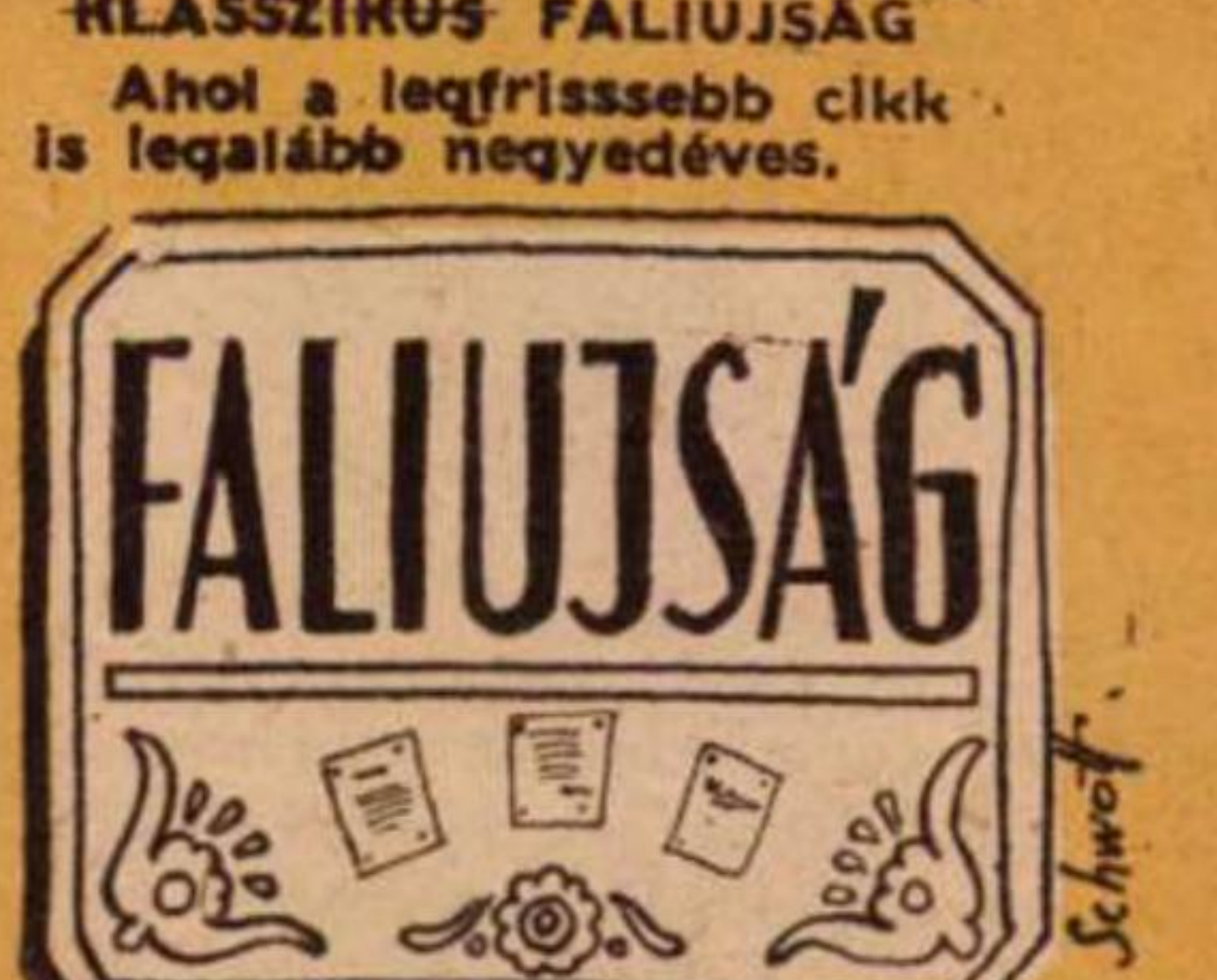

DEKORATÍV FALIUJSÁG
Tartalma semmi, de a faliujság annál gyönyörűbb.

A kizsákmányolás vége

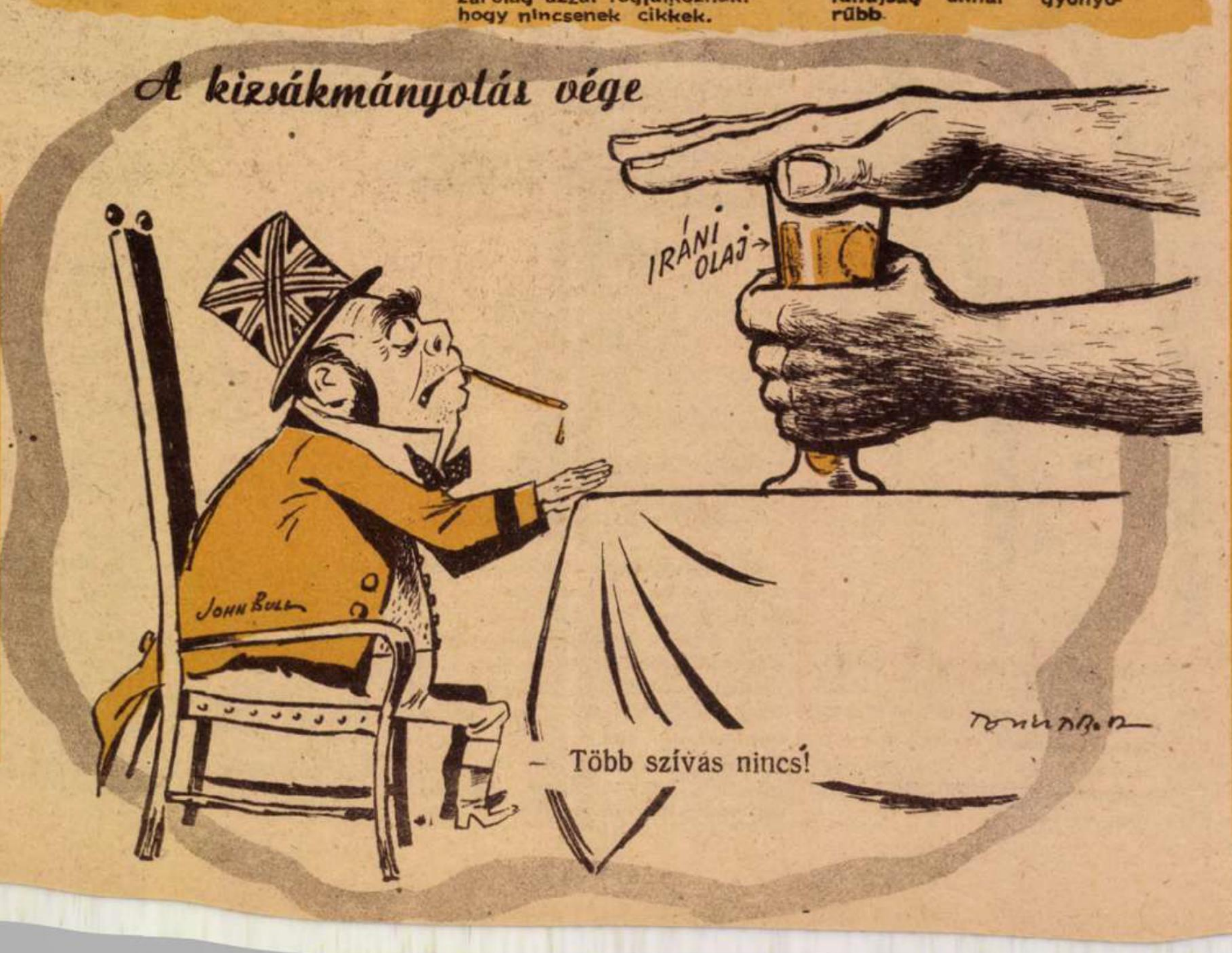

– Több szívás nincs!

Mozgósítás

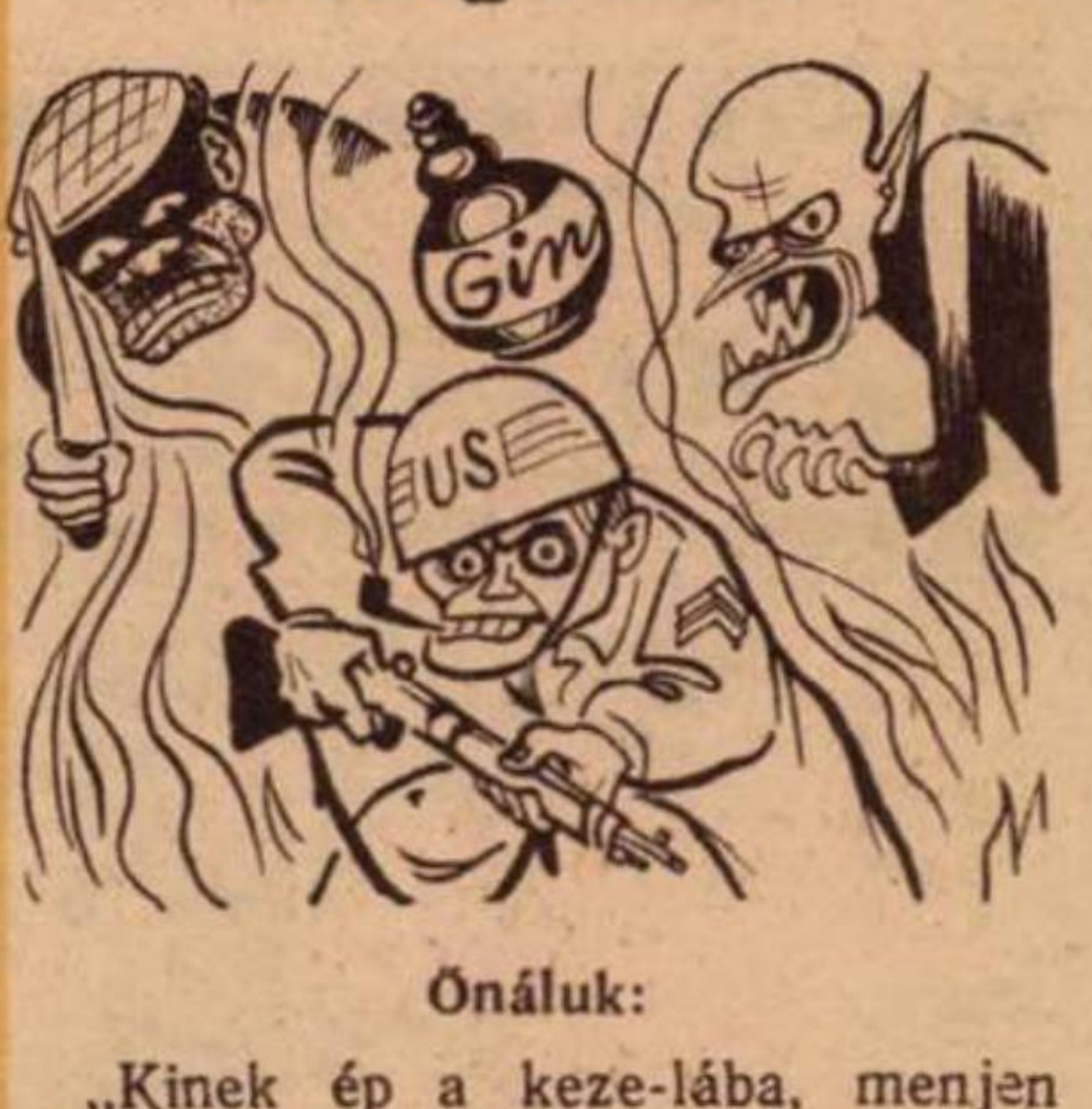

Önáluk:

„Kinek ép a keze-lába, menjen tüstént a csatába! Úgy se kerülheti ezt ki; s mit se veszt, ha fejét veszti..

Eredj, Bill és rajta, Tommy! Nincs elég hely felsorolni, mennyi gyönyör vár a fronton. Verekedni lehet folyton.

Amit filmen megkívántál — rémfilmre ez legkivált áll —, azt most te is megteheted. Érte dutyi nem fenyeget. Megjátszhatod a Drakulát: koponyából rakva gulát... Lehetsz szörny, mint Frankensteinék. Te izgultál ezen nem rég — most te borzolsz idegeket. Aki izgul — kineveted.

Mit regényben felfedeztél: jó módszert a gengsztereknél — átveheted, megteheted, lefőzve a gengsztereket. Csapj fel, öcsém, banditának — nincs helye a nagy vitának. Ha kezedben a kis puska — alkalom a szadizmusra!

Eredj fiam, Koczkás Pierre, — kis kockázat, de nagy siker jót ütni az ártatlanon. Nincsen gátlás, — már az haszon. Bacillus és gépi tusa... Az egész harc: made in USA.

Eredj, siess Piszkos Fredem! Babér neked biztos terem; s az eszedbe belevéssed: e harc szinte menekvésed. Ha alattad süt a talaj — ha fejeden olvad a vaj, körülötted bűzlik a lég — katonának állj be ma még!

Rajta fiúk, rajta boyok! A nagy Tőke bajban forog. De ha talpra áll a dollár, nektek is egy marék zsold jár. Látjátok hát, óvni van mit. Harcotokra vár a Wall-street. Ha fogatok ott is marad, — de a Wallstreet hasznot arat. Gyűl a dollár tőkés zsebben nagy és nagyobb címletekben — érte halni vajh ki retten?

Lehet-e meghalni szebben?"

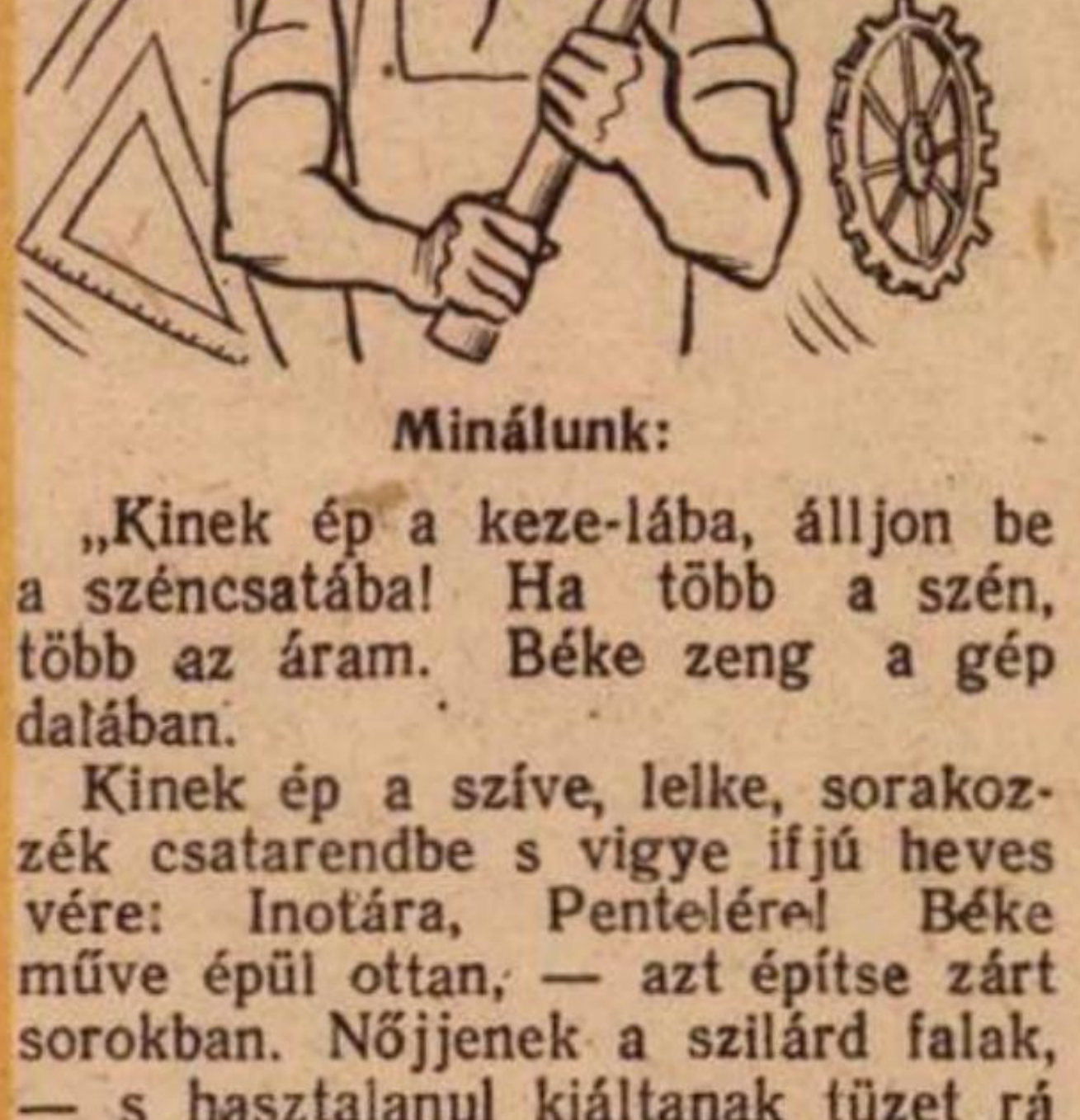

Minálunk:

„Kinek ép a keze-lába, álljon be a széncsatába! Ha több a szén, több az áram. Béke zeng a gép dalában.

Kinek ép a szíve, lelke, sorakozzék csatarendbe s vigye ifjú heves vére: Inotára, Pentelére! Béke műve épül ottan, — azt építse zárt sorokban. Nőjjenek a szilárd falak, — s hasztalanul kiáltanak tüzet rá a vészmadarak. Ők égnek le, — nem a falak!

Kinek helyén van az esze, — iskolába menjen vele. Rajta fiúk, rajta lányok! Fegyverek a tudományok. Ki kezébe körzőt vehet: találjon ki új gépeket. A gép kímél munkáskezet, — s a munka így nagy élvezet.

Ki lombikok mélyén kutat: keressen új módot, utat. Agronómus, biológus szorgoskodjék, mint a mókus. Legyen bőség, szaporaság, — tele ól és gabona-zsák!

Aki inkább mezőn szeret, — fogjon kasza-, kapa-nyelet, ha el nem sül, mégis kisül: az ellenség megsemmisül!

Rajta, rajta fiatalok! Várnak rátok diadalok. Zászlók alá valahányan! Vegyetek részt a csatában. Nektek lesz így szép az ország. A hasznot el nem orozzák. Ti vagytok az úr, a gazda. Tietek a föld, a haszna. Tiétek a gyár, s terméke. Tiétek a boldog béke. Dal kél ajkon és szívekben...

Lehet-e hát élni szebben?!"

K. Tóth Lenke

Ludas Matyi a FILMGYÁRBAN

Operatőr: KASSO–Sándor

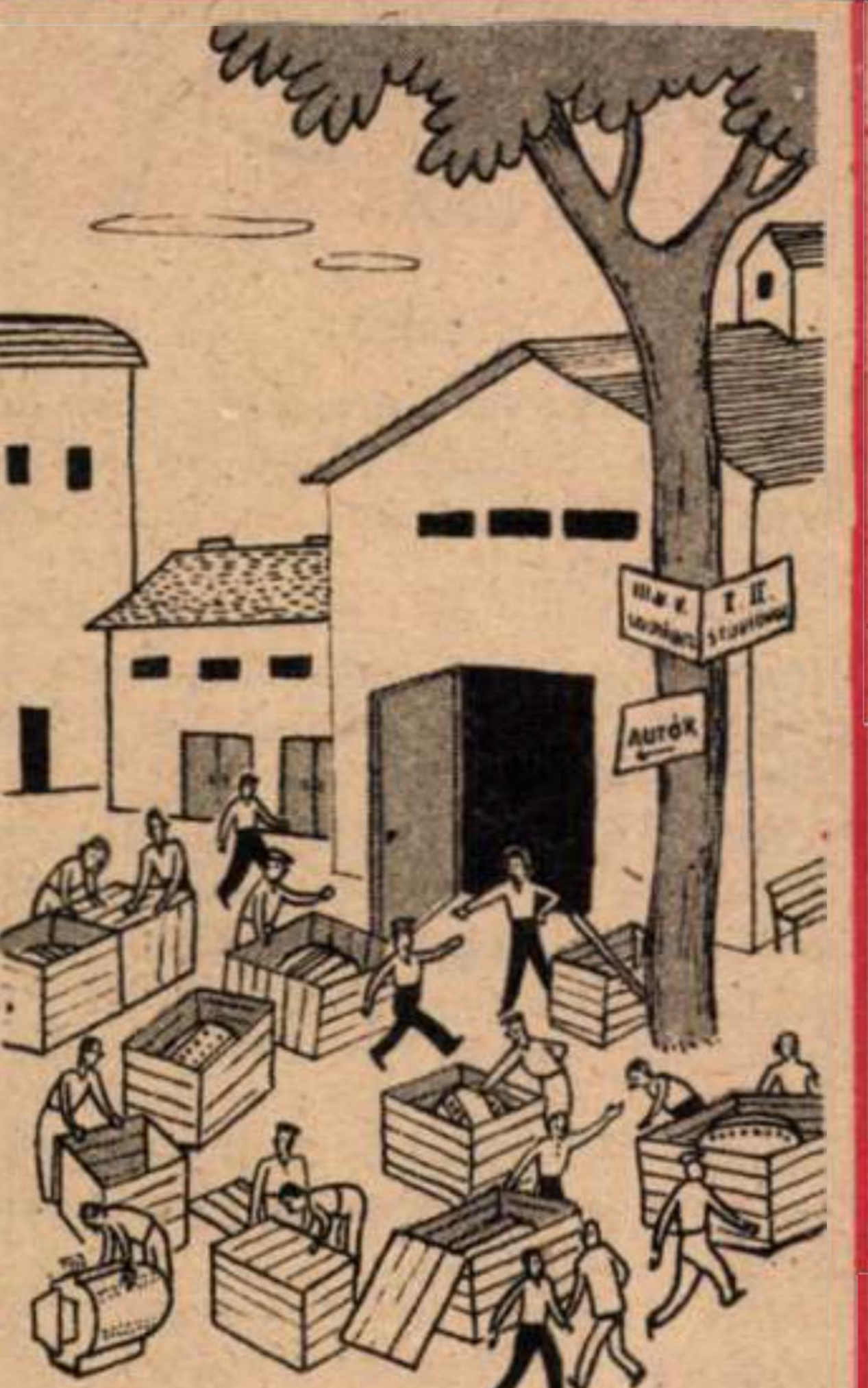

Ez a kép fogadta Ludas Matyit, mikor a Filmgyárba érkezett. A gyárudvaron sürgő-forgó munkások hatalmas, cirillbetűs feliratú ládákat bontogattak: a Szovjetunióból érkeztek meg a legmodernebb színes filmek felvételére is alkalmas reflektorok. Megtudtuk, hogy szovjet barátaink állandóan támogatják filmgyártásunkat hasonló küldeményekkel, a filmgyári dolgozók és a mozilátogatók legnagyobb örömére.

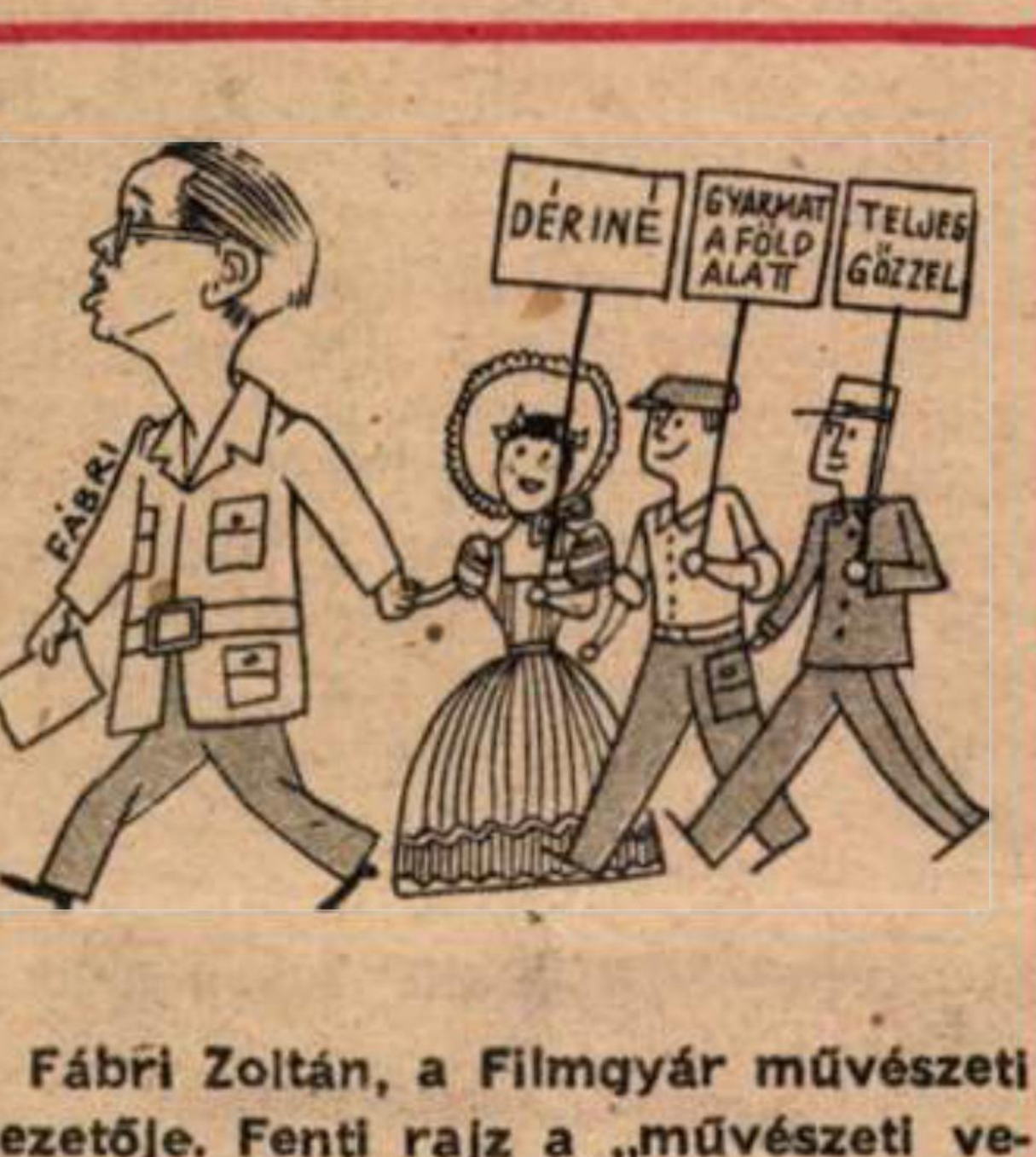

Fábri Zoltán, a Filmgyár művészeti vezetője. Fenti rajz a „művészeti vezetést“ kissé egyszerűen ábrázolja. Fábri szerint ez a munkakör sokkal több gonddal jár.

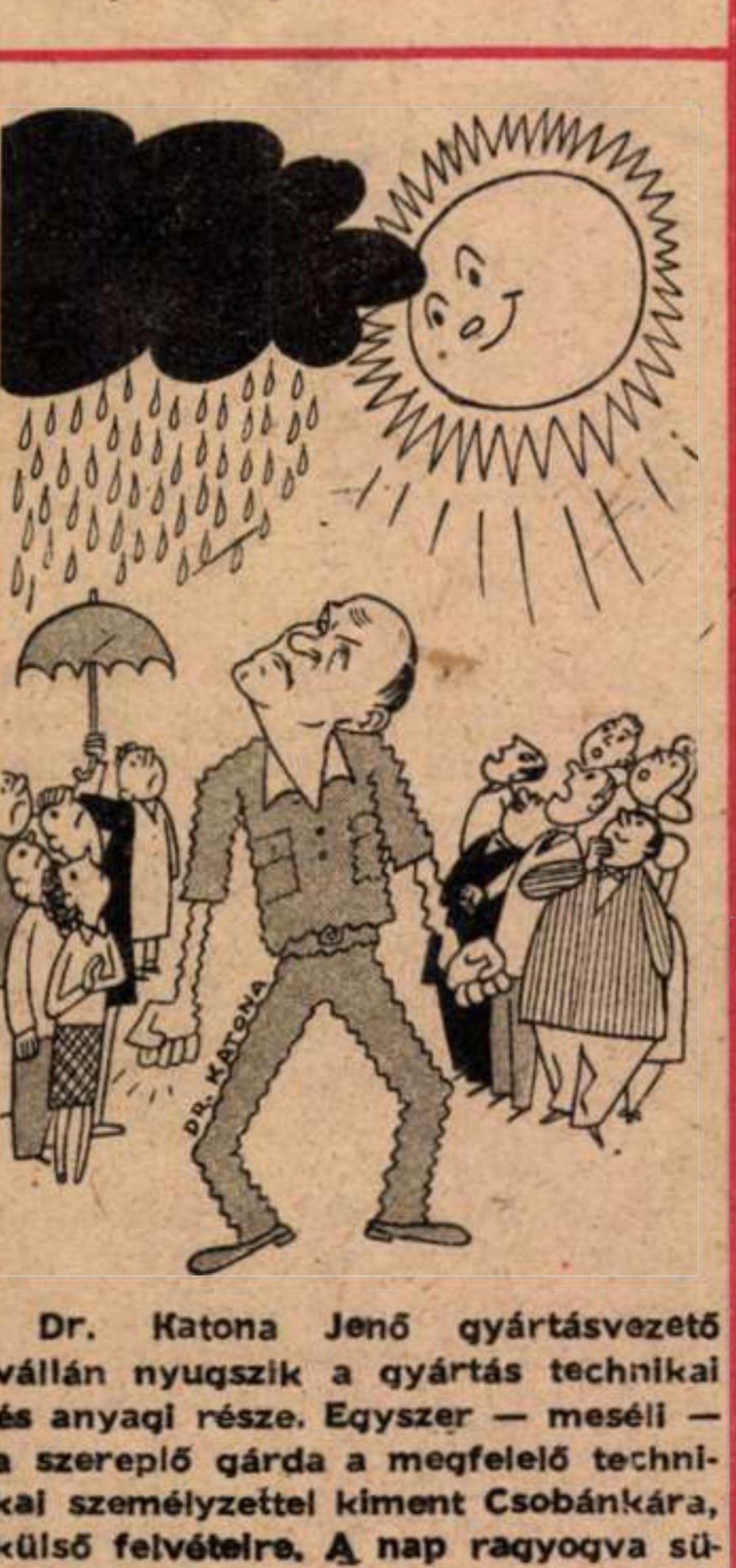

Dr. Katona Jenő gyártásvezető vállán nyugszik a gyártás technikai és anyagi része. Egyszer — meséli — a szereplő gárda a megfelelő technikai személyzettel kiment Csobánkára, külső felvételre. A nap ragyogva sütött, mire azonban hozzá akartak fogni a felvételhez, beborult. Minthogy minden kihasználatlan óra sok pénzt emészt, elhatározták, hogy az amúgyis szükséges esős felvételt készitik el előbb. A legközelebbi tűzoltóságot kérték meg, hogy vízi fecskendővel csináljon egy kis esőt. Mire azonban a tűzoltók a fecskendővel megérkeztek, esni kezdett a természetes eső, úgy hogy a tűzoltóság visszamehetett. Mire a tűzoltóság visszatért a falujába, az eső elállt és kisütött a nap, úgy hogy mégis csak a napos felvételt lehetett megcsinálni előbb. Mindezt csak azért meséltem el, — fejezte be —, hogy jól meggondolja magát az, aki gyártásvezetőnek akar fölcsapni.

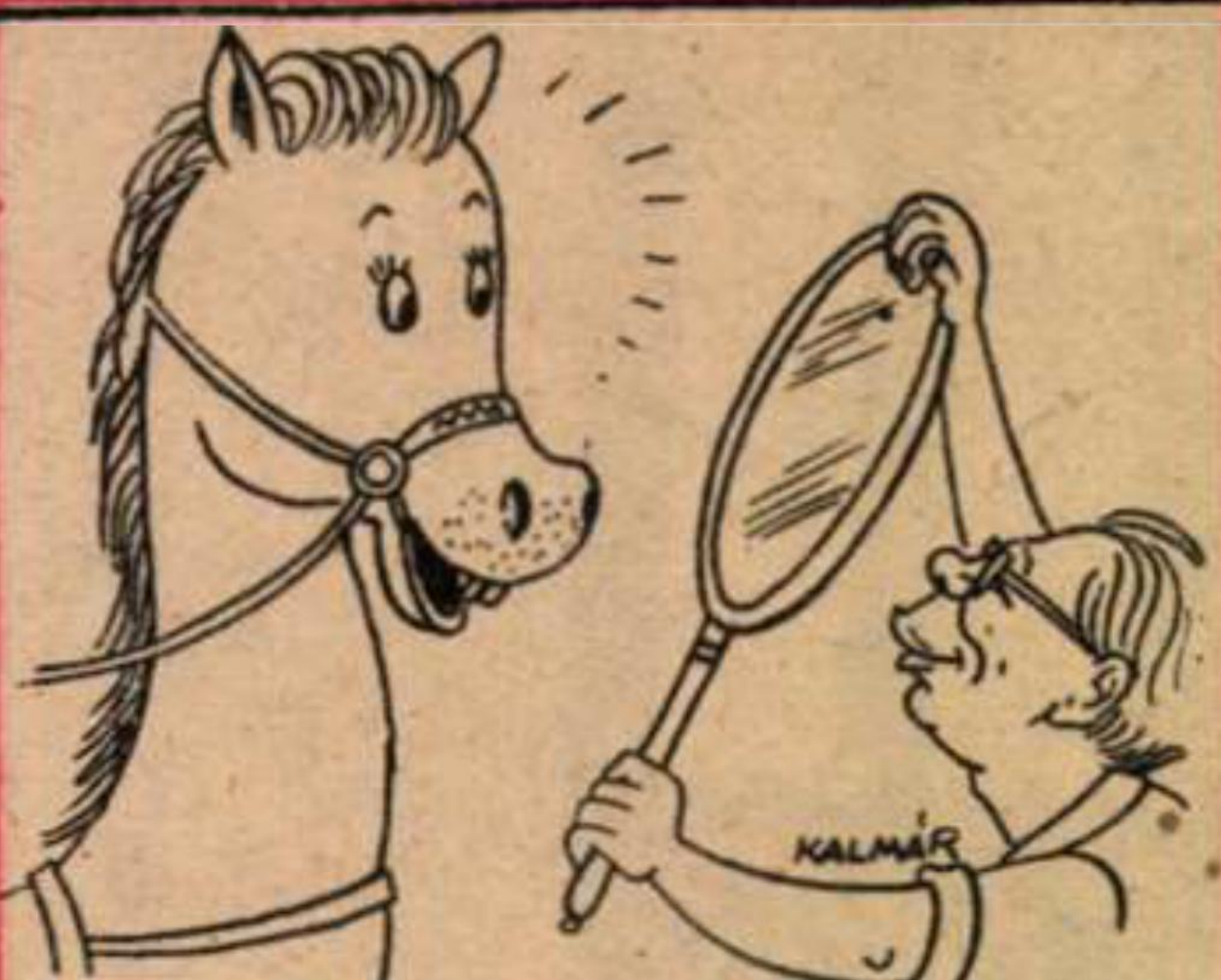

Ki hinné, hogy a lovaknak is korszerűeknek kell lenniök? Pedig igy van. A Déryné felvételeiben szereplő lovak például nem viselhetnek szemvédőt, mert Déryné idejében ezt még nem alkalmazták. A derék paci csak nehezen szokta meg a szemvédő hiányát, de végül is — mint képünkön látható, — megelégedetten szemléli magát múltszázadbeli jelmezében.

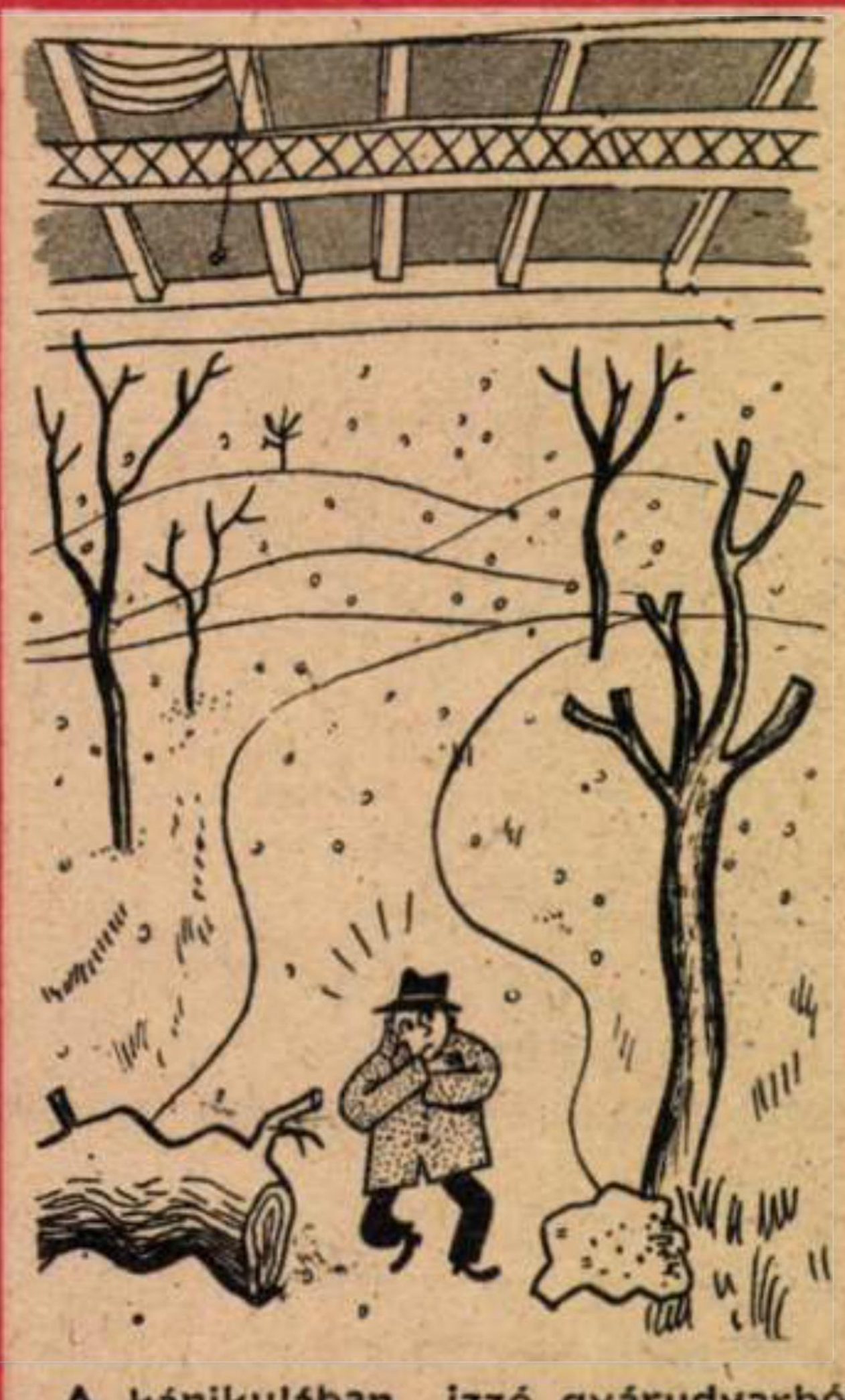

A kánikulában izzó gyárudvarból szivesen mentünk a műterembe, arra számítván, hogy ott egy kicsit hüvösebb lesz. Minden várakozásunkat felülmúlta, hogy behavazott, fagyos tájon találtuk magunkat. A csikorgó telet a gyár díszletezői varázsolták a műterembe. A harmincfokos hőségen persze ők sem tudtak változtatni.

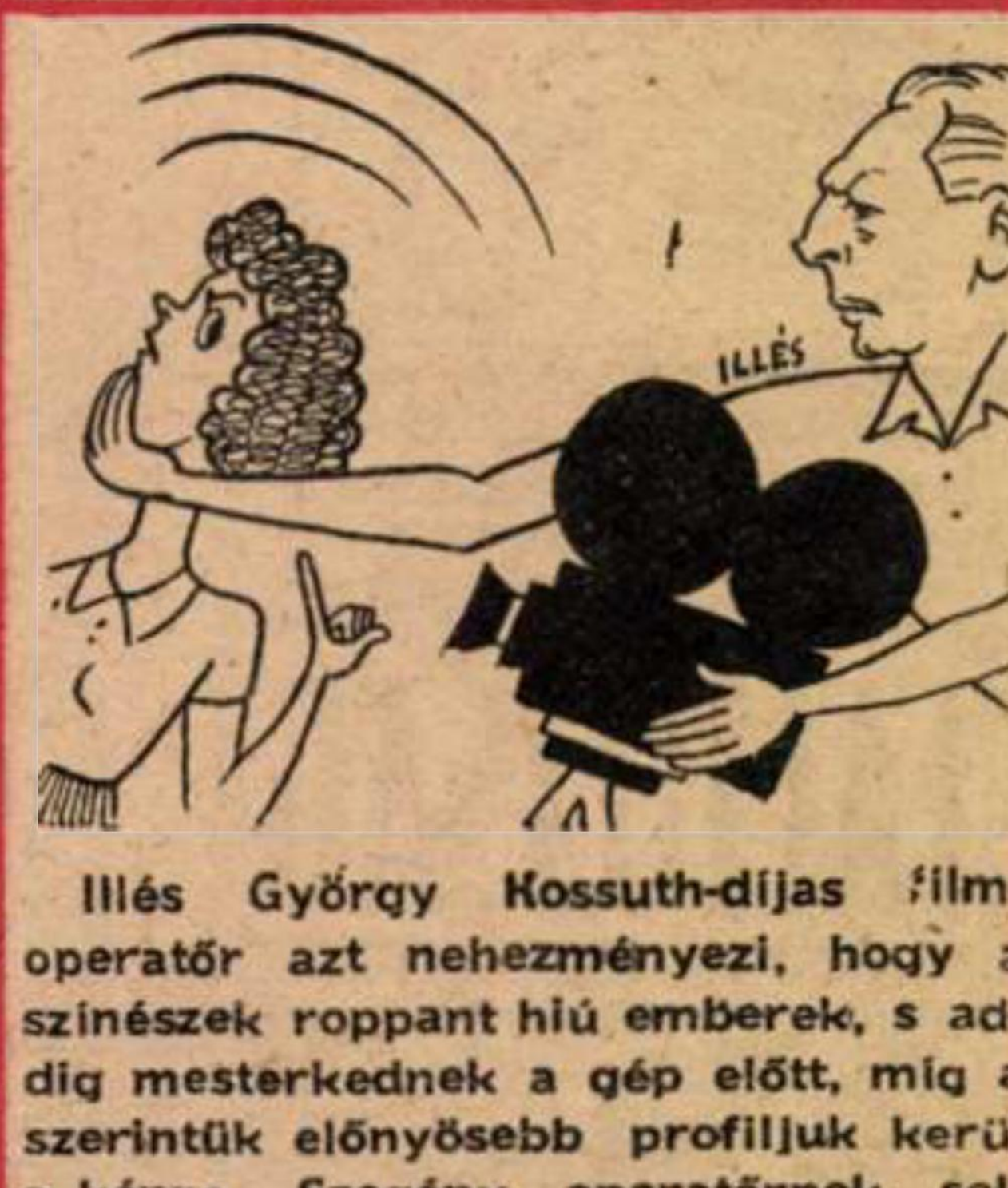

Illés György Kossuth-díjas filmoperatőr azt nehezményezi, hogy a szinészek roppant hiú emberek, s addig mesterkednek a gép előtt, mig a szerintük előnyösebb profiljuk kerül a képre. Szegény operatőrnek sok ideje telik el azzal, hogy ezt a régi csökevényt lenyesegesse.

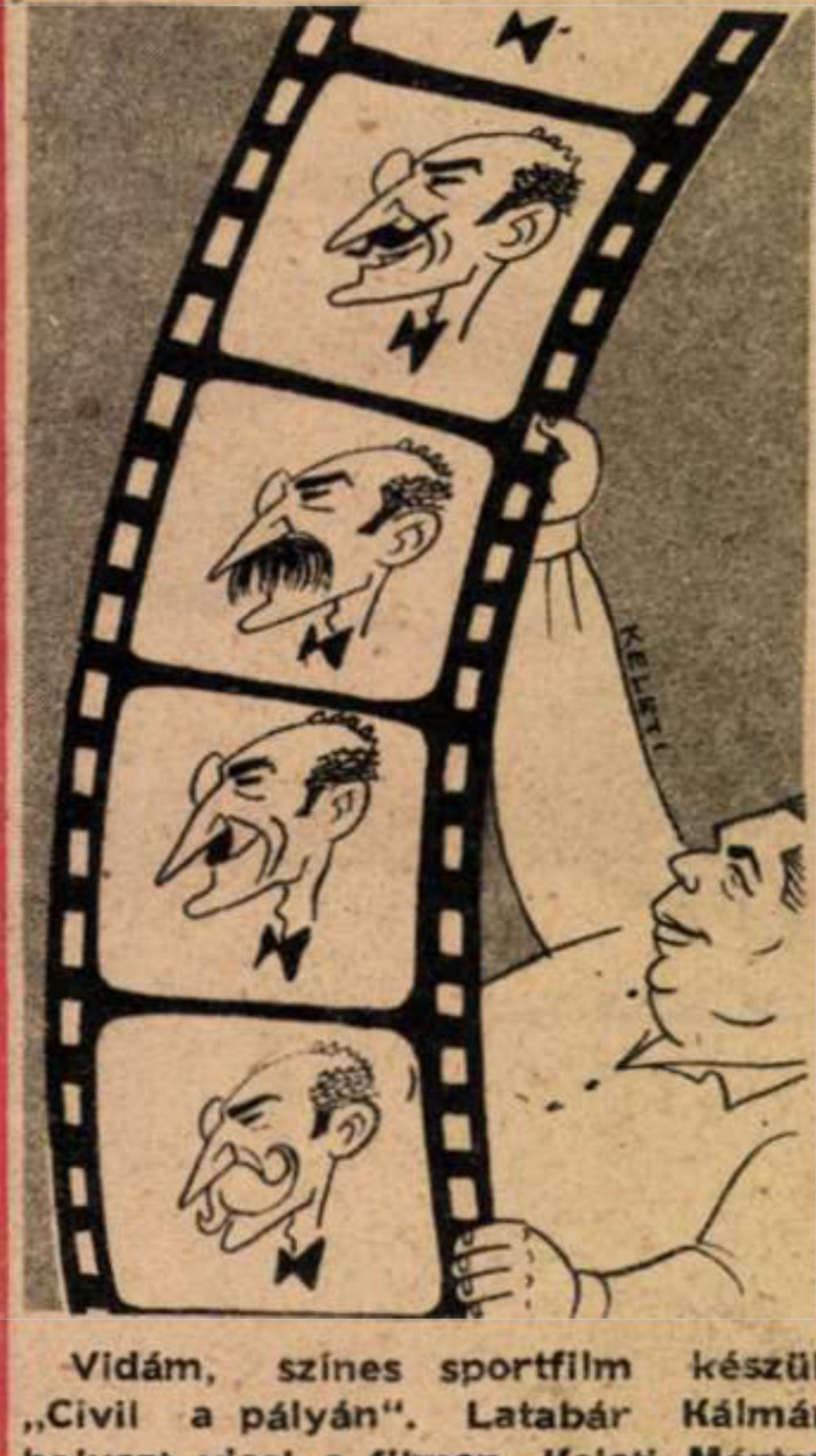

Vidám, szines sportfilm készül: „Civil a pályán“. Latabár Kálmán bajuszt visel a filmen. Keleti Márton a próbafelvételeket vizsgálja, s az már bizonyos, hogy Latabár mindenesetre megfelel, de a bajuszok közül még nem választott.

Kalmár rendező Déryné szerepére sokáig keresett olyan szinésznőt, aki külsejével, játékával és hangjával megfelelt volna a követelményeknek. Végül is Tolnai Klári szinészi egyéniségéből és Gyurkovics Mária hangjából olyan Dérynét teremtett, aki úgy dalol, mint egy pacsirta, és úgy játszik, mint egy Tolnai.

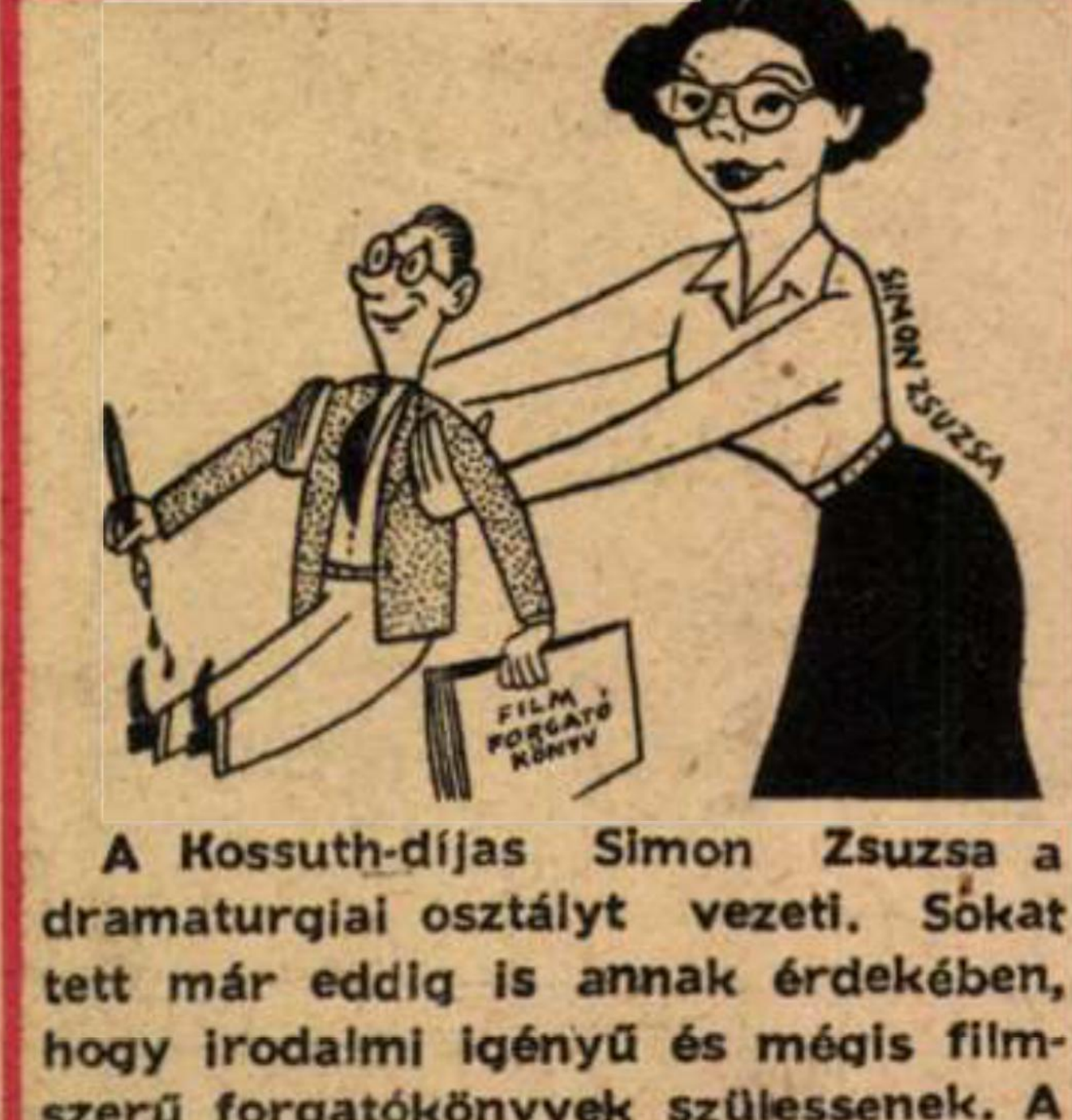

A Kossuth-díjas Simon Zsuzsa a dramaturgiai osztályt vezeti. Sokat tett már eddig is annak érdekében, hogy irodalmi igényű és mégis filmszerű forgatókönyvek szülessenek. A dramaturgiai osztály különösen a fiatal irógárdának nyúl a hóna alá, mint az a képen is látható.

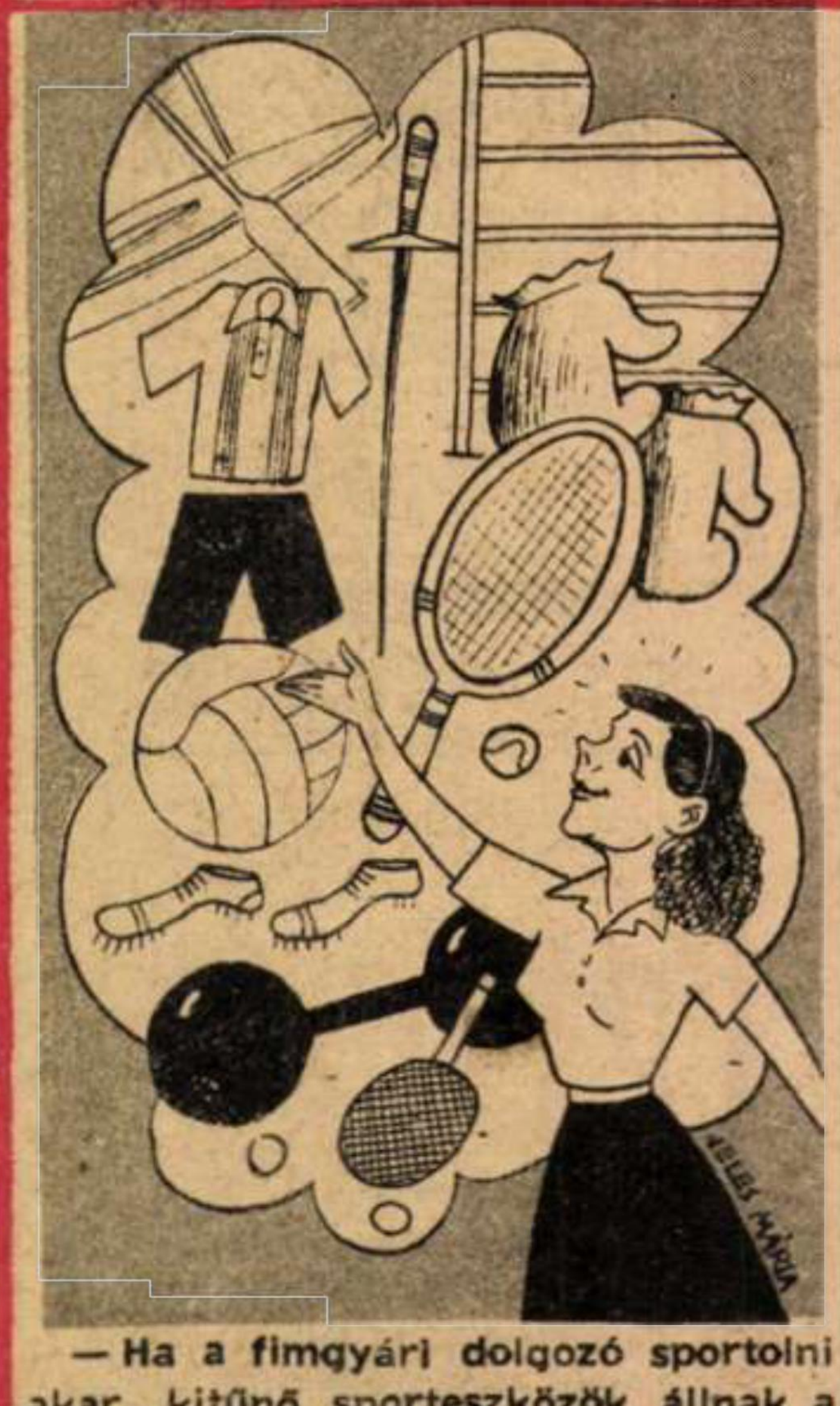

— Ha a fimgyári dolgozó sportolni akar, kitűnő sporteszközök állnak a rendelkezésére, — mondja Jeles Mária elvtársnő, a szakszervezeti bizottság tagja. — A kitűnő sporteszközöket azonban a szaktársak nem igen veszik igénybe. Igy a sporteszközök sokáig maradnak meg jó állapotban, viszont a Filmgyárban nagyon döcög az MHK-munka.

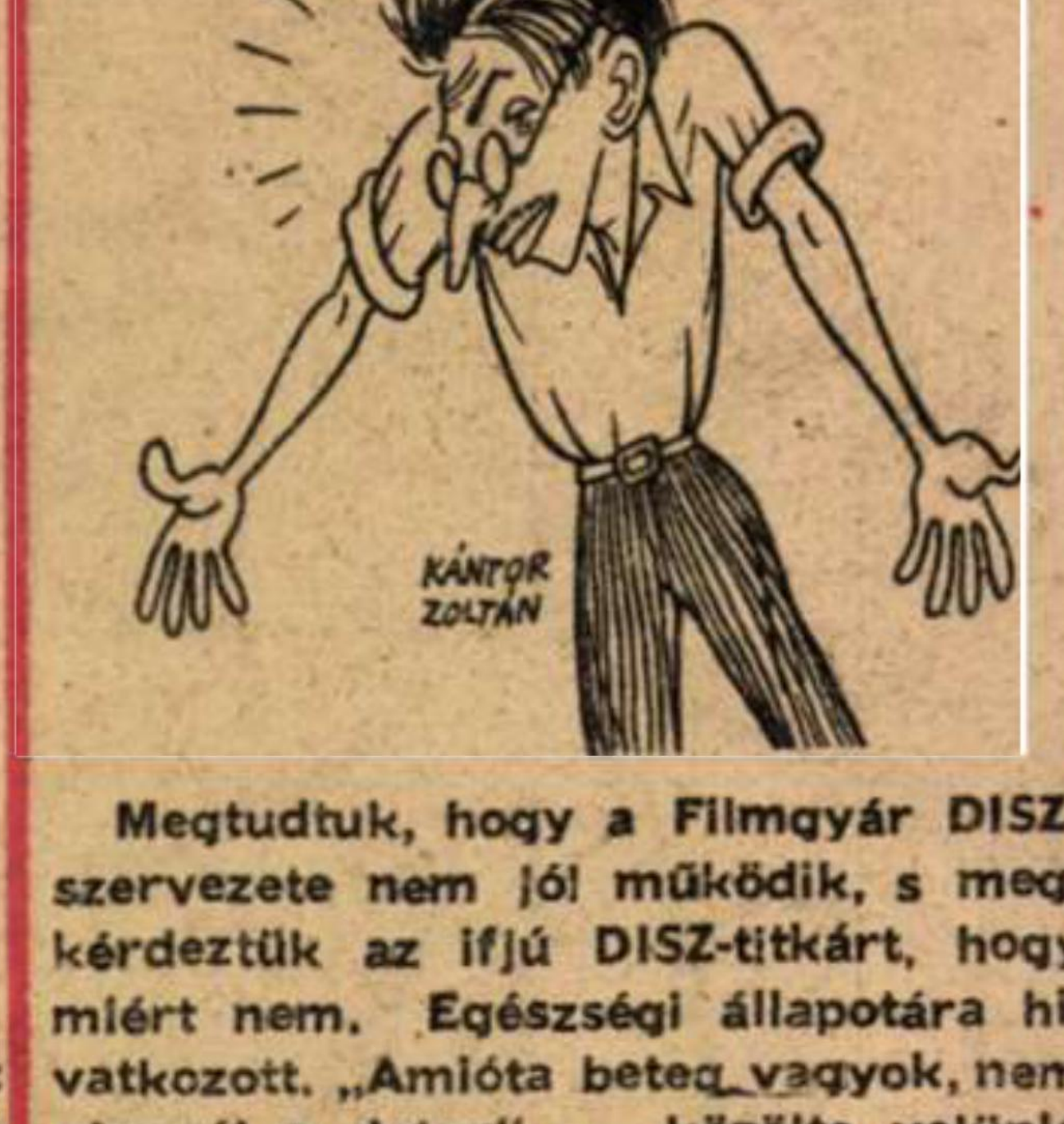

Megtudtuk, hogy a Filmgyár DISZ-szervezete nem jól működik, s megkérdeztük az ifjú DISZ-titkárt, hogy miért nem. Egészségi állapotára hivatkozott. „Amióta beteg vagyok, nem plangál a dolog“ — közölte velünk. Hogy mit jelent az, hogy plangál, nem tudjuk, mert a Nagy Magyar Szótárban sem találtuk. De ez nem baj. Fő, hogy mielőbb plangáljon, ami eddig nem plangált.

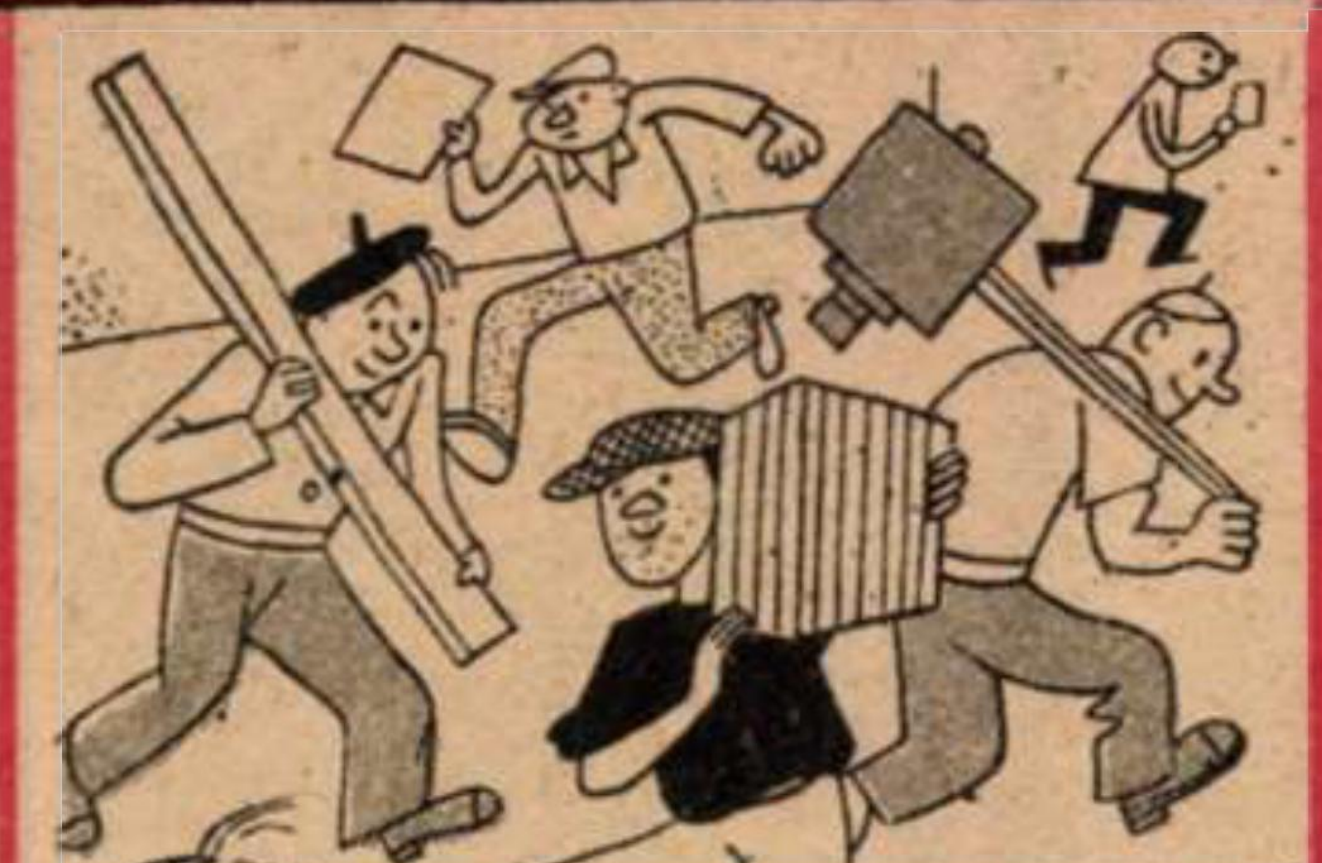

Ritka eset, hogy filmgyári dolgozót a helyén találni. Nem lógásról van szó, hanem ezt a filmgyártás speciális körülményeivel lehet magyarázni. Ugyanezzel magyarázzák azt is, hogy a filmgyártásban még ma sincs norma, teljesítménybér, következésképpen sztahanovista sincs. Némi mentségképpen azt hozták fel az elvtársak, hogy a gyárban viszont hat Kossuth-díjas dolgozik.

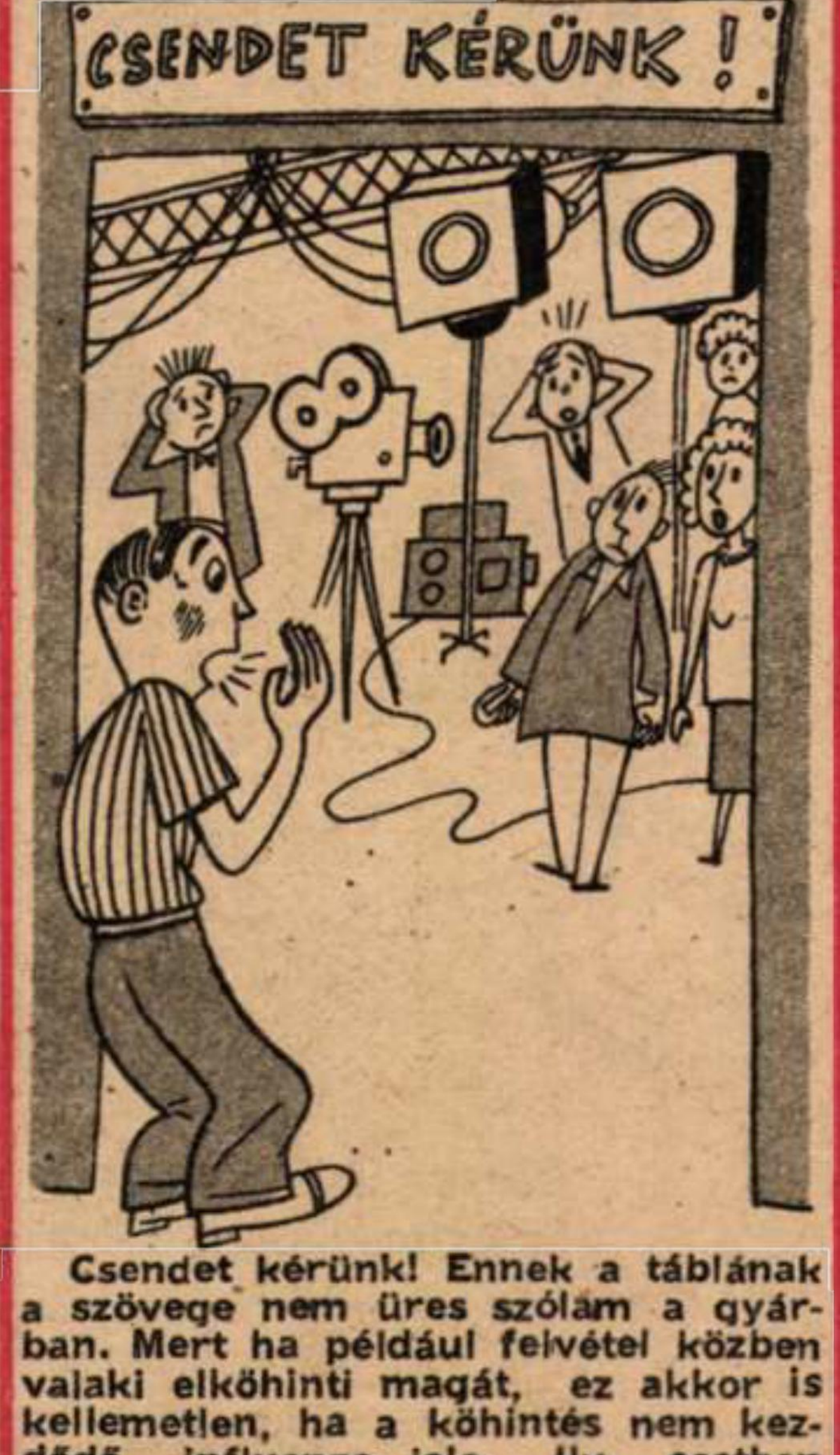
CSENDET KÉRÜNK!

Csendet kérünk! Ennek a táblának a szövege nem üres szólam a gyárban. Mert ha például felvétel közben valaki elköhinti magát, ez akkor is kellemetlen, ha a köhintés nem kezdődő influenze jele. Ily esetben ugyanis a felvett jelenetet meg kell ismételni. - Emiatt a filmgyári dolgozók kizárólag otthon köhintenek.

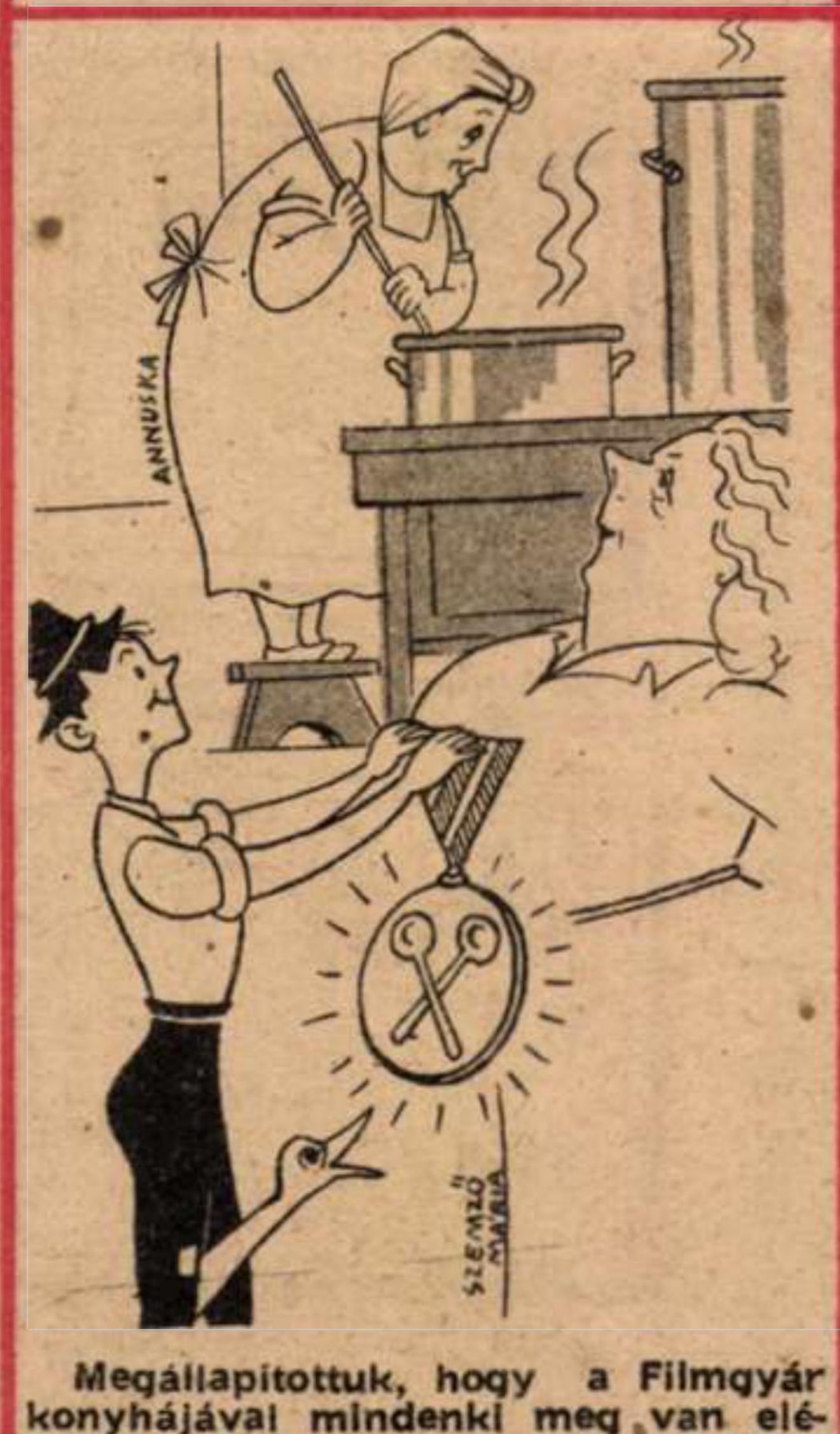

Megállapitottuk, hogy a Filmgyár konyhájával mindenki meg van elégedve. De azt is megállapitottuk, hogy a konyha dolgozói viszont nincsenek megelégedve, mert semmi dicséretben nem részesülnek odaadó munkájukért. Ludas Matyi kipótolja a hiányt: kitünteti az elvtársnőket.

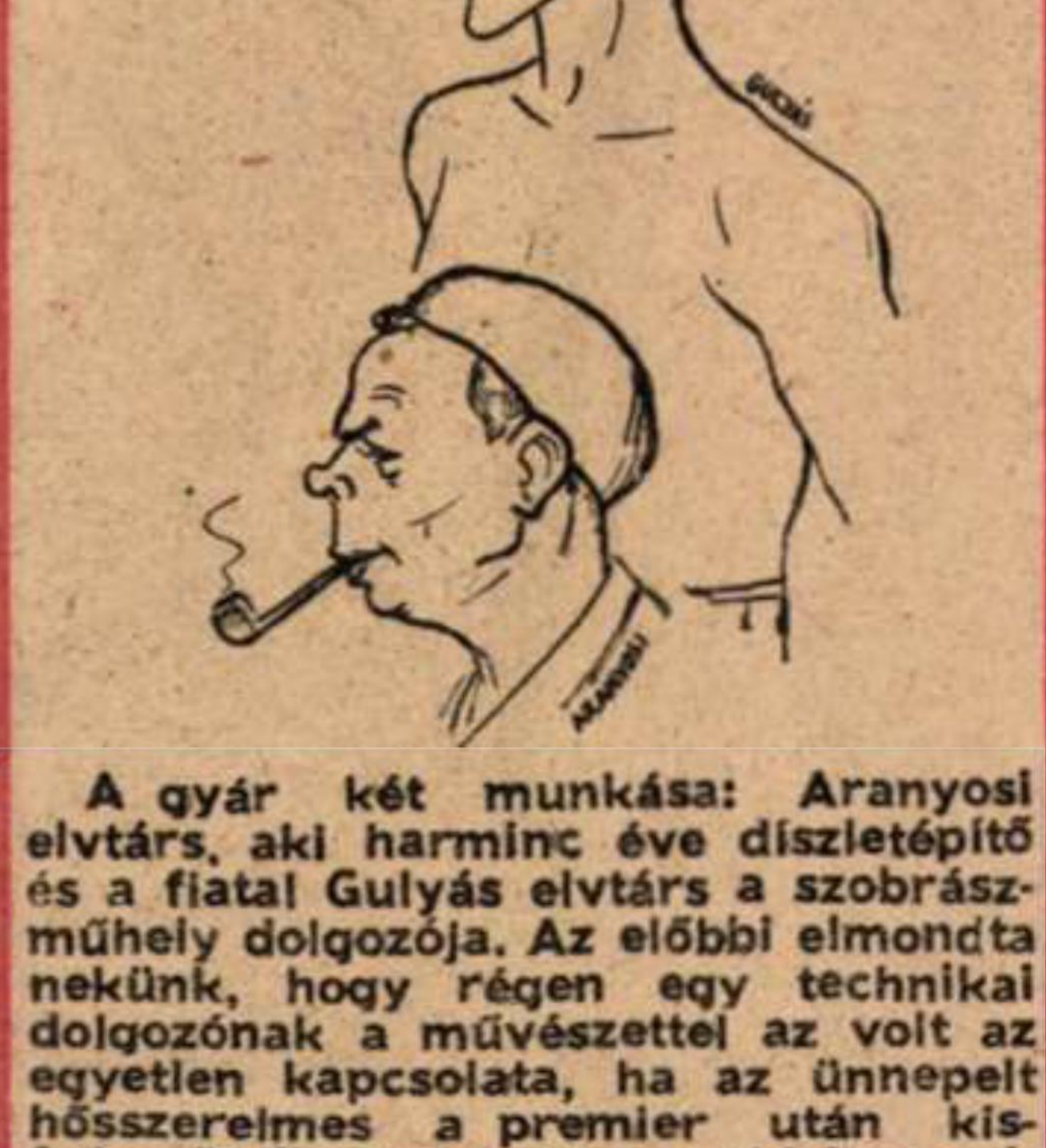

A gyár két munkása: Aranyosi elvtárs, aki harminc éve diszletépítő és a fiatal Gulyás elvtárs a szobrászműhely dolgozója. Az előbbi elmondta nekünk, hogy régen egy technikai dolgozónak a művészettel az volt az egyetlen kapcsolata, ha az ünnepelt hősszerelmes a premier után kisfröccsöt fizetett neki a sarki kocsmában. Ma? Gulyás elvtársat meghivták a népművelési minisztériumban tartott értekezletre, ahol értékes hozzászólással járult hozzá a gyártás alatt álló film szinvonalának emeléséhez.

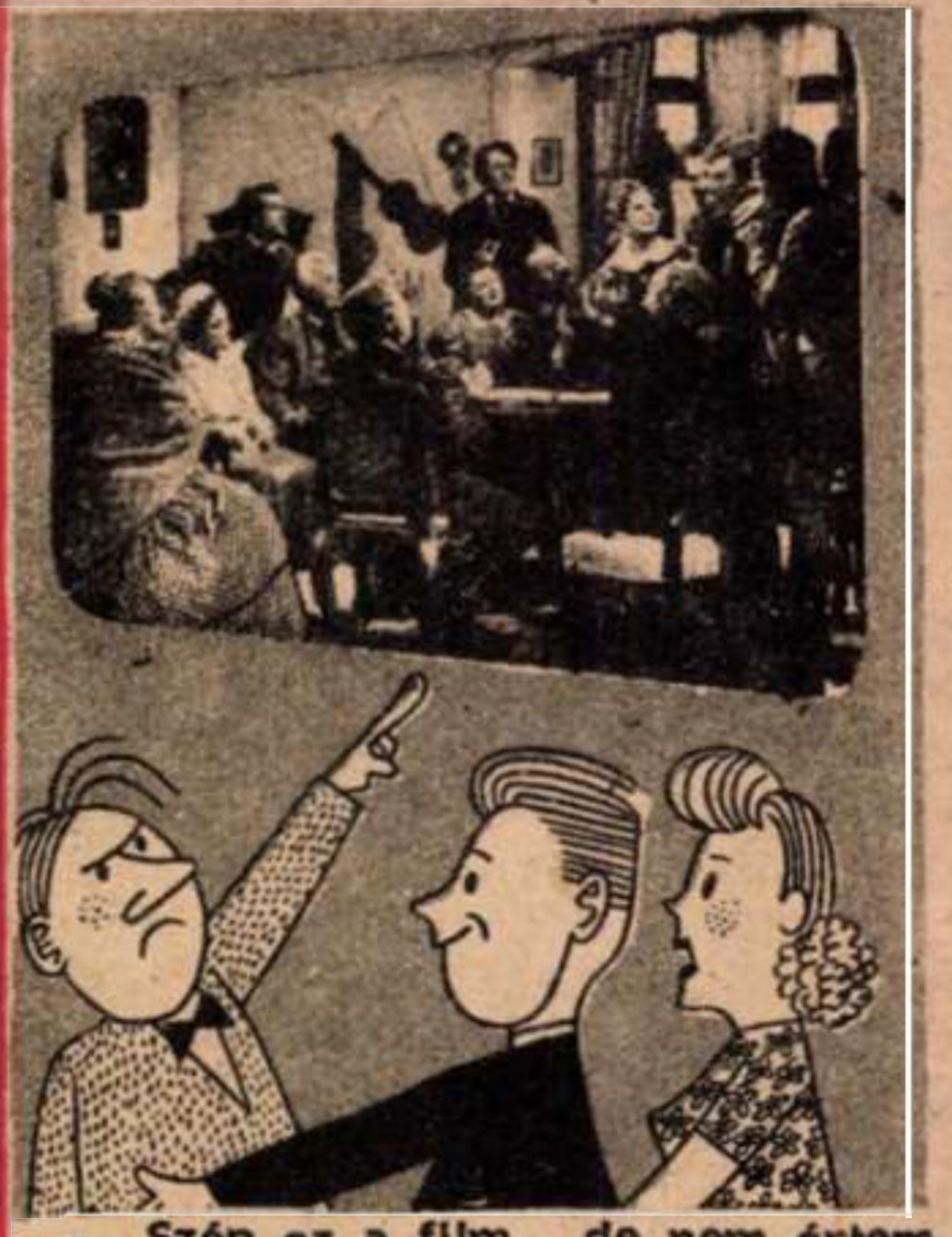

— Szép ez a film, de nem értem, miért igényelt ez olyan rengeteg munkát . . .

— Nem érti? Olvassa végig ezt az üzemi oldalt! Talán inkább meg fogja érteni . . .

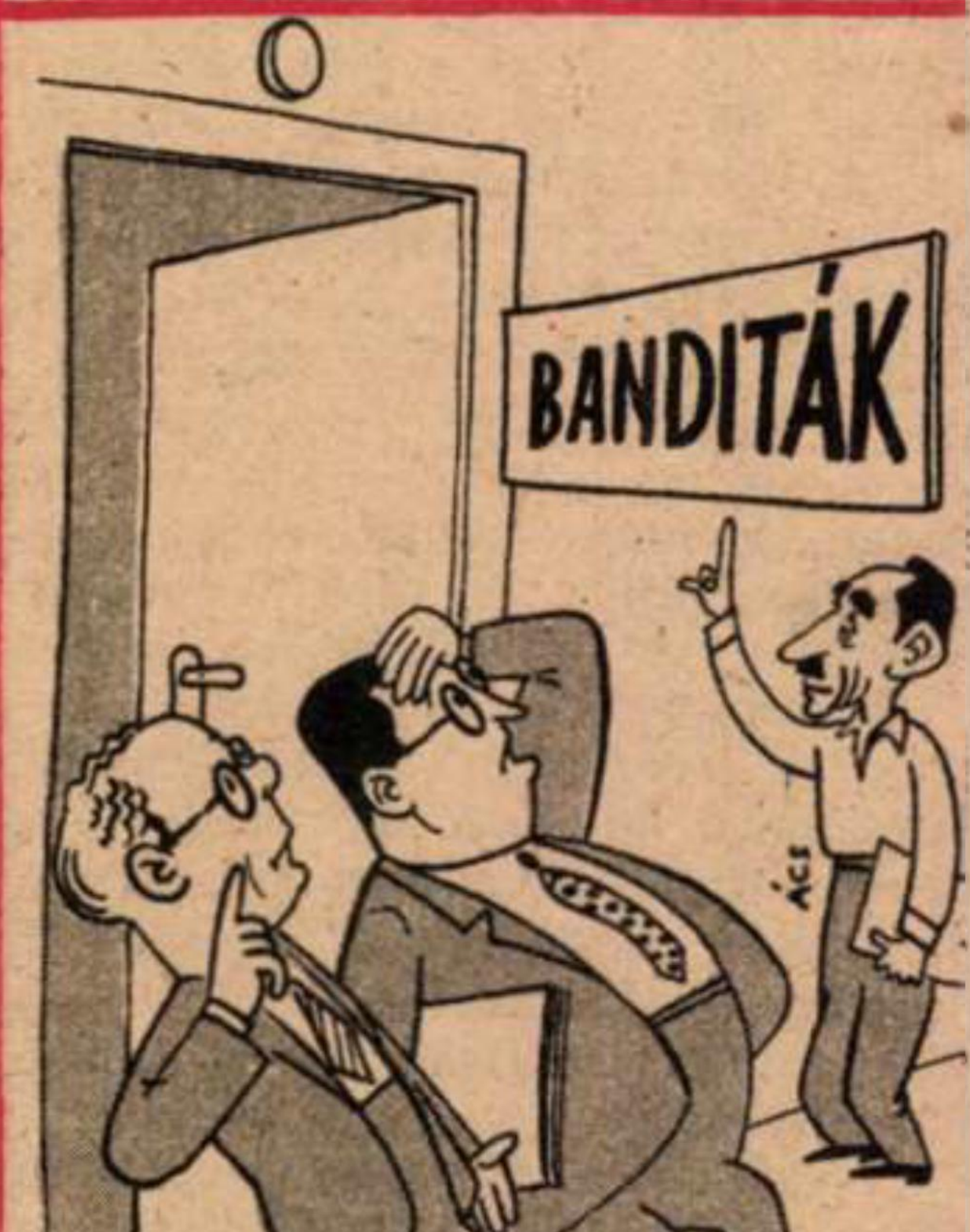

Nem kell megijedni! Ebben a szobában nem banditák tartózkodnak, mint amint arra a táblából következtetni lehetne, hanem lelkes filmesek, akik a „Banditák“ cimű film előkészítésén dolgoznak — közölte velünk Ács Károly, a Filmgyár sajtófelelőse.

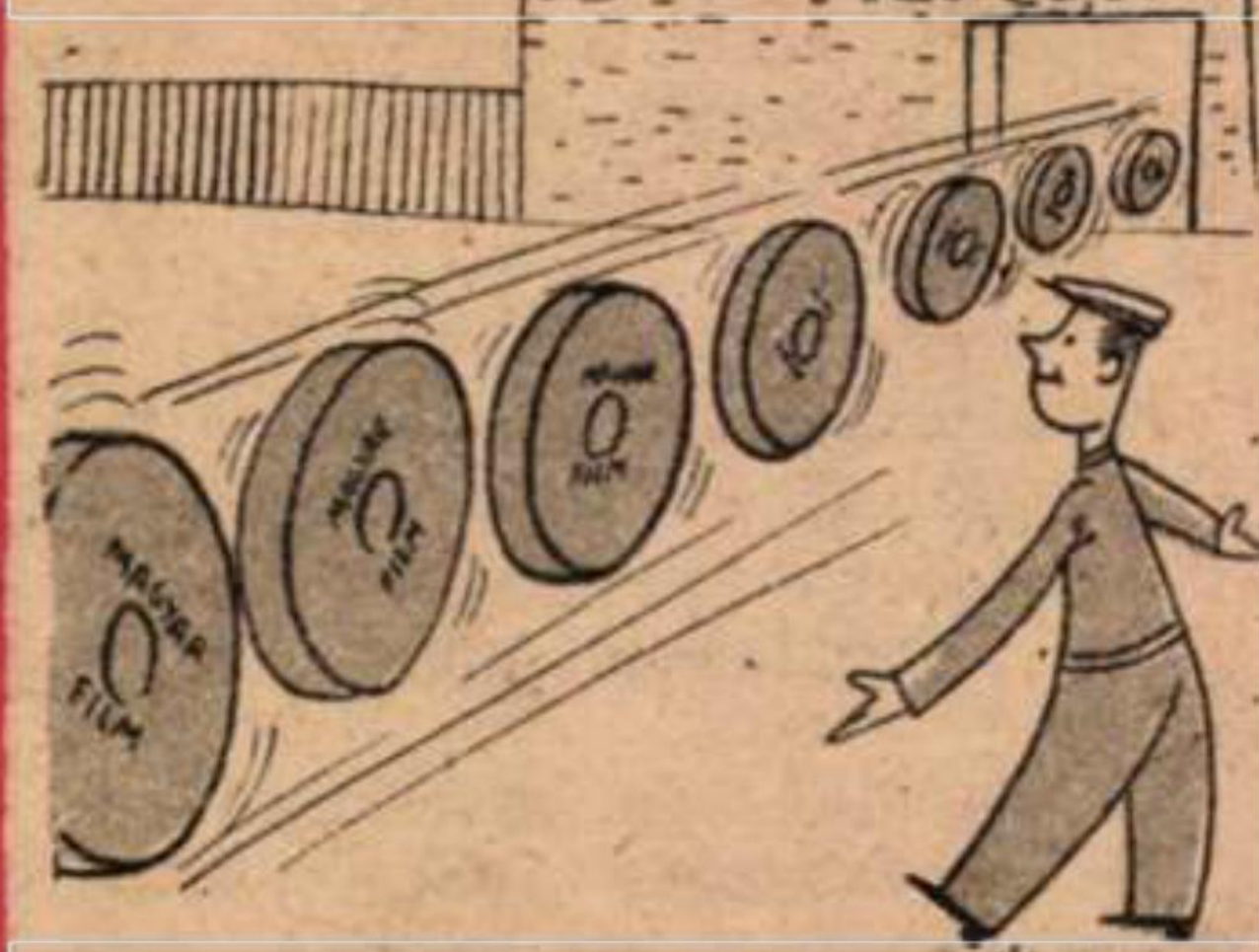

Ebben az évben tizennégy magyar film készül a gyárban. Van közöttük szinmű, vigjáték, történelmi darab, zenés film, sőt még burleszk is. Persze a kész filmek nem gördülnek ki ilyen könnyen a gyárból. Ezen az oldalon csak nagyon kis részét tudtuk bemutatni a filmgyári dolgozók hatalmas munkájának. De ha minden nehézséget nem is mutathattunk be, munkásságuk eredményét mindnyájan látni fogjuk a pesti és vidéki mozik műsorán.

Előzetes jelentés:
JÖVŐ HÉTEN A Hungária vegyiművekben